

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 130.2
 מיכל מס': 7066/3
 תאריך התעודה: _____
 שם מחבר התעודה: _____
 תיק מס': 6
 שם הנמען: _____

סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):			
10/5/84	24/5/84	29/5/84	מכתב ☒
11/5/84	24/5/84	31/5/84	מברק ☒
14/5/84	26/5/84	31/5/84	תזכיר או מיזכר ☐
15/5/84	27/5/84	5/6/84	דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון ☐
15/5/84	27/5/84	27/6/84	פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה ☐
16/5/84	27/5/84		
17/5/84	28/5/84		
17/5/84	28/5/84		
18/5/84	28/5/84		
18/5/84	28/5/84		
20/5/84	28/5/84		
21/5/84	28/5/84		
22/5/84			
23/5/84			

*הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה; העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

29.6.84

(סתירה)

המשנה למנכ"ל

מפגישה עם פלטרו, לפי בקשתו, ב- 27.6.

מצידנו - המשנה למנכ"ל והח"מ

מדברי פלטרו:

1. המפרץ: לשאלה כיצד רואה את מאזן הביניים של רווח והפסד ב"מלחמת המיכליות", השיב כי הזכות בשטח זה הן עיראק וארה"ב (הראה בעליל שהוא רווח נחת). פירט חולשת האיראנים באויר והתמהמרות המתקפה שלהם. העיראקים הצליחו להסב נזק כלכלי לאיראן ולערב יותר הגורמים הבינלאומיים כפי שרצו. ארה"ב זכתה להבנה מוגברת וש"פ עם סעודיה והמפרציות; הזכיר האיווקס. הדגיש במיוחד ההבנה במדיניות במשבר; גישה זהירה והמנעות מהסתבכות ככל הניתן.
2. פרשת המפרץ כמו גם פרשת סודאן (ההפצה הלובית והתגובה האמריקנית-מצרית) סייעו לארה"ב לאזן במידה רבה את הפסד היוקרה שבפרשת לבנון. הזכיר רק את חוסיין כמי שהושפע שלילית מפרשת לבנון.
3. בריה"מ תמשיך לסייע לעיראק. אין לה עתה עניין באיראן, שכן היא יודעת, עפ"י נסיון העבר, שבמשטר הנוכחי אין לה סיכויים ממשיים שם. הכיוון שלה הוא לעבר גישור בין עיראק, סוריה ואש"ף על מנת שיהוו חזית סיכול אפקטיבית לגבי מאמצי שלום אמריקניים. (מעניין עד כמה הערכתו של פלטרו בעניין בריה"מ שונה מזו של טייכר כפי שהביעה בפני המשנה למנכ"ל).

4. חוסיין: להערה שלנו שלאור התנאים שמעמיד חוסיין למו"מ על הסדר אנו מסופקים אם הוא אמנם מתכוון כלל לנהל מו"מ, ושמא כל תמרוניו המדיניים באים רק לשרת האינטרסים הפלסטינים שלו (להפגין שהוא פועל למענם), הגיב פלטר שגם הוא תוהה על כך, ומאותה סיבה: האינטרס העליון של חוסיין הוא המשך שליטת שושלתו בירדן והוא חייב להראות שהוא משרת את האינטרסים של הפלסטינים שהם רוב אזרחיו, אולם תנאיו למו"מ הם "מתחת לסף האפשרי". שוב בתגובה להערות שלנו, אמר כי אמנם לא יתכן להשיג בשלב הבא יותר מאשר פתרון ביניים וכי חוסיין לא רוצה בכך אולם אם יווכח שתושבי יהוש"ע רוצים בזאת, אפשר שילך בכיוון זה.
5. פלטר הביע דאגה מפני התפתחות היחסים בין ירדן לבריה"מ. אמר שיש להתייחס לכך ברצינות.
6. סוריה: על אף כל המידע בנדון אין הם בטוחים שאמנם רפעת הוא באמת המיועד לירושת השלטון. מכל מקום, אם יירש, יש לוט בסגנון שונה לחלוטין: הוא חסר את אותה מזיגה של סבלנות ותחכום שמאפיינת את אסד. הוא אימפולסיבי מאוד.
7. לבנון: להערתנו על ההתקדמות שחלה בצב"ל העיר כי כדאי לזכור ההערכות האמריקניות על ההתקדמות הרבה בצבא לבנון. הזכיר את נביה ברי כמנהיג השיעי הפרגמטי ביותר, יחסית, אולם שהוא נתון לאילוצים הידועים משמאל ומימין בקרב עדתו.
8. להערה שלנו על מידע טעון בדיקה שהסורים עלולים להיות מעוניינים בנוכחות פלסטינית מוגברת בלבנון - אך לא כבעבר - כגורם מאזן נוסף במשוואה, הגיב כי הוא לא מקבל זאת.
9. מצרים: ניתן להבין מתגובותיו כי כמונו אין הוא עופה שינוי במדיניות המצרית כלפינו כתוצאה ממינוי כמאל חסן עלי לרה"מ, על אף שהדגיש פועלו של האיש למען השלום. מכל מקום רואה הוא את מינוי כמאל חסן עלי רק כ"מינוי ביניים". כסימן חיובי לשרידות השלום הביא את העובדה שהוופד אמנם תבע את ביטול קמפ-דיוויד אך צידד בחוזה השלום (תיקנו שלא צידד, אלא התייחס לכך כעובדה קיימת).

702

יוצא

בלמים

אל: פרנציסקו, נר: 43, מ: המטרד
דח: ר, סג: ב, תא: 270684, רח: 1730
נד: ארטור פריד

10 (2) 5

בלמים/רגיל

רמין.

ארטור פריד, מנכ"ל יד הנדיב וחבר ועדת ההיגוי של עמית' דוטטילד ישהה בסן פרנציסקו משך חודש החל מה-4 ליולי. הוא יתקשר עם הקונסוליה משך שהותו וכל סיוע שתוכלו להושיט לו יוערך. תודה.

בר-און.

ת: ממנכל

10.82
336007.50
FORMS
דולף ושנתי כע"ה

01871

1121

1230 01 20084 01 1 00 1 00
1230 01 20084 01 1 00 1 00
1230 01 20084 01 1 00 1 00

00000000

000

00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000
00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000
00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000

000000

000000

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

כר בסיון התשמ"ד

26 ביוני 1984

סודי

דחוף

אל : ר' מרכז

בשיחה עם טייכר וקורצר עלה בין השאר הנושא הסובייטי ומהלכיה של ברה"מ באזור.

טייכר אמר שכל הסימנים מצביעים על כך שברה"מ מנסה להגיע למצב שבו יוכלו בהצלחה לתווך בין אירן לעירק. הם מנצלים לשם כך את חלוקי הדעות החמורים בין האמיני מחד לבין נשיא הפרלמנט מאידך. לדברי טייכר הגיעו חלוקי הדעות ביניהם מסביב למלחמה לדרגה חמורה למדי שלמעשה משתקים את תהליך קבלת ההחלטות בטהרן (הוא סיפר בין היתר על נסיון התנקשות שאורגן כנראה על ידי אנשי צבא נגד יו"ר הפרלמנט).

הרושם האמריקאי הוא האמיני וסיעתו הנתמכת ע"י הצבא מבקש לשים קץ למלחמה לעומת רזא אבאן המנסה להחריף את העימות עם עירק. חומייני עצמו כמעט ולא נשמע לאחרונה.

את המצב הזה מנסים הסובייטים לנצל כאשר הם מחפשים אפשרויות בטהרן להשתלב הן ע"י פיתויים כלכליים (העברת נפט דרך ברה"מ נצול מוגבר של צנור הגז וכו') והן ע"י מהלכים פוליטיים.

טייכר אינו מוציא מכלל חשבון שהסובייטים עשויים להצליח בתמרוניהם במיוחד שלפי הערכתו סאדאם חוסיין יהיה מוכן לשלם כמעט כל מחיר על מנת להשיג את הפסקת הקרבות.

אם אכן הסובייטים מנסים מזלם בכיוון זה הרי אין להוציא מכלל אפשרות קיום מעין ועידת "טשקנט 2".

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

ס ד ז

המשנה למנהל הכללי

- 2 -

בהקשר זה הסב טייכר את תשומת הלב לידיעות הולכות וגוברות שהסובייטים עשויים להתחיל במתקפה באפגניסטאן משך יולי הקרוב, מתקפה שבה הם עשויים לא להרוג מרדיפה אחרי כוחות בורחים גם לתוך פקיסטאן. אם כך יקרה, אמר טייכר, יש להניח שהפקיסטנים לא יוכלו ולא ירצו להתנגד לכך בכוח רב מידי. (הוא הוסיף שאם פקיסטאן תבקש במקרה כזה סיוע אמריקאי קשה להניח שהממשל והקונגרס יסכימו להעמיד לרשותה סיוע צבאי אפקטיבי) טייכר לא יתפלא באם ההודים יחממו את הגבול עם פאקיסטאן במקרה כזה גב' גנדי רק יכולה להרוויח מכך על רקע בעיותיה בפנג'אב.

טייכר טען בהקשר זה שאין להוציא במקרה ותחזיותיו יתמשו שהסובייטים ינסו לנצל את החולשה שפקיסטאן תגלה מול אירועים אלה לתווך בינה לבין אפגניסטאן כאשר הם ידאגו להרגעתה של הודו.

סוף פסוק מדברים אלה הוא שברה"מ עשויה בתמרונים מתוחכמים להגיע למצב שבו הקערה מתהפכת והיא תוכל להביא לסיום סכסוכים באזור עם כל אשר משתמע מכך.

טייכר העביר גם על הנסיונות הסובייטים להביא להתפייסות סורית - עירקית נסיונות שנכשלו עד כה כליל לאור עמדתו של אסאד. יחד עם זאת נראה לו שהגברת כוחה של ברה"מ באזור עשויה להביא לשינוי בעמדתו של אסאד כאשר הצעד הראשון לעבר התפייסות עשויה להיות פתיחתה מחדש של צנור הנפט העירקי.

הערה: בטוחני שאין צורך להרחיב את הדבור על המשמעויות של תחזיותיו של טייכר אם אכן יתאמתו יחד עם זאת רצוי לקבוע שלא היה לי תמיד ברור באיזה

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

ס ד י

המשנה למנהל הכללי

- 3 -

מידה דיבר טייכר ע"ס הערכות מוסכמות בושינגטון או שמא הפליג בחלק לפחות
בספקולציות עצמאיות.

משך כל השיחה הוא ציין שברור שלא ידוע באם המנהיגות הסובייטית הנוכחית תהיה
מוכנה להפליג כה רחוק. הוא ציין שבתקופת אנדרופוב כמעט ולא היה ספק שהם
היו אכן מנסים את מזלם אך בתקופת מנהיגותו של צ'רננקו הדבר אינו ברור.

ב ב ר כ ה,

חנוך בר-און

העתק: מנכ"ל

עוזר מדיני לרה"מ

מנהל מצפ"א

מנהל מזא"ר

שגריר - ציר, וושינגטון

מדינת ישראל

לשכת המשנה למנכ"ל

המשרד/היחידה

צ'יף

זכרון דברים

מס' תחיק	מס' תחיק	מס' הריץ
		26.6.84
משיחה טלפונית עם		מדין (מקום/ועדה)
הנושא		
השתתפו בישיבה/במגישה		
סודי		

צנור הנפט העירקי ירדני.

בשיחה עם טייכר וקורצר הבוקר הם אמרו את הדברים הבאים:-

1. בנק יצוא ויבוא האמריקאי הסכים לממון הצנור.
2. יש להניח שהחוזה לתכנון מוקדם של הצנור יחתם לקראת השבוע הראשון של יולי בין בכטל לבין עירק וירדן.
3. חבילת הממון הסופית טרם הושלמה אך לא מצפים לקשיים גדולים.
4. מחמ"ד עומדת לשוחח בימים הקרובים עם בכטל על הבעיות האקולוגיות שעוררנו (לא היה ברור לטייכר אם טרם שוחחו או עומדים לשוחח) מחמ"ד עירה מאוד להיבט האקולוגי הן מהבחינה הישראלית אך גם מהבחינה הירדנית ומפרת אילת. לדבריהם קיבל וויטס הנחיות ברורות מאוד בכל הנושא.
5. הזכרתי לטייכר את הרעיון של חבור הצנור לצנור שיונח דרך סיני. הוא טען שרעיון זה טרם מת, וישנם גורמים בממשל אשר מעלים את הנושא הזה לדיון עם גורמים שונים. (לא פרט אך התרשמתי שכאשר דבר על "גורמים" הוא למעשה התכוון לעצמו).

חתימה

חנן בר-און
רושם הדברים

תפוצה:

לכל אחד מהמשתתפים

- א. רובינשטיין
- מגהל מצפ"א
- עוזר מדיני לרה"מ

- ול: מנכ"ל
- ר' מרכז

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

כר' בסיון התשמ"ד
26 ביוני 1984

סודי ביותר

10
כר' בסיון

אל : המנכ"ל

בשיחה עם טייכר הוא העלה את השאלה באם לא הגיע הזמן למדיניות
"אקטיבית" יותר מצד ארה"ב בלבנון. הוא אמר שהוא מתכוון לשאלה
האם רצוי שברתלומיו והאמריקאים לא יסתפקו עוד POSTURE הנוכחי
אלא תהיה מוכנה לסייע במישרין לקבוצות השונות בלבנון.

טייכר אמר שלאחרונה היו אצלו הן שליח דרוזי והן שליח (שאת
מהמנותו אינו יודע) שהציג את עצמו כאיש המקורב לנגיע ברי
ומדבר בשמו.

כך נפגש טייכר עם פאדי פרס שדרך אגב בשיחה התלונן שישראל לא
מסייעת לכח"ל.

טייכר הסתמך בדבריו בין השאר גם על שיחתו של שהב"ט עם שולץ.

ב ב ר כ ה ,

חנך בר-און

העתק: מתאם פעולות ישראל בלבנון

ר' מרכז

סמנכ"ל מז"טים

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

לארה"ב

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

כה' בסיון התשמ"ד
25 ביוני 1984

סודי

אל : מנכ"ל משהב"ט

מנדי יקר,

ראה נא את המאמר הר"ב שהופיע לא מזמן ב"שיקגו טריביון" החטפל בין השאר בהעברת אמל"ח סובייטי מישראל לארה"ב. הבעיה המתעוררת במיוחד ושרצוי לשים לב אליו הוא האזכור הרומני. ללא כל התייחסות לעצם השאלה האם הספור נכון או לא הרי ברור שהפרסום עשוי להזיק ליחסינו עם הרומנים ובמיוחד בהקשר היהודי.

הייתי ממליץ שהן אורי שמחוני והן אברהם בן יוסף במגיעיהם הם בפנטאגון יסבו תשומת הלב לכתבה זו וידגישו פעם נוספת את אשר אמרו כבר פעמים אין ספור שעל האמריקאים לשמור על סודיות מירבית. אעשה אותו דבר מצדי עם לואיס.

ב ב ר כ ה,

חנן בס-און

העתק: מר עודד ארז, משהב"ט
מר חיים ישראלי, משהב"ט
מר יוסף גוברין
השגריר - הציר, וושינגטון
מנהל מצפ"א

Global cloak-and-dagger market deals in Soviet weapons

By James Coates
Chicago Tribune

DENVER—The world was given a quick and inadvertent peek at the obscure international marketplace of weaponry and high-technology secrets when an Air Force general was killed last month in the Nevada desert while flying a supersonic Soviet MiG-23 fighter.

It is not a new market, only one well hidden in the labyrinthine back streets of classic cloak-and-dagger espionage and diplomacy.

It was operating when several Vietnam War veterans from Cleveland emerged from Pakistan last winter with offers to sell "black boxes" of electronic gear stripped from Soviet "Hind" helicopters that were downed by guerrillas in Afghanistan.

It was thriving several years ago when new alliances were forged and countries once firmly in the Soviet orbit—such as Egypt and China—gave MiG-21 and MiG-23 fighters, along with other secret weapons supplied to them by Moscow in friendlier days, to the Central Intelligence Agency.

MORE RECENTLY, agents of Mossad, the Israeli intelligence force, carried captured Soviet ZSU-23 antiaircraft guns to Texas for testing by American defense companies.

But it was the death of the No. 2 man of the Air Force's Systems Command, in a mystery-shrouded accident in Nevada on April 26, that allowed Americans to learn even more about the high-stakes spy war

between the U.S. and the Soviet Union.

Air Force officials, speaking on condition they not be identified, told reporters last week that Lt. Gen. Robert Bond was flying a Soviet MiG-23 when he died. It was later learned from Pentagon sources that Bond may have been using the Soviet plane to test America's secret Stealth technology that is installed aboard an equally classified F-19 fighter.

After that disclosure, a well placed Capitol Hill source disclosed that "more than one" of the swept-wing, MiG-23 Soviet jets had been given to the United States by the late Egyptian President Anwar Sadat.

At least one of these MiGs was disassembled, placed in crates and shipped to the U.S. in the holds of cargo jets from a landing field in the Egyptian desert, the official said.

THE AIRCRAFT was examined at a hangar at Andrews Air Force Base near Washington, home of the Air Force Systems Command in which Bond served.

"They took it apart and put it together several times to see what makes a MiG tick," the source said.

The plane was then taken to Nellis Air Force Base in Nevada, where it apparently was being used for testing against U.S. air-to-air combat radars, according to conflicting unofficial Air Force explanations of the incident.

The Army and the Air Force maintain extensive facilities, mostly in the Western U.S., to test Soviet weapons and to use them in training for specially selected units, Penta-

MiG-23 fighter statistics

Type: Soviet Union single-seat, supersonic fighter

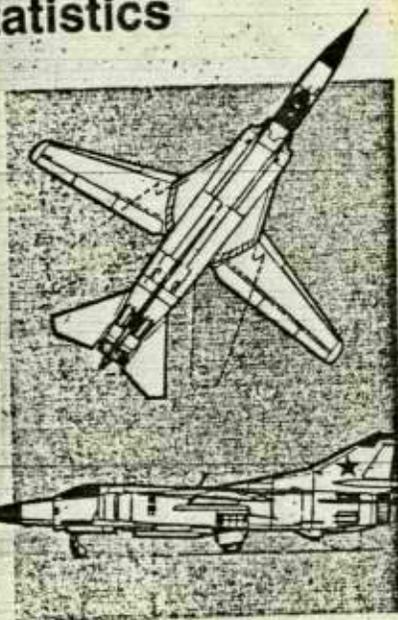
Dimensions: Wing span, fully spread: 50 feet
Length: 57 feet
Take-off weight: 28,000 pounds

Power plant: One large, afterburning turbojet engine

Armaments: 23-mm, twin-barrel gun in fuselage belly pack; five pylons for rocket packs, air-to-air missiles or other external arms; recently fitted with launchers for AA-7 and AA-8 heat-seeking missiles

Performance: Maximum speed: 1,420 m.p.h.
Ceiling: 50,000 feet
Combat radius: 600 miles

Chicago Tribune Graphic; Source: Jane's All the World's Aircraft

gon officials acknowledge.

Soviet equipment known to be in U.S. hands includes T-54 and T-62 battle tanks; several MiG-21 jet fighters, including one with the tail number "007"; several varieties of antiaircraft guns, including the well-known multiple-rocket launchers nicknamed "Stalin Organs"; thousands of RPG antitank rockets; Sagger missiles; and combat rifles, including a new version of the AK-47, called the AK-74.

Much of this equipment comes from the Israelis, who captured it in Middle East combat in 1967, 1973 and 1982.

ANOTHER LUCRATIVE source has been the war in Afghanistan, where a number of mercenaries from the U.S. have obtained Soviet equipment, including body armor, new combat rifles, a new variety of "bomblet" land mine and the electronic "black boxes" from Soviet "Hind" helicopters shot down by Af-

ghan rebels.

But most of the important Soviet equipment in American hands comes from deals made between the world's intelligence agencies.

For example, American Army armor units recently received about 30 Soviet-built armored personnel carriers of the sort being deployed to Red Army units on Soviet soil, according to defense industry reports.

Some of these vehicles had only seven miles on their odometers when the first U.S. troops drove them in training exercises, according to one report.

The Capitol Hill source, who follows such matters for a member of the House Armed Services Committee, said it was "widely believed in intelligence circles" that the personnel carriers, designated MTLBs, had been acquired by Israeli agents "through their sources in Romania."

THIS "ROMANIAN Connection" apparently has brought other Soviet weaponry to the Mossad agents, who capitalized on their rapport with that Soviet-bloc country's large Jewish population and Romania's lack of hard cash to make the acquisitions.

The MTLBs were shipped to the U.S. Army's National Training Center at Ft. Irwin, Calif., for use in war games.

The "China-Egypt-Iraq-Jordan pipeline" is another source of Soviet hardware, experts say. Its major product is the older, MiG-21 jet fighter that China produces in factories supplied during its now-defunct friendship with the Soviet Union.

The Chinese have shipped large

numbers of these that country's they also have s Egypt, according partment assess

There is a str pipeline will pr ge nce finds for 400 Egyptian and assigned to Sovie itary units.

There are in traded at least Chinese for a la 21s, which Egp its air force.

The Egyptians MiG-23s, accor the World's Air Air Force Asso

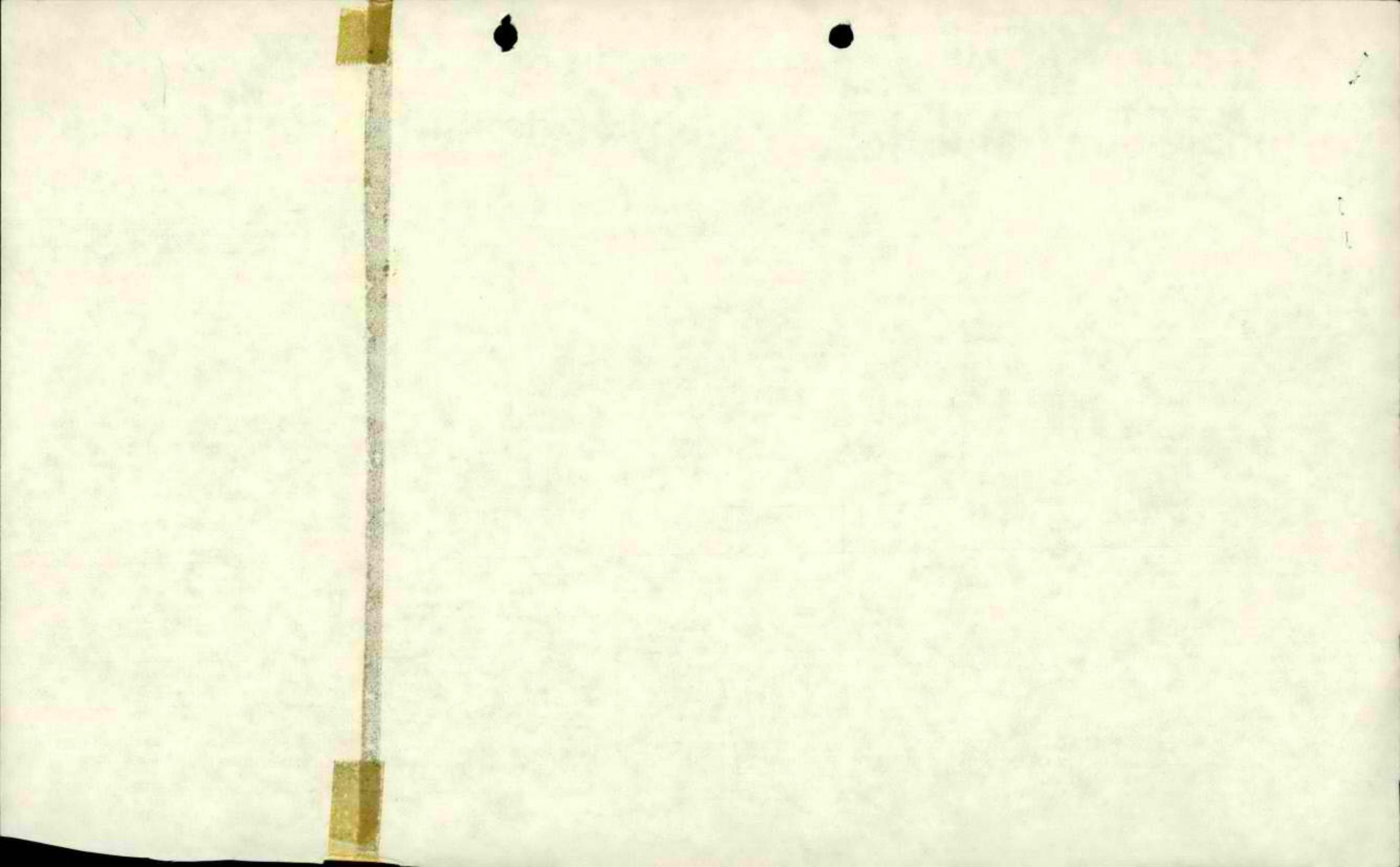
The MiG-23 late 1960s in re can swept-wing

THE MiG-23s, to replace the times are comp F-5s.

The most com ers are the Mi "Foxbat," whic can F-15s and

The U.S. obt about the MiG-et pilot Victor the planes and

American te bled the Fox hangar, drew b plane, analyzed tronic equipm armament. Tw reassembled, a allowed to fly i

Soviet weaponry

ghan rebels.

But most of the important Soviet equipment in American hands comes from deals made between the world's intelligence agencies.

For example, American Army armor units recently received about 30 Soviet-built armored personnel carriers of the sort being deployed to Red Army units on Soviet soil, according to defense industry reports.

Some of these vehicles had only seven miles on their odometers when the first U.S. troops drove them in training exercises, according to one report.

The Capitol Hill source, who follows such matters for a member of the House Armed Services Committee, said it was "widely believed in intelligence circles" that the personnel carriers, designated MTLBs, had been acquired by Israeli agents "through their sources in Romania."

THIS "ROMANIAN Connection" apparently has brought other Soviet weaponry to the Mossad agents, who capitalized on their rapport with that Soviet-bloc country's large Jewish population and Romania's lack of hard cash to make the acquisitions.

The MTLBs were shipped to the U.S. Army's National Training Center at Ft. Irwin, Calif., for use in war games.

The "China-Egypt-Iraq-Jordan pipeline" is another source of Soviet hardware, experts say. Its major product is the older, MiG-21 jet fighter that China produces in factories supplied during its now-defunct friendship with the Soviet Union.

The Chinese have shipped large

numbers of these aircraft to Iraq for that country's war with Iran, and they also have supplied the planes to Egypt, according to U.S. State Department assessments.

There is a strong chance that this pipeline will produce other intelligence finds for the U.S., given the 400 Egyptian and Jordanian advisers assigned to Soviet-supplied Iraqi military units.

There are indications Egypt has traded at least one MiG-23 to the Chinese for a large number of MiG-21s, which Egypt is using to expand its air force.

The Egyptians originally owned 17 MiG-23s, according to "Jane's All the World's Aircraft" and the U.S. Air Force Association.

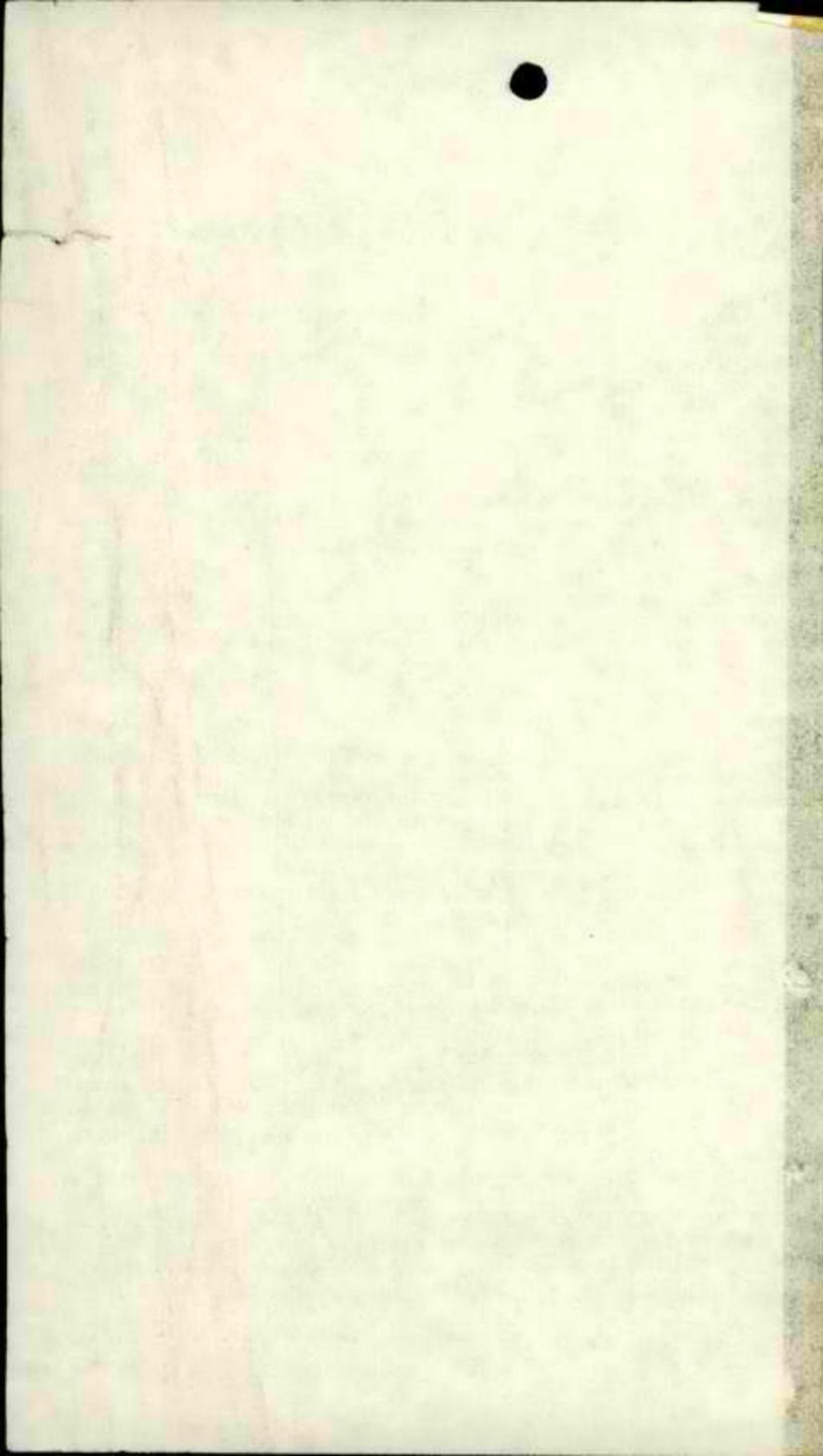
The MiG-23 was first built in the late 1960s in response to the American swept-wing F-111 fighter.

THE MiG-23s, or "Floggers," were to replace the MiG-21s, which sometimes are compared with American F-5s.

The most complicated Soviet fighters are the MiG-25s, designated the "Foxbat," which is similar to American F-15s and F-14s.

The U.S. obtained extensive details about the MiG-25 in 1976, when Soviet pilot Victor Belenko stole one of the planes and flew it to Japan.

American technicians disassembled the Foxbat in a Japanese hangar, drew blueprints of the entire plane, analyzed its metal, the electronic equipment on board and its armament. Two days later, it was reassembled, and a Soviet pilot was allowed to fly it out of Japan.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמים

אל: וו'ט, נד: 562, מ: המשרד
 דח: מ, סג: ב, תא: 240684, ו'ח: 1300

5.11.10

מיידי/בלמים

דון

ירושלים. בהמשך לשלנו נר 562.

פלאמן התקשר אמש והודיע שהתדרוך של דובר מחמיד אם ישאל משך
 השבוע הבא בנושא יהיה כדלקמן:

ילנו העמדה של ישראל בענין זה היא ברורה לגמרי. ממישראל היתה
 רוצה לראות את כל השגרירויות ממוקמות בירושלים, וזה מובן
 כולל אותנו.
 הוא סיפר שבדברי ארמקוסט בתשובה לשאלותיהם של המילטון וויין
 היו שונים ממה שפרסם סופר 'הארץ' בווישינגטון.
 בר-און

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, ורד, רובינשטיין, ר/מרכו, ממד

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

אוריאל

ט ד פ ס   ס ב ר ק
 דפ...¹ מתוך...⁴ דפים
 סוג בטחוני... בלמיס
 דחיסות... רגיל
 תאריך וז"ח... 22 1105 יוני 84
 מט' מברק... 316

אל :- ממנכ"ל, מצפ"א

הנדון :- מצע המפלגה הדמוקרטית

מצ"ב :

1. הצעתו של ג'יסי ג'קסון.
2. הנוסח הסופי כפי שהתקבל.
3. דו"ח קצר מפי משתתף בדיון.

ס י ב ל

להגיש את המסמך למשרד המשפטים ולמשרד המבחן
 יום חמישי

The Middle East -- The Democratic Party believes that the security of Israel and the pursuit of peace in the Middle East are fundamental priorities for American foreign policy. Israel remains more than a trusted friend, a steady ally, and a sister democracy. Israel is strategically important to the United States, and we must enter into meaningful strategic cooperation.

The Democratic Party opposes this Administration's sales of highly advanced weaponry to avowed enemies of Israel, such as AWACS aircraft and Stinger missiles to Saudi Arabia. While helping to meet the legitimate defensive needs of states aligned with our nation, we must ensure Israel's military edge over any combination of Middle East confrontation states. The Democratic Party opposes any consideration of negotiations with the PLO, unless the PLO abandons terrorism, recognizes the state of Israel, and adheres to U.N. Resolutions 242 and 338.

Jerusalem should remain forever undivided with free access to the holy places for people of all faiths. As stated in the 1976 and 1980 platforms, the Democratic Party recognizes and supports the established status of Jerusalem as the capital of Israel. As a symbol of this stand, the U.S. Embassy should be moved from Tel Aviv to Jerusalem.

The Democratic Party condemns this Administration's failure to maintain a high-level Special Negotiator for the Middle East, and believes that the Camp David peace process must be taken up again with urgency. No nation in the Middle East can afford to

wait until a new war brings even worse destruction. Once again we applaud and support the example of both Israel and Egypt in taking bold steps for peace. We believe that the United States should press for negotiations among Israel, Jordan, Saudi Arabia, and other Arab states. We re-emphasize the fundamental principle that the prerequisite for a lasting peace in the Middle East remains an Israel with secure and defensible borders, strong beyond a shadow of a doubt, that the basis for peace is the unequivocal recognition of Israel's right to exist by all other states, and that there should be a resolution of the Palestinian issue.

The United States and our allies have vital interests in the Persian Gulf. We must be prepared to work with our allies in defense of those interests. We should stand by our historical support for the principle of freedom of the high seas. At the same time, we and our allies should employ active diplomacy to encourage the earliest possible end to the Iran/Iraq conflict.

I 3/4
316

JESSE JACKSON CAMPAIGN
NEW LANGUAGE ON THE MIDDLE EAST
AMENDING THE NEW DIRECTIONS PLATFORM

American policy in the Middle East for 20 years has not worked. So, we must go another way in this conflict and, at a minimum, forge a balanced policy which supports the security of the State of Israel within internationally recognized borders and an independent state for Palestinians, with a commitment to live in peace with mutual respect for each others rights. American policy will never be successful in the region as long as it is founded upon the militarization of a few nations; rather we should respect and respond to the comprehensive interests of all states utilizing a standard of equity and fairness. We should also support a policy which has the objective of maintaining the territorial integrity of Lebanon, free from annexation and from outside influences.

(see p. 23.)

Stability defeated

2-2-73
...

Without a doubt, the strongest ties between the Mondale and Hart camps were in the Middle East section of the Foreign Policy platform. Both the Mondale and Hart contingents did not want to change one word of the Middle East stand. The Democratic National Committee staff drafted one of the strongest pro-U.S.-Israel relations drafts ever. (SEE ATTACHED COPY)

Rep. Fauntroy motioned to substitute the attached Jackson platform in place of the DNC proposal. Fauntroy expressed that the U.S. was not following the spirit of the Camp David Accords. Fauntroy stressed that the U.S. must take a "balanced approach" to the Third World; and be a "fair broker for peace". Fauntroy cited the "no talk policy with the P.L.O." and U.N. Arb. Andrew Young's forced resignation because he met with L.C. officials as the wrong direction for U.S. foreign policy. In addition, Rep. Fauntroy said that the Democratic Party should oppose the movement of the U.S. Embassy to Jerusalem on their platform.

After the Jackson delegation spoke, there was a House floor vote so the Middle East section was set aside until the Reps. returned. In the meantime Sen. Moynihan entered the room. Richard Arrington brought the Middle East issue back on the table and both Rep. Barnes for Mondale and Sen. Dodd for Hart stood firm and absolutely refused to alter the vote. Rep. Fauntroy motioned for a vote and the other Jackson member seconded it. The only hand vote was then taken and the Jackson proposal was soundly defeated 13-2.

The Jackson representative (not a M.C.) said it was ironic that Sen. Hart has "new ideas" but as far as the Middle East is concerned, Hart's ideas are old ones.

אל: ווש, נר: 562, מ: המשרד
 דח: ב, טג: ב, תא: 220664, רח: 1400
 נד: ירושלים

פ.כ.כ
 27

בלמים/בחול ספר

אל: סבל, ערן, קניסל

לשכם 310

הממנכ"ל התקשר עם פלאטן והסב את תשומת לבו לדבריו של ארמקוסט
 בדיון בוועדת החוץ של בית הנבחרים לגבי מדיניות ישראל בנושא
 העברת השגרירות.
 תגובת ארמקוסט שלא היו פניות מצדה של ישראל מעוותת את
 המציאות בה נמנעת ישראל ממעורבות בווכוח בין הממשל והקונגרס
 אך עמדתה הבסיסית ברורה וידועה מאז ומתמיד לגבי היות ירושלים
 בירת ישראל על כל המשתמע מכך.

פלאטן הבטיח להתקשר למחמדי ולוודא שהדובר בתדרוך היומי יאמר
 שעמדתה של ישראל בשאלת ירושלים ברורה אבסולוטית.
 מצפא. =

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, ווד, רובינשטיין, ד/מדכו, סמד,
 קולק, מינרבי

משרד החוץ
 ירושלים
 27

מס': 1234, תא: 1980, ס': 5678
תא: 12.03.80, מס': 98765, ס': 4321
ל: משרד המשפטים

המנוח/ת

מס': 1234, תא: 1980

מס' 5678

המנוח/ת נפטר/ת ביום 12.03.80, בגיל 78 שנה, לאחר מחלה קשה. הותיר אחריו אישה אחת, בת 75 שנה, ושני ילדים, בן ובת, בני 45 ו-40 שנה בהתאמה. נשואו היה מן המעלה הראשונה. הותיר אחריו נכס רב, הכולל שטח מגורים, שטח חקלאי, ורכוש נזיל. הותיר אחריו גם חובות רבות. הותיר אחריו גם ילדים נוספים, הכוללים ילדים מנישואים קודמים וילדים מנישואים אחרים. הותיר אחריו גם ילדים נוספים, הכוללים ילדים מנישואים קודמים וילדים מנישואים אחרים. הותיר אחריו גם ילדים נוספים, הכוללים ילדים מנישואים קודמים וילדים מנישואים אחרים.

המנוח/ת נפטר/ת ביום 12.03.80, בגיל 78 שנה, לאחר מחלה קשה. הותיר אחריו אישה אחת, בת 75 שנה, ושני ילדים, בן ובת, בני 45 ו-40 שנה בהתאמה. נשואו היה מן המעלה הראשונה. הותיר אחריו נכס רב, הכולל שטח מגורים, שטח חקלאי, ורכוש נזיל. הותיר אחריו גם חובות רבות. הותיר אחריו גם ילדים נוספים, הכוללים ילדים מנישואים קודמים וילדים מנישואים אחרים. הותיר אחריו גם ילדים נוספים, הכוללים ילדים מנישואים קודמים וילדים מנישואים אחרים.

מס': 1234, תא: 1980, מס': 98765, ס': 4321
מס': 5678, תא: 1980, מס': 98765, ס': 4321

294 3/3

DEPARTMENT OF STATE

Washington, D.C. 20520

JUN 14 1984

Dear Mr. Ottinger:

The White House has asked that I respond to your letter of May 17 on the United States Consulate General in Jerusalem.

The Consulate General in Jerusalem is an independent mission reporting directly to the Department of State, as is the case with other posts (such as Hong Kong) in which special circumstances pertain. This status is not inconsistent with diplomatic practice; for example, all of our major European allies who maintain consulates in Jerusalem have similar arrangements.

Since 1948 and through the Administrations of eight Presidents, the United States has viewed the status of Jerusalem as one of the primary issues which must be resolved in negotiations for an Arab-Israeli settlement. As a result of this position, the United States has not recognized the sovereignty of any state over Jerusalem. The arrangements which give this position meaning are an Embassy in Tel Aviv and an independent Consulate General in Jerusalem.

It is our firm view that subordinating the Consulate General to the Embassy in Tel Aviv, as you suggest, would be inappropriate and inconsistent with our position on Jerusalem. The Consulate General reports directly to the Department of State and has not been accredited to any government since 1948 precisely because the status of Jerusalem remains unresolved.

The role of the Consulate General and its operations are in full accord with the foreign policies of the United States. Indeed, it is an integral element in our approach and a concrete symbol of our longstanding position on Jerusalem. The Embassy and Consulate General cooperate and coordinate closely in furtherance of American interests.

The Consulate General provides consular services to American citizens, Israelis, West Bank Palestinians and other nationals within its area of responsibility, the city of Jerusalem and the West Bank. Its staff has a broad range of

The Honorable
Richard Ottinger,
House of Representatives.

299 3/3

contacts and meets and does business with a wide cross-section of individuals within this area. Criticism of the Consulate General's contacts as one-sided is widely off the mark. The personnel of the Consulate General meet, as appropriate, with Israelis, West Bank Palestinians and others. In this regard, the Consulate General maintains the same wide range of contact with politically-active West Bank Palestinians as do the Israeli authorities and the Israeli media.

The United States has an important role to play in the search for peace in the Middle East. Our existing diplomatic arrangements enable us to play this role with maximum effectiveness.

I hope that I have responded fully to those issues raised in your letter.

Sincerely,

W. Tapley Bennett, Jr.
W. Tapley Bennett, Jr.
Assistant Secretary

Legislative and Intergovernmental Affairs

כ"א' בסיון התשמ"ד

21 ביוני 1984

אישי

אל : מנהל תפוצה

הנדון: ברכה א.ד.ל לאל-טלבדור

מזכר טה-15 דנא.

אני חוזר ומבקש שחארגונים היהודיים בארה"ב
לא יופעלו בנושאים מדיניים כלשהם אלא תוך התייעצות
מוקדמת עם מנהל טצפ"א וחשגיריות בוועינגטון.

אהיה אסיר תודה באם תוכלו להקפיד על כך.

ב ב ר כ ה,

חנן בר-און

העתק: מנכ"ל

מנהל טצפ"א

ХТЭГ

СИ° 10°11' 11"00"Т

15 10°11' 11"00"Т

нэ үү гэдэг нь үнэн

ТЭГЭГ: УРСА М.Т.д СНБ-СЭТЭГ

УТЭГ 10-21 ТЭМ.

ХЭР ХЭРЭГ ГЭВЭЭ АНХААРСАН АНХААРСАН ХЭРЭГ
СЭ ГЭВЭЭ АНХААРСАН АНХААРСАН СЭННЭ ХЭР АНХААРСАН
АНХААРСАН АНХААРСАН АНХААРСАН АНХААРСАН.

АНХААРСАН АНХААРСАН АНХААРСАН АНХААРСАН АНХААРСАН.

С С Т С А,

УТЭГ 10-21

ТЭГЭГ: АНХААРСАН

АНХААРСАН АНХААРСАН

שגרירות ישראל - וושינגטון

40

אל: המשרד

298

10.7.57

ס ל ס ס ס ב ר ק

דף... מתוך... דפים

סוג בטחוני... גלוי

דחיעות...

תאריך וז"ח... 84 יוני 21 1400

מס' מברק...

ממ"ד, מצח"א

סטינגרים לכווית

מצ"ב תעתיק חלופי הדברים בין המורשה ויין לבין מרפי ממחמ"ד בעת הדיון בתת וועדת מזה"ת בשבוע שעבר.

קני-טל

שבת הבה שבת מנכ"ל מנכ"ל מנכ"ל מנכ"ל מנכ"ל
רמ"א מנכ"ל מנכ"ל מנכ"ל מנכ"ל מנכ"ל

376 participating in the cease-fire talks, the Saudis?

377 Mr. MURPHY. The moderate Arab countries have been
378 engaged consistently in trying to get messages through to
379 Teheran urging a cease-fire. They are not involved in this
380 mission, which is a U.N. mission.

381 Mr. WINN. I am concerned about the possibility of
382 rumored sales of Stinger missiles to Kuwait. I have heard
383 on radio and TV that the administration says that there has
384 been--that those are strictly rumors and that they will not
385 sell the Stingers to Kuwait. I am concerned because of the
386 following reasons.

387 We all know that Kuwait rejected President Reagan's
388 nominee for a U.S. ambassador, and there has been no U.S.
389 ambassador in Kuwait for over a year now. Kuwait is the
390 only Arab Gulf nation to have diplomatic relations with the
391 Soviet Union, and Kuwait has been known to make frequent and
392 repeated overtures to the Soviets. I just wonder what is
393 the situation. Have we had a request from Kuwait for them
394 to buy the Stinger?

395 Mr. MURPHY. Yes, sir, we had a formal request from
396 Kuwait to buy it. That request is under study, remains
397 under study. We are looking at a variety of ways in which
398 we could be helpful to Kuwait in strengthening its defenses.
399 It is vulnerable.

400 Mr. WINN. I understand that it is vulnerable, and that

*

401 could cause us a problem in the long run. I understand
402 that, but Kuwait has demonstrated little prior interest in a
403 security relationship with the United States in the past,
404 and it is a well-known fact that there are numbers, high
405 numbers of Palestinians, Palestinians in key places in
406 Kuwait that would make security of the Stingers very
407 difficult. I hope that those involved would take those
408 points into consideration on the request made by Kuwait.

409 Mr. MURPHY. There is no question the security of the
410 Stinger would be a paramount concern as it has been in the
411 case of the sale to Saudi Arabia.

412 Mr. WINN. The oil fields in Kuwait are not that
413 important to the U.S., are they?

414 Mr. MURPHY. Congressman, my concern would be leaving any
415 implication that we have drawn a line excluding Kuwait from
416 our concern about the security of the Gulf States. I would
417 not want to leave that implication. Whatever the final
418 decision on our weapons supply, our defense equipment
419 supply, sales to Kuwait, they will take place against the
420 background of a general concern for the security of the
421 states in the Gulf Cooperation Council.

422 Mr. WINN. Have we told the Kuwaitis that they might turn
423 to the British or the French for the weapons that they need?

424 Mr. MURPHY. They have, of course, long-standing
425 relations with the British in particular, but they have

426 French aircraft as well. They have Soviet SAM-7 missiles,
427 so they have many sources of supply. I would make a general
428 comment about the nature of Soviet-Kuwaiti and Kuwaiti-
429 American ties or Kuwaiti-free world ties. I think that in
430 volume and importance, the value of the Kuwaiti free world
431 ties is greater than those with the Soviet Union.

432 Mr. WINN. Have we proposed or are we considering some
433 type of a lease arrangement of the Stingers to Kuwait, or
434 with Kuwait?

435 Mr. MURPHY. Congressman, we had a military study mission
436 out in Kuwait recently. Their report is just now back in
437 Washington. We are looking at the nature of their needs and
438 the whole range of possible answers.

439 Mr. WINN. Going back to the chairman's question about
440 the balance between Iran and Iraq, even though we don't have
441 a very good relationship with Iran at the present time,
442 probably won't for 10 or 15 years, still in the long run
443 when some of their leaders may pass on, or the people may
444 feel a little differently toward the West or toward
445 democracy, we have got to keep that in mind, don't we, when
446 we are dealing with Iran and Iraq? We don't want to lean
447 too much toward Iran, in my opinion.

448 Mr. MURPHY. No, I agree with you completely, sir. We
449 have a long-term interest in a more normal relationship with
450 Iran, in a good relationship with Iraq. It is not in

*

26

299

10/10

ס ו ס ס כ ר ק

דף... מתוך... דפים

סווג בטחוני... גלגל...

מיידי

דחופות... תאריך וז"ח 1300 21 יוני 84

מס' מברק

מצפ"א

1. מצ"ב הוודעה הכתובה של ארמקוטט בפני וועדת החוץ של הבית בעת ה-hearing על ירושלים.

2. בתום הישיבה הודיע לנטוס כי בשבוע הבא יתקיימו 2 ישיבות סגורות שיתמקדו בנושאי בטחון. עם שוב הבית מהפגרה ב-23.7 העסוק הוועדה ב-mark-up ובראשיה אוגוסט יובא הענין לדיון והצבעה במליאת הבית. כל זאת בהנחה שהממשל לא יזוז מסירובו הנוכחי להתפשר. יו"ר תת הוועדה לפעולות בינלאומיות, מייקה, ציין בהודעת הסיום שלו כי תומכי החוק היו רוצים להמנע מעימות מיותר ולעסוק ב-give and take עם הממשל. מייקה ציין כי "הכדור נמצא אצל הממשל". רכבת החקיקה נמצאת בתנופה ותגיע לתחנה הטופית. מייקה ציין שנדמה לו לפעמים שהממשל פועל כאילו שש לקראת עמח והטלת ווטו. מייקה ציין כי הקונגרס מושיט לממשל an olive branch והביע תקווה שניתן יהיה למנוע העמות המיותר.

הערה- בתום ה-hearing העיר אד פוקס, סגן עוזר מזכיר המדינה לעניני קונגרס, כי במקביל לתושטת יד לשלום מנסים לדקור הממשל בגבו. פוקס ציין כי מזכיר ההמדינה שולל בצורה החלטית פשרה בנדון ונשאר דבק בהתנגדותו העקרונית.

קני-טל קני

למה מנסה ממשל ארמקוטט ורדו הארמקוטט
קני-טל קני

2
299 ²/₆ ²/₆

STATEMENT OF MICHAEL H. ARMAGOST
UNDER SECRETARY FOR POLITICAL AFFAIRS
DEPARTMENT OF STATE, WASHINGTON, D. C.

JUNE 21, 1984

Mr. Chairman, I appreciate the opportunity to meet with the members of these Subcommittees to discuss the Administration's position on H. R. 4877, which provides for the United States Embassy and Ambassador's residence in Israel to be moved from Tel Aviv to Jerusalem.

Mr. Chairman, the issues involved in this bill are important and sensitive; they have far-reaching implications for the United States role in the Middle East. Before I outline the reasons for our opposition to this bill, let me describe the context from which we approach this issue.

The United States has long been Israel's closest friend and supporter. In 1948 the State of Israel proclaimed its independence, and the United States was the first country to extend it recognition. We established diplomatic relations and opened an embassy in Tel Aviv, then Israel's seat of government. Since then, the United States and Israel have shared a special friendship whose depth and uniqueness are recognized throughout the world. No one can doubt the commitment of the United States to the security and well-being of Israel. No one can deny that the Reagan Administration

*
OPENED AN EMBASSY IN TEL AVIV

- 8 -

regards a strong Israel not only as a guarantor of security for its people but as a close friend and valued strategic partner to America and the West. No one can discount or diminish the many tangible steps taken by this Administration to broaden and deepen the scope of day-to-day friendship and cooperation between Israel and the United States.

I regret that the location of our embassy in Israel has been made the subject of legislative proposals. We recognize the sincerity of the motivations of those sponsoring or supporting the bill before this Committee. We also appreciate the special importance of Jerusalem to Israel, and to Jews the world over. I am not here to take issue with these facts. I do however want to review with you the serious, sober, and substantial reasons for our position on the issue of our Embassy's location.

As you know, the United States has consistently sought to encourage peace in the Middle East through negotiations, and we have consistently opposed efforts to resolve Arab-Israeli differences through force or unilateral actions. This principled commitment of the United States has helped preserve our ability to serve as the only effective mediator between the parties.

Jerusalem is a city with deep religious significance for Jews, Muslims, and Christians throughout the world. Its status is also one of the fundamental issues Arabs and Israelis will have to resolve if there is to be peace between them.

Precisely because of the key mediating role we have played in the past -- and the interest we have in being able to play such a role in the future -- our position on this sensitive issue is of critical importance to the parties. A change in the U.S. position on the status of Jerusalem, we are convinced, would seriously impair our ability to play a constructive role when the parties resume the search for peace. Indeed, it would complicate the resumption of that process. Moving our embassy to Jerusalem would be interpreted by many as prejudging the outcome of negotiations, thereby seriously eroding our credibility as an honest broker.

Our embassy has remained in Tel Aviv for over three decades. This decision has not been capricious. The rationale has been found persuasive by eight Administrations -- Democratic and Republican. Each has had to deal with the Jerusalem question in one way or another. Each has considered it a mistake for the United States to endorse or acquiesce in the effort of any state to determine the status of the city unilaterally.

As early as 1949, when Israel began to relocate government ministries to Jerusalem, we explained that we could not accept its unilateral claim to the city and could not move our embassy there. Again in 1960 we informed Jordan of our opposition to its making the eastern part of the city Jordan's second capital. We sought to preclude any unilateral actions that

*

299

5/6

- 4 -

would prejudice a negotiated resolution of the status of the city or its reunification. The Israeli actions of 1967 to extend Israeli law and administration to the eastern part of the city did not affect the U.S. commitment to a negotiated settlement of the status of Jerusalem.

Surely, a key question for us all is whether a move of the embassy would improve, or harm, prospects of achieving the peace we all seek. Mr. Chairman, we would not have achieved the Camp David Accords -- which led to Israel's first peace treaty with an Arab state -- if the U.S. had adopted the position of either Israel or Egypt on the subject of Jerusalem. President Carter's separate letter attached to the Camp David Accords reiterated the U.S. position that the status of Jerusalem must be resolved through negotiations. That position was restated by President Reagan in his September 1, 1982 Middle East initiative: "Jerusalem must remain undivided but its final status should be determined through negotiations." We remain dedicated to encouraging the process of such negotiations.

The bill before the Committee also raises serious constitutional problems. In our view, it would be a direct interference in the President's constitutional authority to conduct foreign affairs. The President has historically been

*

*
- 3 -

responsible for conducting diplomatic relations on behalf of the United States. This has included the determination of where and through what means to conduct such relations, and deciding questions of recognition. Legislation directing him to relocate an embassy would be in direct conflict with this basic principle.

I am fully aware of the frustrations many feel because of our position on this issue. Much as all of us in the Administration understand this and regret it, we must look at the long term. I am convinced that in the long term it is peace for Israel that will bring with it a solution to the problem of the status of Jerusalem. Throughout the history of the state of Israel, the United States has been committed to helping secure for that nation a just and lasting peace. We must continue to be able to play what has become an indispensable role.

Thank you, Mr. Chairman.

0131A

*

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9011

**

151

שמו

**

**

**

אל: ווט, נר: 537, ט: המשרד
דח: ט, סג: ט, תא: 200684, רח: 1800

10/27

מידי/שמו

רוזן, נתניהו - אישי.

פלאטן הודיע הבוקר ששטוקמן ראש ה- פאס טומד להגיע ארצה ב-27
דנא לביקור פרטי תווך פרטי לחמישה ימים. הסיבה היא חתונתה של
אחת מאחיותיו.
פלאטן לא ידע פרטים אחרים אך הוסיף שהתבקש לשמור באופן מוחלט
על האופי הפרטי של הביקור.

השגרירות מצידה התבקשה לסייע לשטוקמן ומשפחתו בסיוע למצדה
ובסיוע פיירותי בירושלים.

אמרתי לפלאטן שכמו כן נכבד את רצונו של שטוקמן אך אנו נעמוד
לרשותו באם ירצה בכך.

בר-100

טפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8786

**

יצא

שומר

**

**

**

אל: ווא. נר: 518, מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, מא: 200684, רח: 1300

פולין

מיידי/שומר

השגריר

ארגון הדאר

בקשתי מפלאמן להעביר לוושינגטון את תודתנו והערכתנו על
הטובה המצויינת שעשו בארגון הדאר בנושא שלנו. פלאמן סיפר
שהם כל כך שמחו על תוצאות ההצבעה שהם ערכו חגיגה בשגרירות

המנכ"ל

פ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, אליאב, ארנר

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו המשרד

10 (ת.ר.)

2 8 8 2
 ד.ד. מתוך 16 דטים
 סווג בשחובי גלוי
 מלידי
 דחירות
 תאריך וז"ח 20 1530
 מס' מברק 27a

מתכ"ל, ורד, מצפ"א

דע; אבנח

ירושלים

היום נערך hearing נוסף בוועדה החוץ של בית הנבחרים, הופיעו סיסקו וסונדרס. רצ"ב עדותו הכתובה של סונדרס שאותה הקריא כמעט במלואה.

המילטון הודיע על קבלה מכתבו של קרטור (הרצ"ב) ווייזן, הבכיר בין הרפובליקנים הודיע שתכתבו של פורד בדואר. לפי בקשה לנטוס יוכנס גם מכתבו של ראש העיר קולק לקרטור לרקורד.

סיסקו אמר שהוא מצטער על כך שהנושא נדון בשנת בחירות בארה"ב ובישראל. שתי הממשלות לא ביקשו להעלות את הנושא אבל מאחר הוא על סדר היום, יש להתחס אליו. זה נושא שחשיבותו חורגת משיקולי פנים. על הסרק לא עומדת שאלת תמיכתה של ארה"ב בישראל שכן ממשל אחרי ממשל מחויבים בנושא זה. במשך 30 שנה כמעט, לא הייתה הכרה בישראל ולא החקים מו"מ ואילו בעשור האחרון הושגו שני הסכמי הפרדה בין ישראל ומצרים וישראל לסוריה וכמו כן הסכם קמפ-דויד. כל אלו נובעים מהצלחתה של ארה"ב לשכנע את מדינות ערב שגם בדרך המו"מ ניתן לפתור את הסכסוך ולא בכוח הזרוע.

סיסקו הוסיף שאסור שהנושא ידון בצילם של איומים שכן אי אפשר לנהל מדיניות חוץ. הוא מיצר על כך שהשגריר בקהיר שם את הדגש על נקודה זו. סיסקו הוסיף שעל הפרק לא עומדת גם שאלת הכרתה של ארה"ב בישראל או השאלה באם ישראל רשאית לקבוע את ירושלים כבירתה. הוא מאמין כי ירושלים חייבת להשאר מאוחדת ואי אפשר לחזור למצב הקודם שבו הייתה מחולקת ולא יהיה גישת למקומות הקדושים. נאידר, נקטו כל הממשלים במדיניות עקבית של מקום השגרירות בת"א כחלק מהנסיון לשמור על הפקידה הדיפלומטי של ארה"ב- חיפוש אחר השלום באמצעות

שיהיה אלו המשרד ורד רובינסון אלוה"חיה ר/ארכ. 27a

ס ז ש ס   ס ז ר ת
 ד... 2... מתוך... 16... דסים
 סווג בטחוני.....
 דחיסות.....
 תאריך וז"ח.....
 מס' מברק..... 280

מו"מ. על אף ההספעה השלילית של הוצאת כוחות המרינס מלכנון הוא
 מאמין כי תפקיד זה, של צד שלישי, נועד לארה"ב. ההנרה בטסטוס
 של ירושלים או בצורך להעביר השגרירות, אינה ניתנת להשגה באמצעות
 צעד חד-צדדי והעברת השגרירות לא חוסיף להכרה או לבטחון ישראל.

BBI
 ערו

*

280 EW

JIMMY CARTER

June 6, 1984

To Lee Hamilton

As requested by you, Mr. Chairman, I am pleased to give my opinion to the Subcommittee on Europe and the Middle East of the Committee on Foreign Affairs concerning the proposed move of the United States Embassy from Tel Aviv to Jerusalem.

In my opinion, such a decision by our country would be a devastating blow to the prospects for further progress toward peace in the region, would seriously damage relations between the United States and all Arab countries, and would be counter to the best interests of Israel. There is an additional Constitutional question concerning Presidential powers which I need not address.

The Democratic Party in convention in 1976 and in 1980 adopted such a plank because of political considerations during those presidential election years, and on both occasions I announced immediately that as the nominee of our party I would not honor this commitment if elected President. I regret that this issue has again made its quadrennial appearance, this time in the Congress.

During the Camp David negotiations (which would have been impossible had the United States recognized Israel's claim that a unified Jerusalem was its capital), we had long discussions about the status of this holy city. Eventually, President Sadat and Prime Minister Begin agreed on the wording of a paragraph which all of us believed might provide some resolution of this most sensitive of religious and political issues. However, at the last minute both leaders requested that this portion of the agreement be deleted because it would overshadow the other items which were included. This experience indicates, I believe, that it is not entirely out of the question that good faith negotiations between Israel and Arab leaders might some day resolve this problem. It might also demonstrate the explosive reaction which might be expected among the millions of Moslems who would interpret such unilateral action by our country to be a betrayal of their beliefs and a violation of solemn American commitments made by administrations of both parties since the earliest days of Israeli occupation of the disputed territories.

Lee Hamilton
June 6, 1984
Page 2

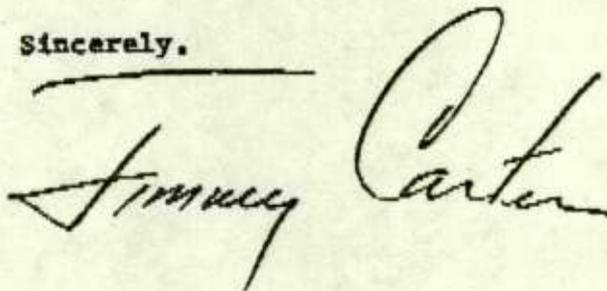
28
5/6

There are many Israelis who still desire to have peace with their neighbors based upon U.N. Resolution 242 and the spirit and text of the Camp David accords. They realize that there must be some accommodation with their Arab neighbors based on withdrawal from occupied territories, Israeli security and a right to live in peace, and on the granting of basic human rights to Palestinians. These questions are being hotly debated and might be partially resolved in the July elections in Israel.

The final status of an undivided Jerusalem must eventually be resolved through negotiation. Although few Israelis would be willing to relinquish control of East Jerusalem, they know that an element of neutrality in the United States is a prerequisite to further peace talks and that moving our embassy to Jerusalem would, in effect, eliminate our country from its crucial role as peacemaker.

Endorsement of this proposal by the Congress, even if it were subsequently vetoed by the President, would be very harmful as an expression of national purpose. My hope is that your action on this legislation will be postponed, indefinitely if possible. This would do no damage to Israel and would not adversely affect the relationship between our two countries, but it would greatly facilitate any future efforts to bring peace with justice to the Middle East.

Sincerely,

The Honorable
Lee Hamilton, Chairman
Subcommittee on Europe
and the Middle East
Committee on Foreign Affairs

June 20, 1984

280

HEARINGS OF THE SUBCOMMITTEES ON
EUROPE AND THE MIDDLE EAST AND ON
INTERNATIONAL OPERATIONS OF THE
HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE

Statement by:

Harold H. Saunders

Resident Fellow, American Enterprise Institute*
Assistant Secretary of State for Near Eastern
and South Asian Affairs, 1978-1981

The Peace Process

The active pursuit of a negotiated Arab-Israeli-Palestinian peace is critical to a strong American position in the Middle East. The heart of the United States' policy toward that conflict under five presidents with the full support of the Congress has been that peace between Israel and its neighbors -- including peace in Jerusalem -- must be negotiated, not imposed either by terrorism or by superior military power.

The United States is convinced that only through the give-and-take of negotiation can agreements be reached which each side will have a stake in keeping and can justify to its people. The United States in 1967 also accepted the view of the Government of Israel that by negotiating directly the Arab states could demonstrate visibly and concretely that they are prepared to accept, recognize, and do business normally with the State of Israel. The United States agreed with the Arab view that a settlement imposed by conquest cannot provide the foundation for mutual acceptance and a just and lasting peace.

From 1974 to 1979, the United States helped negotiate five Arab-Israeli agreements -- some by mediation, some by direct negotiation. Even where there was mediation, working groups have met face-to-face.

---

*The opinions expressed are those of the author and not of the American Enterprise Institute.

280 $\frac{6}{16}$

In one or another of those sessions, representatives of Egypt, Jordan, or Syria have met with Israeli representatives. The United States' stature was enhanced. The Soviet Union watched from the wings. In the 1970s, the "peace process" gained momentum, and peace which once seemed impossible became possible.

Negotiation of the Unresolved Conflicts

The conflict between Israel and the Arab states on Israel's eastern border remains unresolved. The Government and Knesset of Israel and the Government and National Assembly of Egypt with the strong support of the United States Government, including the Congress, ratified the agreement at Camp David which stated in part:

After four wars during thirty years, despite intensive human efforts, the Middle East, which is the cradle of civilization and the birthplace of three great religions, does not yet enjoy the blessings of peace....

To achieve a relationship of peace, in the spirit of Article 2 of the United Nations Charter, future negotiations between Israel and any neighbor prepared to negotiate peace and security with it, are necessary for the purpose of carrying out all the provisions and principles of Resolutions 242 and 338.

...the parties are determined to reach a just, comprehensive, and durable settlement of the Middle East conflict through the conclusion of peace treaties based on Security Council Resolutions 242 and 338, in all their parts.

Security Council Resolutions 242 and 338 together call for negotiations leading toward a just and durable peace following Israeli withdrawal from territories occupied in the 1967 conflict in return for peace, recognition, and security. Those negotiations must in one way or another involve Israel with each of its neighbors -- the Palestinians, Jordan, Syria, and Lebanon.

280 7/16

Within the setting of the state-to-state conflict, the conflict between Israel and the Palestinian Arabs remains unresolved. More specifically, the final status of the West Bank and Gaza remains undetermined. That fact was agreed at Camp David:

Egypt, Israel, Jordan and the representatives of the Palestinian people should participate in negotiations on the resolution of the Palestinian problem in all its aspects. To achieve that objective, negotiations relating to the West Bank and Gaza should proceed in three stages....

Jerusalem in the Peace Process

It is in that context of the larger peace process that we come to the subject of Jerusalem. There is no issue about the historical, religious, political, and symbolic importance of Jerusalem to Christians, Jews, and Moslems alike. It is also true that two presidents of the United States, five Secretaries of State, and each American Ambassador have done business with the Government of Israel at the seat of that government in West Jerusalem. But the final status of all Jerusalem remains unresolved. That is a statement of reality -- not of policy. Christians, Moslems and most governments in the world today hold that the status of Jerusalem remains unresolved. That is a political fact that must be dealt with if Israel is to live at peace with its neighbors. As in all other aspects of this conflict, the position of the United States has been that the final status of Jerusalem can, in reality, only be resolved through negotiation.

280 8/16

This position was repeated by the President of the United States at Camp David. We tried at Camp David to write a paragraph on Jerusalem to be included in "A Framework for Peace in the Middle East Agreed at Camp David." Until the next to last day, the draft Framework included a paragraph on Jerusalem. That paragraph stated that Jerusalem should be an undivided city; that all peoples must have free access to it and enjoy the free exercise of worship and the right to visit and transit to the holy places without distinction or discrimination; that the holy places of each faith should be under the administration and full authority of their representatives; and that a municipal council representative of the inhabitants of the city should supervise essential functions in the city such as public utilities, public transportation, and tourism and should ensure that each community could maintain its own cultural and educational institutions. There was a consensus on those points as far as they went, but President Sadat wanted an Islamic flag to fly over the Islamic holy places and Prime Minister Begin rejected that proposal because to him a flag symbolized sovereignty.

When President Sadat and Prime Minister Begin could not agree, the paragraph on Jerusalem dropped from the draft. Each party then agreed to state its position on Jerusalem separately. The U.S. in substance reaffirmed its position that the status of Jerusalem remains unresolved and must be resolved in negotiation. The U.S. position also included rejection of the unilateral Israeli annexation of East Jerusalem. Prime Minister Begin threatened to leave Camp David and abort the negotiations

if the U.S. stated its consistent position explicitly and forthrightly. We resorted to the device of limiting our statement to recalling speeches at the United Nations by Ambassadors Arthur Goldberg and Charles Yost in 1967 and 1969.

Following Camp David, the President of the United States responded to questions from King Hussein of Jordan about the meaning of the agreements reached at Camp David. King Hussein posed this question: "What is the geographical definition of 'West Bank' and of Gaza in the view of the United States government? Is Arab Jerusalem and its surrounding Arab areas incorporated into Israel after June 1967 included in the definition of the 'West Bank'?" The President in October, 1978, responded as follows:

In the view of the U.S. the term 'West Bank and Gaza' describes all of the area west of the Jordan River under Jordanian administration prior to the 1967 war and all of the area east of the western border of the British mandate of Palestine which prior to the 1967 war was under Egyptian control and is known as the Gaza strip.

With respect to negotiation envisaged in the Framework agreement, we believe a distinction must be made between Jerusalem and the rest of the West Bank because of the city's special status and circumstances. We would envisage, therefore, a negotiated solution for the final status of Jerusalem that could be different in character in some respects from that of the rest of the West Bank.

The final status of Jerusalem should not be prejudged by the unilateral actions undertaken in Jerusalem since the 1967 war. The full U.S. position on Jerusalem remains as stated by Ambassador Goldberg in his address to the U.N. General Assembly on July 14, 1967, and by Ambassador Yost to the Security Council on July 1, 1969.

Again, the emphasis is on a fairly negotiated solution. The fact is that Jerusalem will not be at peace until its final status is determined in a fair negotiation taking into account those who have important interests in the city. Once a peaceful relationship between Israel and its Palestinian neighbors and the final status of the West Bank and Gaza have been defined in negotiation, we will face this question: If peace has been negotiated around the City of Peace, will the status of the City of Peace be allowed to remain the last source of conflict?

* * *

The American Embassy and the U.S. Commitment to Negotiation

The proposal to move the American Embassy to Jerusalem cannot be considered apart from this decade-old and continuing process looking toward a negotiated peace between Israel and its neighbors. The location of the American Embassy in Tel Aviv over the years has been a critical symbol of the American position that the final status of Jerusalem must be negotiated by the parties with interests there -- not imposed unilaterally by conquest. For the leader of the free world and the principal mediator of peace in the Middle East to abandon that position in the highly sensitive and symbolic act of moving its Embassy to Jerusalem would be the gravest blow to the cause of a negotiated peace and to U.S. qualifications to be a just mediator. Moving the Embassy apart from the context of a

280 16

negotiated peace would tell the world that the United States is no longer concerned that peace be fairly negotiated in Jerusalem. Moving the Embassy to Jerusalem now would symbolize the United States' concurrence in Israeli annexation of all Jerusalem -- a policy which the United States through five administrations has held to be inconsistent with the cause of a negotiated peace. The Government of the United States has laid the foundations for negotiating peace in Jerusalem. No argument for moving the Embassy is rooted in proposals for advancing the negotiation of peace.

The United States Embassy can be moved to Jerusalem as soon as a lasting peace between Israel and its Palestinian and other Arab neighbors and the status of Jerusalem have been negotiated. Moving the Embassy to Jerusalem at that time would be an appropriate act of celebration that Jerusalem had become the capital of peace.

The issue before the Committee is not where Israel has placed its capital. It is an undisputed fact of history that Israel has established and declared its capital to be in the western portion of Jerusalem. The issue is not whether we need to move the Embassy to demonstrate to the Arabs our firm support for Israel. If billions of dollars in financial assistance, virtually open-ended supply of advanced military equipment, and continuing diplomatic support in world councils have not demonstrated our unchanging commitment to Israel, moving our Embassy to Jerusalem will not do so.

The issue before the Committee in considering HR 4877 is whether the Senate will give its symbolic endorsement to Israel's unilateral steps to establish control over expanded boundaries of Jerusalem and to assure

that no Arab political entity will ever again play a significant political role in that city. The issue before the Committee is whether it concludes that a lasting peace involving Israel and its Arab neighbors and engaging Moslems, Jews, and Christians can be rooted in a resolution of the status of Jerusalem based on imposition of one side's interest by force. The issue is whether the House will tell the world that the United States stands behind its commitment to establishment of a just and lasting peace between Israel and its neighbors achieved through an open and fair negotiation or whether the United States will concur in a unilaterally imposed solution which can only sow the seeds of future conflict.

Mr. Chairman, that is the issue before the House. Thank you.

[Handwritten mark]

נְטוּרֵי קָרְתָא

780
13
16

NETUREI KARTA of U.S.A.

(212) 384-4661
Mailing address,
G.P.O.B. 2143
Brooklyn N.Y. 11202

Mr. Lee H. Hamilton
Chairman, Subcommittee on Europe
and the Middle East
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

Dear Mr. Hamilton:

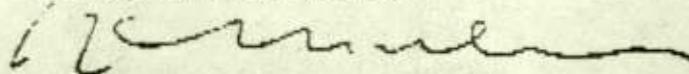
We would greatly appreciate if you can kindly permit us to testify at any hearings scheduled in the future concerning the Congressional Bill to transfer the American Embassy to Jerusalem.

As orthodox Jews and citizens of the U.S.A., who have special interest in any developments in the Holy Land, we sincerely believe and hope that our legitimate concerns be heard.

We would also be very grateful if you could please enter in the Congressional Record the enclosed testimony from Rabbi Uri Blau of Jerusalem, which was also submitted to the United Nations Security Council.

Please accept the assurances of our highest esteem.

Respectfully yours,

Rabbi Yosef Becher
for Neturei Karta of U.S.A.

נְטוּרֵי קָרְתָא

280

700
14
16

NETUREI KARTA of U.S.A.

(212) 384-4661

Mailing address.

G.P.O.B. 2143

Brooklyn N.Y. 11202

His Excellency,
The President
Security Council
United Nations, N.Y.

The recent declaration by the Zionist regime regarding the status of Jerusalem is a grave step away from peace and towards further violence and gives us cause to reiterate our position and our request for the guarantee and existence of the Orthodox Jewish community in the Holy Land.

On behalf of hundreds of thousands of Orthodox Jews in the entire world and on behalf of tens of thousands of Orthodox Jewish inhabitants of the Holy Land and in particular those of the Holy city of Jerusalem, we submit the following appeal regarding the status of Jerusalem for your Excellency's consideration. These proposals have been formulated by our rabbis in the past and have been brought to the attention of the United Nations Organization continuously since 1947. All the outstanding Torah scholars of our time are in agreement with these request as presented to the United Nations by Rabbi Joseph Zvi Dushinsky, Chief Rabbi of the Holy Land, Rabbi Amrom Blau and Rabbi Aron Katzenellenbogen. (United Nations General Assembly A/AC. 14/44, 25th of November 1947 and United Nations Conciliation Commission for Palestine Committee on Jerusalem - Com. Jer. W. 30, 2nd August 1949).

In general, Orthodox Jewry was opposed to the formation of a Jewish state in Palestine and especially a state placed under the Jurisdiction of Zionists. Evidence to this effect was presented to the United Nations Special Commission during its sessions on July 16, 1947 by Chief Rabbi Joseph Zvi Dushinsky and Rabbi Zelig Rouven Bengis. When the United Nations voted for partition, Orthodox Jewry under the leadership of Rabbi Dushinsky requested that at the very least, Jerusalem not be included in the Zionist state.

Rabbis Dushinsky, Blau and Katzenellenbogen advocated, as recorded in the above documents that:

A) The city which is sacred to all the nations should remain unique and be above all national interests of all people by immediately proclaiming Jerusalem an international city and its citizens under the protection of the United Nations.

B) All parties accept the position that the Holy City be considered neutral. A greater Jerusalem, given the status of an international zone by international agreement, is the surest guarantee for its neutrality. All efforts should be directed to assure that in this Holy City there should be implemented the unity of international brotherhood towards all mankind, and to prevent the underlying causes for disharmony and animosity, and to assure the rule of pure G-dliness and religious worship to all who dwell in this city.

C) Most definitely not to include any part of Jerusalem in the Zionist State or any state and not to divide the Holy City into separate entities. Any form of division and splitting up of Jerusalem will have the effect of underscoring the differences between races and religions, which contradicts the principles of harmony, tolerance and brotherhood of the inhabitants and imperils the peace of the city. Jerusalem must unify all of its residents. By guaranteeing these points there is every reason to believe that the Holy City shall be the seat of peace, security and international brotherhood.

Rabbi Yoel Teitelbaum, the Satmar Rabbi and respected leader of world Orthodox Jewry, Chief Rabbi of Jerusalem (1952-1979), eloquently expressed the Torah's opposition to the very establishment of any Jewish state in the Holy Land, and noted that the Zionist occupation of parts of Jerusalem was in opposition to express United Nations resolutions and therefore in direct contradiction to a Talmudic injunction. (T.T. Kesubos 111a - Vayael Moshe volume 1, chapter 86).

The Zionist state has usurped without any justification, the holy name of Israel. Torah true Jews wish to live in peace and harmony with their neighbors and with the community of nations and deplore the policies carried out by those who misuse the name of Israel. The Zionists cannot speak for, and do not represent the Jewish people.

We further declare that the Jewish people do not want to impinge upon the rest of the inhabitants of the Holy Land and they certainly do not want to contest the rights of the other inhabitants to the places held by them.

(continued)

280

16
16

Therefore, in order to avoid further bloodshed and in the interest of peace, we, as citizens of Jerusalem, beg your Excellency to:

A) Appoint a responsible person or persons from among the members of the United Nations whose duty it will be to protect the rights and interests of Orthodox Jews, Arabs, and all other inhabitants of our Holy City; and to

B) Declare immediate United Nations sovereignty over Jerusalem-- holy to all mankind--which would be clearly superior to Zionist domination of all the people--Jewish and Arab--in the Holy City.

Please accept, Your Excellency, the assurances of our highest esteem.

Rabbi Uri Blau
Rabbi Uri Blau
for Neturei Karta of Jerusalem

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8183

**

יוצא

סודי

**

**

**

אל: וושי, נר: 465, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 180684, וח: 1630
נד: מפעלי האסלג

3214

סודי/מידי

סיבל- פולונסקי

מפעלי האסלג הירדניים.

שלכם 173.

מבינים שמדובר כאן ברעיון של גולן ולא של הבנק העולמי.
ממליצים
שיאמר לגולן שמוטב שתגיע אלינו פניה מטעם הבנק על מנת שנוכל
לשקול
את הדבר לגופם של הדברים.

לכאורה, וזה מובן ללא ידיעת הרקע המדוייק, קיימות שתי
הפשרות האחת

שהבנק יבקש סיוע של מפעלי ים המלח לעבודתו הוא ו/או תהיה
פניה
ירדנית אלינו באמצעות הבנק.

017*

112H

2018

**
**
**
**

HC: 118, LG: 284, B: POWGT
TP: 0, OK: 0, RM: 488001, /P: 0581
LT: 0800* HWK6

017*017*

017*017*

0800* HWK6 017*017*

HWK6 017*

0800* HWK6 017*017* 017*017* 017*017*
017*017* 017*017* 017*017* 017*017* 017*017*
017*017* 017*017* 017*017* 017*017* 017*017*
017*017* 017*017* 017*017* 017*017* 017*017*

017*017* 017*017* 017*017* 017*017* 017*017*
017*017* 017*017* 017*017* 017*017* 017*017*

017*017* 017*017* 017*017* 017*017* 017*017*
017*017* 017*017* 017*017* 017*017* 017*017*
017*017* 017*017* 017*017* 017*017* 017*017*

בשני המקרים נראה לנו שמוטב לקבל פניה מפורטת מטעם האחראים
לנושא
בנוק.

לידיעתכם לגופם של הדברים אנו מתייחסים בחיוב לכל מגע מעשי
מעין זה ,
מובן כפוף גם לשקולים מסחריים, אך חייבים גם לשקול כל הצעה
לאור
המכלול הכולל.

לשכת בר און

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, רובינסטיין

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

אישור

תאריך: יח' בסיון תשמ"ד
18 ביוני 1984

מספר:

סודי - אישי

אל : מר ח. בראון, מ/מנכ"ל

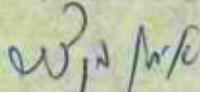
מאת: איתן בנצור

אבקש לדאוג שמצפ"א תקבל מברקי שיחות השגריר רוזן עם המזכיר וסגן הנשיא וכך מברק הנחיות המנכ"ל שנשלח למר רוזן לקראת פגישותיו שלו.

אי קבלת המברקים הנ"ל (ואחרים) פוגעת ופוגמת בתקינות עבודתה של מצפ"א, ועומדת בסתירה מוחלטת להנחיות כפי שבוטאו רק לאחרונה בחוזר המנכ"ל על עבודת מטה.

אני מניח שלאור הנ"ל לא נתבקש להכין סקירות עבור שה"ח לדיווח בממשלה שכן אין להעלות על הדעת שבכ"ח לשה"ח סקירה הלוקה בחסר שאין בה כדי לשקף את מלוא המידע והעלולה חלילה להטעותו.

ב ב ר כ ה ,

איתן בנצור

העתק: מנכ"ל

המפכ"ל

מר מגידון, מ/מלשכת מנכ"ל

1945

1945

1945

OT 111 1000

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

Jerusalem, 17 June, 1984

5/16

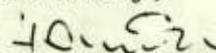
Dear Sam,

The tragic accident of the MFO helicopter in which 3 U.S. servicemen found their death has pained us enormously. Please accept our deep condolences. I would be obliged if you would convey them likewise to the U.S. contingent and bereaved families.

I am certain that there is no need for me to stress the value all of us attach to the work of the MFO and in particular to that of the U.S. contingent. That such a tragic accident could have happened can only add to the appreciation in which all of us hold the MFO and the U.S. servicemen who contribute so much to this vital task.

With warm regards,

Sincerely,

Hanan Bar-On

H.Exc.
The Ambassador of the
United States of America
Mr. S. Lewis
Tel-Aviv

הצרת סמיו: ב"ר א. כוזב, רט"ב וויטנברגין
אנ ג. כובינטלין
אנ י. אמן

310

סגירות ישראל - ווסינגטון

אלו המשרד

ש.נ.ק.ס. ס.כ.ר.ק.
ד.פ.נ. בתוך... דסיט
טווג בטחוני טודי ביותר
(לזמנים בלבד)
דחיפות מינידי
14.6/1830
תאריך וז"ח
מסי מברק... 130

סקס

רוה"מ
מנכ"ל מתנכ"ל

הנידון: ארוחת צהרים של מזכיר המדינה עם השגריר

נכחו ארמקוסט, מרפי נתניהו וסילבל. (לפני הארוחה פנה ארמקוסט לנתניהו וביקש שנעשה מאמץ מיוחד שתוכן השיחה לא יודלף. סיפר שבקשה זו נובעת לא מעדינות הנושאים דווקא, אלא בגלל חשיבות העיקרון שהמזכיר יוכל לנהל שיחות עם שגריר ישראל ללא חשש שתוכנן יתפרסם מייד בעתונות הישראלית. התפוצה הנוכחית והגבלת כל תפוצה בתוך השגרירות הינה לפי בקשה השגריר).
לאחר דברי נימוס ושיחה כללית הועלו הנושאים הבאים.

איגוד הדואר:

השגריר הודה על מאמצי ארה"ב בנידון. בידי ארמקוסט היתה רשימה של החצבעות הצפויות ולבקשתנו הסכימו להפעיל לחץ במיוחד על אקוודור, מאילנד, דרום קוריאה אשר לא הבטיחו הצבעה חיובית.

לבנון

השגריר הודה על עמדת ברטולומיאו הדוגל בכך שהדרך להגיע להסכם הינו ע"י מו"מ ישיר עם ישראל והמבהיר זאת ללבנונים. המשרד שלנו בדאבייה נשאר פתוח ויש לנצל זאת.

המזכיר כאשר בוטל הסכם ה-17 במאי הבהרנו בבירור שמי שרוצה לבטל ההסכם חייב למצוא בעצמו דרך אלטרנטיבית.

שגריר בעת שיחותינו בארץ עם מזכ"ל האו"ם, אשר הוא עצמו הוגן וידידותי, התברר שאין הם מוכנים לתת כל עידוד לכוחותיו של להד.

המזכ"ל העיר שמעולם לא ראה מפסלה לבנונית כה חלשה.

המזכיר הם עוד יתגעגעו לתקופה שכוחות כרי"ל וישראל שהו שם.

אנחנו הודענו שאנו לא רואים את מעורבותנו בלבנון כסוף פסוק; הם נכחו עתה שביטול ההסכם מה-17 במאי לא פתר להם דבר ושהחקרבותם לסורים לא פתרה להם את בעיותיהם. אנו שוקלים אולי ניתן לחשוב על משהו. ייתכן שכדאי לנו לחשוב יחד על לבנון. ייתכן וניתן לחשוב על משהו שיכלול אלמנט סורי רחב יותר משהיה בעבר.

ט ו ס ס
דף... 2... מחור... 11... דפים
סוג בסחונני. סודי. ג' ותר
דחיפות:
תאריך וז"ח.
מסי מברק... 170

ברור שהסכם ה-17 במאי שינה לטובה עמדתכם בתוך ארה"ב במיוחד כלפי אלו שסענו שאינכם רוצים לצאת משם. אני ער לכן שהעדר שליטה של ממשלה לבנון על השטח בדרום מכביד על מציאת הסדר, אני מציע שנדבר על זה יותר.

ועידה ביניל

הסגיר העלה הסכנה של כינון ועידה ביניל במזה"ת. ציין שישראל וארה"ב מתנגדות לרעיון כזה. ועידה כזו:

א. תלך לפי המכנה המשותף הנמוך ביותר.

ב. מדובר ברעיון סובייטי ובשיחתי עם דוברינין. הניל שיבח זאת.

ג. החשש מפני צעד כזה הביא בזמנו את סאדאח למימ ישיר עמנו.

ד. ועידה כזו תרתיע את ירדן מלנהל איתנו שיחות ישירות.

ה. ועידה כזו נדונה לכשלון.

המזכיר חוסיין תומך בקיום ועידה כזו. הוא עושה זאת מאחר והוא מתוסכל על שלא הצליח להשיג נשק מארה"ב הוא מתוסכל גם מאי יכולתנו לעבוד יחד איתו מול הנוכחות הסובייטית בסוריה. אנו טוב מדגישים בשיחות איתו כי אם ישב למו"ם האווירה השתנה. אנו חייבים להיזהר שלא נביא במו ידינו לנוכחות סובייטית, חוסיין פגיע יותר מאסאד ואנו צויכים להסתכל על אפשרויותינו לסיוע צבאי מאחר ויש לאנשים אלטרנטיבה. עליכם להביא זאת בחשבון.

הסגיר בעולם הערבי הם מסתכלים על מה שמצרים השיגה ומאיך על מה שסוריה לא השיגה בעזרת הסובייטים. לסובייטים רשימת כשלונות וחוסיין יודע זאת. המזכיר חוסיין עלול ללכת למקום שאינו חפץ ללכת. רעיון הועידה הביניל הינו תוצאת לוואי לתסכול שלו. זה ייתן לסובייטים מקל להכותנו באו"ם. לפעמים אני מהרהר שאולי מוטב שאכן יגרשו אתכם מהאו"ם ואז אנו נעזוב את הארגון. כמובן שנצטרך להשאר במועבי"ס.

מרפי הסובייטים ממשיכים ללחוץ על חוסיין לקנות נשק ובן-שאכר נוסע למוסקבה. בתניהו השאלה היא אם חוסיין באמת מעוניין לקנות לא רק נשק אלא גם את השירותים הסובייטים הנילוויים לכך.

מרפי יחד עם ה-8 הם קיבלו טכנאים רוסיים, אך כבר צימצמו את המספר למרות שיט עדיין נוכחות סובייטית בירדן.

ט ו ק ס

דף... מתוך... דפים

סוג בטחוני... ג'נרל

דחיפות.....

תאריך וז"ח.....

מס' חברת.....

מצרים

השגריר אנו מוכנים גם כיום להמשיך עם מצרים בשיחות האוטונומיה, וכידוע השגנו הרבה התקדמות במיוחד בנושא ההכנות לבחירות ביו"ש. ארה"ב יכולה לסייע בקידום דו-שיח מצרי ישראלי. המזכיר מה עם ההצעה לקיים שיחות בנושא טאבה בווישינגטון? השגריר גורבאל העלה זאת אתי והעברתי ההצעה לירושלים. כידוע בנוסף לטאבה יש עוד כ-15 נקודות מחלוקת לאורך הגבול. המזכיר אני מבין כי יש בעיה גם של השתיח צבאית בסיני.

שבויים

השגריר העלה בעיית חוסר נכונות הסורים לדון על החלפת שבויים ואדישותם לשחרור 300 שבוייהם אשר בידינו.

עקבה-אילת

לבקשת השגריר, נתניהו הציג הנושא. נתניהו יש 2 בעיות. צינור הנפט ואגני החמצון. א. צינור הנפט אנו כעקרון לא מתנגדים, אך יש כאן בעיות אקולוגיות חמורות. המזכיר אהם הודעתם פומבית שאתם לא מתנגדים. נתניהו עקבה הופכת לנמל נפט ומאבדת אופייה כאתר תיירות. מאידך, אילת תלוייה כמעט אך ורק בתיירות והושקעו שם לא מכבר כ-ביליון וחצי דולר בבתי מלון. אנו מבקשים שירדן:

1. תנקוט בצעדים מחיימים למניעת זיהום הים.
  2. תיצור מערכת לתאום איתנו במקרה של זיהום חמור.
  3. מבקשים ש- *EPA* תוציא חוות דעה בנושא.
  4. צריך להקים קרן ביטוח מיוחדת למקרה של זיהום חמור.
- ב. אגני החמצון האגנים עלולים להשמיד את ענף התיירות באילת. יש צורך להעלותם לפי הערכת מומחינו 5 ק"מ צפונה ע"מ למנוע מיטרד אקולוגי חמור לאילת. הצעחנו היא ש- *IMPACT* יוצא הודעת *IMPACT* בנושא. מרפי שלחנו לשם מהנדס ובדו"ח שלו הוא מציין שהתכנון הירדני ממלא אתר דרישותנו אנו לנושא כזה. כנראה שעיריית אילת מצידה לא תכננה היטב

ט ו ט ק
 ד.פ. A... מתוך... L. דפים
 סוג בקחוני. סודי ביותר
 דחיפות.....
 תאריך וז"ח.....
 מס' מברק.....

את המאגן שברשותה. עם זאת אנו מוכנים לבדוק את כל הנושא.
השגריר הפתרון היעיל ביותר הינו שירזן תנהל אחנו שיחות ישירות בנושא.

סרילנקה

השגריר הודה על הטיפול בנושא סרילנקה, וביקש גם אם אפשר שיאזכרו חשיבות הנושא לנשיא ג'איה וורדנה בעת ביקורו.

אירלנד

השגריר ציין ששר הבטחון כבר העלה הנושא איתו בלונדון.
המזכיר אני מתכוון לפגוש את שר החוץ האירי בג'קרטה (דיוני אסואן) ואעלה הנושא איתו.

דרום קוריאה

השגריר מתייחס להעדר שגרירות שלנו בסיאול וכי נודה האם ניתן לעשות גם כאן משהו.

אש"פ

השגריר ציין דאגתנו מחדירת אלמנטים של אש"פ חזרה לביירות.
המזכיר נכון גם לנו יש ידיעות כאלה.

ירושלים

השגריר ציין שוודאי שמו לב שנמנענו מלצאת בהודעה פומבית בנושא אשר נמצא בדיון פנימי בחוץ ארה"ב, בקונגרס. עם זאת דווקא מדינות ערב יוצאות בהצהרות ובאיומים אשר מהווים למעשה סחיטה. אף על פי שאנו לא יוצאים בהודעות, עמדחנו בנושא ירושלים כמובן ידועת.

המזכיר המצרים הודיעו לנו שלא איימו כלל על ארה"ב בנושא. המרוקאים אשר משמשים כיושבי ראש הוועדה מהווים גורם ממתן. שמנו לב לוועידה שלהם בנושא היהודים. היינו בקשר עם המלך חסאן והוא מלא תפקיד קונסטרוקטיבי. להערכתנו חקיקה תהיה קונטרה-פרודוקטיבית. אינני רוצה לראות את הנשיא מטיל ווטו, אך אם יהיה צורך הוא יעשה זאת. אחם יודעים היטב את הסיבות בגללן אנו מתנגדים לחוק. אנו שומעים התנגדות לא רק ממדינות ערב אלא גם ממדינות כמו אינדונזיה ומאלזיה. קשה לנו לטפל בנושא. אנו מניח שמהו יקרה בגבעה, אך אחם צריכים לדעת שהממשל מתנגד לכך אנו נמשיך להטיב בלאו להצעות פשרה.

ט ו ת ס
 דף... מתוך... דפים
 סוג בטחוני
 דחיפות
 תאריך וז"ח
 מס' מברק

גינרל ציינן

המזכיר ציין שהוא בחר אישית את מחליפו של האו, דהיינו את גינרל ציינן מחיל-
 האוויר. כפי שהוא עשוי להיות זה... ראש אג"מ של חיל-הים גם לציין צפוי
 עתיד מזהיר. ציינן ביסודו ידיד ישראל והשתתף בשיחות על "לימודי לקח המלחמה"
 משלי"ג.

המזכיר מאד ממליץ שנעשה מאמץ מיוחד לטפל בציין בעת ביקורו בארץ.

הארוחה הסתיימה בדיברי נימוס.

170

6
11

Meeting of Ambassador with Vice President Bush
at the White House
Thursday, June 14 -- 14:00 hours

Present: Pelletreau, Greeg, Eckhart, Kemp, Netanyahu, Sabel.

ROSENNE: referred to the debt the Jewish people held to the U.S. in reference to D-Day celebrations in Normandy. Hinted that it was the Arab states that sided with the axis.

BUSH: referred to the fact that the U.S. and Japan were once enemies yet are now firm allies.

ROSENNE: referred to Israel's concern as to the possible convening of an international conference on Middle Eastern problems.

Ambassador pointed out that at such a conference the Arabs would invariably lean towards the most extreme position and it would be counterproductive. In fact, it was because of the danger of such Russian involvement that Sadat, in 1977, initiated the direct talks between us. Such a conference is a regular feature of Soviet propaganda.

BUSH: The reason Hussein raised this possibility is that he is in a difficult position. He feels he can no longer count on us and in near desperation he has to look around. Jeff, don't you agree?

A*

KEMP: Yes, Hussein feels the United States has let him down on arms supply.

ROSENNE: Hussein has survived so far only because of the deterrence vis-a-vis Syria of Israel's armored force.

BUSH: That was in the past and his most recent memory is that we failed.

ROSENNE: There is much talk that no progress towards peace can be achieved in the Middle East due to the forthcoming elections in our two countries. I don't believe this is true. Despite the elections I believe that something worthwhile could be reached if we were to continue negotiations with Egypt. Between Egypt and Israel there are both bilateral issues and the issue of the continuation of the Camp David talks. The mere fact that we would be meeting on such issues would encourage other states to join. On the autonomy we had in fact achieved considerable progress. We had practically completed negotiations on the procedure for conducting elections in Judea, Samaria and Gaza. If negotiations would have been completed we would by now have been negotiating the final status.

In a private capacity I should point out that many Israeli citizens are deterred at the prospect of negotiating with other Arab states when they see the cold peace that ensues with Egypt.

BUSH: However, nobody is being killed on the border with Egypt.

170

8
11

ROSENNE: We of course had hoped to achieve a real peace and not just a non-fighting situation.

The key remains continuing negotiations with the Egyptians. Looking at the Middle East there can be no doubt that Egypt has received tremendous benefit from the peace process while Syria remains in a precarious situation. They still have Russian troops on their soil, Israeli forces 20 miles from Damascus and they have achieved nothing.

BUSH: I don't recall the details but we try to be helpful in renewing negotiations with Egypt. As to Hussein, I am not sure the coming elections should hinder talks but the reality may be that things will have to wait. The question remains what it takes to bring Hussein to talks.

ROSENNE: Israel, as you know, agreed that Arabs from Judea and Samaria participate in the Jordanian parliament. We remain committed to Camp David with all the concessions that it entails on our behalf.

Furthermore, we see signs of weakening of support for the PLO. If Hussein continues to wait for a green light from the PLO he is giving Arafat a veto power over any progress.

BUSH: I agree. Arafat indeed has been weakened.

KEMP: Hussein is concerned not only about getting Arafat's agreement but also about getting approval from Saudi Arabia and from other moderate Arab states.

XYY

And Hussein doesn't indeed want to reach agreement with Arafat.

ROSENNE: The danger always exists that Arab states believe that the U.S. can deliver Israel.

GREEG: They should be aware that Israel is not deliverable.

ROSENNE: The U.S. by encouraging direct negotiations between Israel and Egypt has achieved tremendous stature in the Middle East. In comparison the Russians have gone from one blunder to another including their refusal to support a UN force in Sinai which has since been replaced with a Western force including U.S. The Arab states are all aware that if they need assistance it is only the U.S. that can supply it. The Egyptian-Israeli peace treaty considerably strengthened the U.S. position in the area.

BUSH: Were you surprised that the Saudis took action in the Gulf?

ROSENNE: Their record is not a positive one. Instead of putting pressure on Syria, they supported Assad and continued to finance him and the PLO. They put pressure on the Lebanese instead of on the Syrians.

KEMP: However, they did achieve a cease-fire.

BUSH: I agree with the Ambassador that they used money to try and protect themselves but we do have different views about the Saudis and Jeff always points out that they try to be helpful.

(70

10
11

ROSENNE: Our appreciation is that they were negative on the whole Lebanon issue.

I have just met with the Secretary of State and thanked him for the U.S. position on UPU.. Due to the strong U.S. position on UN organizations we are beginning to see a change in the attitude of such organizations. Your help is much appreciated.

BUSH: Relations between us at this time are very good and this is very important.

ROSENNE: Relations are indeed very good and as you know Arens stated this during his recent visit.

BUSH: Yes I know, and I quoted him.

ROSENNE: We remain bound not only by joint interests but by common memories and perceptions. I hope Arab states will indeed come forward and negotiate with us but what we must avoid at all costs is that instead of such negotiations Israel and the United States argue between themselves and negotiations are held between the U.S. and Israel on these issues rather than between Israel and the Arab states.

I would like to reaffirm our invitation for you to visit Israel.

BUSH: I would indeed like to come but for obvious reasons it might be best to try and arrange it next year.

Xxx

170

//
//

The Vice President expressed his appreciation that this talk was held as a part of a continuing general discussion with him and expressed the hope that the Ambassador would meet with him again after his return from Israel.

*****

סיבל

תפוצה : סגריר בלבד.

סביב ארץ ישראל

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ס ו ק ס - ס ב ר ק
דף... מתוך 20 דפים
סוג בטחוני גלוי?
דחיפות...?
תאריך וז"ח. 8A71.0545
מס' מברק... 88

פ.כ.א

מצפ"א - ממ"ד

סטינגרים.

היום נערך Hearing בנושא בחה וועדה ההקצבות לפעולות חוץ של הסנט. נכחו הסנטורים קסטן (יו"ר), דאמאטו, רדמן, ספקטר, אינויה ודה-קונציני. מצד הממשל הופיעו ארמקוסט, מרפי, גאסט (DSAA) ואליהם הצטרף אח"כ ארמיטג'י. מצ'ב דברי הפתיחה של קסטן, דאמאטו וארמקוסט.

ארמקוסט פתח את חלק התשובות באומרו שמצד אחד מעונינות מדינות האזור במעורבות אמריקנית ומאידך מעורבות כזו יוצרת אצלן חרדה. לארה"ב ענין ברור באזור שמספק חמישית מחצרכת הנפט של העולם החופשי והיא אינה יכולה להשאר אדישה ולא לבוא לעזרת מדינות המפרץ ובמיוחד ערב הסעודית. ארה"ב אינה רוצה להתערב בסכסוך ואולם תשקול פניה פומבית ורשמית בנדון. במשך השבוע שקדם להחלטה על אספקת הסטינגר היו החקפות על מכליות סעודיות והתפתחה סכנה של התקפה על מתקנים על הקרקע. ב-22/5 הוגשה הבקשה הסעודית ונענינו לה. הגובה פחותה יותר היתה נראית הססנית ומעודדת את האיראנים. פעולה מהירה היתה הכרחית. בטילים שסופקו אין משום סכנה לישראל. יש ערבויות לכך שהטילים לא יועברו לצד שלישי ואלו כוללים בדיקות מלאי ע"י ארה"ב, אחסנה נפרדת כשהמצב לא מחייב שימוש בטילים וכו'. במשך כל השנים שבהם סיפקה ארה"ב נשק לסעודיה לא היה מקרה אחד של הפניית נשק זה לצד שלישי.

קסטן אמר שלא היתה זו הפנייה הראשונה לסטינגר. ארמקוסט ומרפי ענו שאכן היתה פנייה כבר לפני שנתיים. הפנייה הודגשה לקונגרס בפברואר ש.ז ונלקחה חזרה במרץ. קסטן שאל האם בפנייה הסעודית מה-22/5 היו פריטים נוספים ונענה שזה היה הפריט היחיד שלגביו הודגשה הדחיפות. מרפי הוסיף שהסעודים לא התייחסו למספר מסויים.

קסטן אמר שב-24/ נאמר לו על ידי אנשי הסטייט דיפרטמנט שמדובר ב-100 משגרים ו-200 טילים עוד ביום ו' - 25/5 נתנו תידרוכים ב"גבעה" שציינו מספרים אלו. בשלב מסויים בשלהי יום ו' הוחלט ל"הקפיץ" את המספר איך ולמה קרה הדבר?

ארמקוסט ענה שאכן בתחילה דובר על המספרים שבהם נקט קסטן והיה מאמץ לאזן את המספר בין זמינות הכלים והצרכים. גאסט הוסיף שהמספר שהוחלט עליו בסופו של דבר יתן תחושת בטחון לסעודים. לדבריו חודשיים יספיקו לייצור כמות הכלים שהוצאה מהמלאי. לדברי גאסט לא היה בהוצאת הטילים והמשגרים משום יצירת אפקט שלילי על יכולת ההגנה.

קסטן חזר והיקשה לגבי קיומו של מצב חירום. האם ההחלטה לא התקבלה, שאל, משום שהממשל חשב שלא יוכל לקבל אישור בדרכים רגילות ולכן ניצל את חופשת ה-Memorial Day - ע"מ להשיג משהו שאחרת היה נכשל בו.

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and names: 14, 3, 3, 1, 1, 1, 1, 2

ס ר פ ס ס כ ר ק

דף 20... 2 מחור... דפים

סוג בסחוני

דחיפות

תאריך וז"ח

88... מסי מברק

ארמקוסט חזר ואמר שמצב החירום נוצר כתוצאה משרשרת ההתקפות על מיכליות סעודיות (3) וכוויתיות (2) שיצרו הסלמה שכן היה בהן התקפה על מיכליות של צד בלתי לוחם. בקשת הסעודים נראתה משום כך לגיטימית לחלוטין. ארמקוסט הודה, יחד עם זאת, שהממשל היה יכול להביא להתייעצות הדוקה עם הקונגרס, אך לא היחה כל כוונה לעוקמו.

קסטן שאל האם נכון לומר שבעת ביקורו באזור נאמר למרפי שיתכן וארה"ב תתבקש לעזור אבל במקרה כזה היא תתבקש לספק סוגי נשק מסוימים. מרפי ענה שאין זה תאור מדויק של שיחותיו. ארה"ב לא התבקשה להתערב צבאית ותקוות הממשל שמדינות האזור תוכלנה לטפל במצב בכוחות עצמן. נאמר למדינות אלו שאם יוצר מצב שלא יוכלו לעשות זאת בכוחות עצמן, מן הדין שנהיינה התייעצויות מוקדמות לפני הוצרות מצב חרום זה. מרפי הוסיף שיהיה מכל מקום צורך בפנייה פומבית ורשמית. מארחיו באזור המפרץ הדגישו שהיו רוצים לטפל במצב בכוחות עצמם, אך שיזדקקו לציוד מסוים. חזר והדגיש שאינו מסכים עם תאור קסטן כאילו אספקת הנשק היא הנאי מוקדם לנכונותם לקבל סיוע אמריקאי ישיר.

קסטן שאל האם בנדר בפגש עם פקידי הבית הלבן ביום ו' 25/5 אחי'צ ולחץ על העלאת מספר הטילים והמשגרים. ארמקוסט ומרפי ענו שאינם יודעים. אינויה אמר שלפי שירות המחקר של הקונגרס לאיראנים יש יכולת להפעיל אמצעים נגד הסטינגר (counter measures) והסטינגרים שסופקו אינם מהמשוכללים. גאסט הודה שהסטינגר שסופק אינו מהדגם המשופר, אך אמר שאין הוא יודע מה יכולת האיראנים בהפעלת אמצעי נגד כזו עד כה לא עשו זאת.

אינויה שאל האם יש לסעודים יכולת להפעיל את הסטינגר הדורש יכולת ^{מגובה} יורה של עשר שניות וגאסט השיב שתקוותם שיגיעו תוך האימון לדרגה כזו.

גם אינויה חזר על השאלה בדבר הערבויות למניעה נפילת הטיל בידי טרוריסטים וגאסט חזר על כך שערבויות אלו חמורות מאלו המוטלות על מדינות נאט"ו שבידיהן הטיל. גם הוא חזר על כך שערבויות אלו כוללות בדיקות מלאי זעצם ההסכם שלפיו נאסר על המדינה המקבלת להעביר הנשק.

אינויה שאל האם במקרה של ההשתלטות על המסגד במכה אין משום אחרעה ונענה שוב ע"י גאסט שבמשך כל התקופה שבה עפקה ארה"ב נשק לערב הסעודית לא היה שום מקרה שבו הועבר או נפל הנשק לידי צד שלישי. מרפי הוסיף שמכה אינה אובייקט צבאי. אמנם שלטונות המדינה הופתעו, אך אין זה מהווה דוגמה. אינויה שאל לגבי אמיחות הידיעות שהתפרסמו כאילו נשק שנתפס שלל בלבנון ב-1982 בא מערב הסעודית. ארמקוסט טען שאין זה כך. המספרים של רובי ה-16 נבדקו והתברר שאלו הם רובים שניחנו לצבא לבנון ונתפסו אצל חיילי צבא זה ולא אנשי אש"ף.

ס ו פ ס

דף... 3... מתור 29. דפים

סוג בסחוני

דחיפות

תאריך וז"ח

מס' מברק 28

אינויה שאל מה עושות בנות בריתה של ארה"ב. ארמקוסט ענה שהן לוחצות על הצדדים המעורבים להתאפקות. דיפלומט יפני נמצא עכשיו לשיחות בדרג גבוה באיראן. ארה"ב נמצאת במגע עם בריטניה וצרפת במיוחד. היתה פנייה לצרפתים בענין אספקת נשק לעיראק, אך ההשפעה עליהם מוגבלת והם נמצאים בדילמה. הטובייטים הם הספקים העיקריים לעיראק ואילו הספקים העיקריים של איראן הם צפון קוראה, ארצות מזאיר ובריהים עצמה מן המלאי בלוב.

אינויה שאל האם לא נשקפת סכנה לחילים אמריקאים והאם מטוס התדלוק אינו פועל באזור הקרב. נענה בשלילה. גאסט הוסיף שיש 1300 חילים אמריקאים בערב הסעודית במשימות אימון והם אינם רשאים להשתתף בפעילות מבצעית. קסטן שאל את ארמיטגי שנכנס בשלב זה לאולם הישיבות האם כנדר ביקש ממנו הוספת טילים ומשגרים ונענה כי הוא לא היה עם בנדר בבית הלכן ובנדר בשיחותיו עמו לא התייחס למספר.

דיאמטו שאל מאילו כלים פגעו האיראנים במיכליות. ארמקוסט ענה שזה היה במטוס F-4 בעזרת טילי "מאבריק". (בהמשך אמרו שאר העדים כי לא ברור במה השתמשו האיראנים) דיאמטו שאל מה טווח הטיל ונענה 10-5 מייל. הוסיף ושאל מה אם כן הערך בטיל הסטינגר שכל הטווח של הוא 2.5 מייל האם אין כאן הטעייה והונאה. גאסט ענה שהסטינגר הוא כלי טוב והוא מיועד ליכולת ההגנה ע"מ להגן על מתקנים חיוניים בשילוב עם כלים אחרים. ארמקוסט אמר שהטילים יגנו על מתקנים על הקרקע כגון מתקני ההתפלה, בתי זיקוק ומתקני שיגור הנפט.

דיאמטו יצא בהתקפה חריפה על מדיניות ארה"ב שעברה תפנית לעבר עיראק בשעה שברור שעיראק היתה זו שפתחה במלחמה ובהתקפות על המיכליות. ארה"ב מגנה כל החקפה על התחבורה הימית ובמיוחד זו שאינה קשורה לסכסוך ומחוץ לאזור הקרבות. דיאמטו חזר ואמר שעדיין אינו מבין הטעם בסיוע לסעודיה המסייעת לעיראק לרכוש נשק שבו היא תוקפת או השיט. הוא רואה הצדקה מסוימת במה שאיראן עושה.

סנטור דה-קונציני שאל האם לישראל יש סטינגר ונענה שלא בקשה. שאל מדוע יש צורך לספק לסעודים סטינגר כאשר יש בידם כל-כך הרבה נשק שבו עדיין לא השתמשו. ארמיטגי ענה באריכות ואמר שיש שלוש מעטפות הגנה ובפנימית שבהן יש לסטינגר תפקיד חשוב ובמיוחד בהגנה על מתקני הנפט וההתפלה.

דה-קונציני שאל האם הועלתה לדיון שאלת ההחכרה של הטילים. גאסט ענה שכן, אך הוחלט על מכירה כי בכספי התמורה אפשר לממן את ייצור התחלופה. גם מבחינת הבטיחות אין הבדל בין מכירה והחכרה. ארמקוסט הוסיף שהשאלה אכן נדונה, אך הרעיון המרכזי הוא שארה"ב ביקשה למסור מסר ברור לערב הסעודית ואיראן.

דה-קונציני שאל האם מבחינת תמיכתה של סעודיה במדיניות ארה"ב של קידום השלום באזור היתה הצדקה למכירה ומה מדיניות מכירות הנשק למדינה שאינה מכירה בישראל בת הברית

ס נ ס
דפוס 20. מתוך 4. דפים
סוג בטחוני
דחיות
תאריך וז"ח
מסי מברק 88

אל:

של ארה"ב.

מרפי ענה שבמשך שנים משוחחת ארה"ב עם סעודיה על נושא זה ובאחרונה חלה הפנית שהתבטאה בסיוע לקידום השלום והא ראייה פעילות בנושא לבנון וסיוע בארגון פגישת עראפאת וחוסיין.

דה-קונציני שאל האם מתן סיוע כספי לאשיף נחשב כסיוע למדיניות השלום של ארה"ב. מרפי חזר על שתי הדוגמאות וציין שהן noteworthy. דה-קונציני חזר על השתוממותו שסיוע כספי לאשיף נחשב כסיוע למדיניות השלום.

סנטור רדמן שאל האם יש לסובייטים כלי מקביל לסטינגר ונענה בשלילה. רדמן שאל מה המשמעה שהוטל על הסטינגר וגאסט ענה שזה לתגבר את ההגנה על מחקני הנפט והובלתו. לשאלה נוספת ענה גאסט שניתן להציב הטילים על ספינות מלהמה ורדמן אמר שארה"ב אכן עשתה זאת כאשר הציבה את הצי הששי מול חופי לבנון אבל אז היו החנאים אחרים.

רדמן אמר שמבוטיר לראס הנורה אפשר להגיע ב-15 דקות ובמאמץ מסוים אפילו ב-8. האם הסעודים יכולים להגן על המתקנים אם האיראנים יחליטו לחוקפם בכל מחיר. גאסט הודה שאם איראן תחליט לעשות זאת גם הסטינגר לא ימנע זאת.

סנטור ספקטר חזר לענין קיומו של מצב חירום והפנה תשומת לב לחוק שהוא מציע בנדק.

קסטן אמר שה- case שהציג הממשל הולך ומתפורר. ברור יותר ויותר שיותר מתנאי

החירום הווה הרצון למסור מסר פוליטי שיקול בהחלטה על המכירה. אם הרצון לתת מסר, הוא המכריע, הרי שלא טיל זה או אחר ישיג זאת לאור הכמות העצומה של כלי נשק שבמאגר הסעודי. קסטן הוסיף שידוע לו שבנדר נפגש עם מקפולייין ביום ו' 25/5 ושם עלתה שאלת המספר. טואל אם הסעודים נשאלו על אפשרות החכרה ונענה בשלילה. שאל מה ידוע על הפלה שני מטוסים איראנים ונענה ע"י ארמקוסט שידוע על אחד ובודקים לגבי השני.

קסטן שאל על מכירות נשק לכווית ונענה שהנושא בבדיקה. קסטן שאל בציניות האם הממשל ימתין עד פגרת יום העצמאות האמריקאי 4/7 כדי להודיע על המכירה לכווית.

קסטן הוסיף שמשום מה מגיעות ההודעות על מכירת נשק בסמוך לצאת הקונגרס לפגרה.

דיאמטו שאל האם האינפורמציה שהביאה להפלת המטוס האיראני באה מה"אוואקס" האמריקאים ונענה ע"י ארמיטגי שהוא מניח שכן. דיאמטו טען שזה יביא למעורבות גוברת והולכת של ארה"ב. קסטן שאל האם נכון שסעודיה מחזיקה יותר ממחצית חיל האוויר בצפון המדינה הרחוקה משדות הנפט ונענה שזה לא המקום לדון בנושא ושנמילא זו החלטה של הסעודים כיצד לפרוס מטוסיהם.

קסטן שאל האם היו פניות סעודיות לבריה"ם לקבלת נשק ונענה שאין ידיעות על כך.

לש אלה נוספת של קסטן ענה גאסט ש-33 איש מארה"ב יעסקו בסעודיה בכל הקשור לאימון

והצבת הטילים וכי תהליך האימון ימשך 2-3 יום. עד כאן.

3318

STATEMENT BY SENATOR ALFONSE D'AMATO
BEFORE THE FOREIGN OPERATIONS SUBCOMMITTEE
ON THE SALE OF STINGER MISSILES TO SAUDI ARABIA

JUNE 5, 1984

MR. CHAIRMAN, I COMMEND YOU FOR CONVENING THIS SPECIAL MEETING OF THE SUBCOMMITTEE IN ORDER TO INVESTIGATE THE CIRCUMSTANCES SURROUNDING THE SALE OF OUR MOST SOPHISTICATED AIR DEFENSE MISSILES - THE STINGERS - TO SAUDI ARABIA.

ON MAY 29, THE ADMINISTRATION ANNOUNCED THE EMERGENCY DELIVERY OF 400 STINGER MISSILES AND 200 LAUNCHERS TO SAUDI ARABIA AS PART OF ITS RESPONSE TO INCREASED ATTACKS BY IRAN AND IRAQ ON SHIPS IN THE PERSIAN GULF. CITING THE URGENCY OF THE SITUATION, THE PRESIDENT AUTHORIZED THIS SALE WITHOUT CONGRESSIONAL NOTIFICATION. IN ADDITION, THERE ARE SEVERAL OTHER PROPOSED ARMS SALES TO SAUDI ARABIA AND NEIGHBORING ARAB STATES CURRENTLY UNDER CONSIDERATION BY THE ADMINISTRATION.

38
5
20

WHILE I SHARE THE PRESIDENT'S CONCERN OVER THE VOLATILE SITUATION IN THE PERSIAN GULF REGION, I SERIOUSLY QUESTION THE PRUDENCE OF INTRODUCING THE STINGER MISSILE INTO AN AREA WHERE LARGE NUMBERS OF TERRORISTS HAVE OPERATED IN THE PAST AND CONTINUE TO OPERATE. THE STINGER IS AN IDEAL TERRORIST WEAPON. IT CAN BE EASILY CARRIED AND OPERATED BY A SINGLE INDIVIDUAL. A SINGLE STINGER WARHEAD HAS THE CAPABILITY OF DESTROYING A CIVILIAN AIRCRAFT.

EARLIER THIS YEAR, I EXPRESSED MY VEHEMENT OPPOSITION TO A THEN-PENDING PROPOSAL TO SELL THE STINGER TO SAUDI ARABIA AND JORDAN. I REMAIN FIRMLY OPPOSED TO SUCH SALES. THE SALE REPRESENTS A SHORT-SIGHTED POLICY WHICH DOES NOT TAKE INTO CONSIDERATION THE LONG-TERM IMPACT THIS ACTION WILL HAVE UPON THE MILITARY BALANCE IN THE MIDDLE EAST IN GENERAL AND THE SECURITY OF ISRAEL, OUR ONLY TRUE ALLY IN THE REGION, IN PARTICULAR. SECRETARY WEINBERGER RECENTLY INDICATED HIS STRONG SUPPORT FOR THE SALE OF STINGERS TO SAUDI ARABIA BECAUSE IT IS "A VERY EFFECTIVE AIR-DEFENSE

88

WEAPON THAT THE SAUDI GOVERNMENT, I BELIEVE, FEELS CAN BE OF ASSISTANCE TO IT, AND I WOULD PERSONALLY FEEL THAT'S A VERY NECESSARY ADDITION TO THEIR AIR-DEFENSE CAPABILITY RIGHT NOW." THERE CAN BE LITTLE QUESTION THAT THE 400 STINGERS WILL ENHANCE THE HUGE SAUDI ARSENAL. THE QUESTION WE MUST ASK OURSELVES IS WILL THE MISSILES BE USED AND AGAINST WHOM?

THANK YOU, MR. CHAIRMAN.

Handwritten notes and markings on the right margin, including a vertical line and some illegible scribbles.

KASTEN

28

8

20

OPENING STATEMENT

THE SUBCOMMITTEE WILL COME TO ORDER.

THE HEARING THIS MORNING WILL EXAMINE THE ADMINISTRATION'S DECISIONMAKING PROCESS WHICH LED TO THE SALE OF STINGER MISSILES TO SAUDI ARABIA AND THE JUSTIFICATION FOR THOSE SALES.

OUR WITNESSES THIS MORNING ARE MICHAEL ARMACOST, UNDERSECRETARY OF STATE FOR POLITICAL AFFAIRS; RICHARD MURPHY, ASSISTANT SECRETARY OF STATE, BUREAU OF NEAR EASTERN AND SOUTH ASIAN AFFAIRS; AND RICHARD ARMITAGE, ASSISTANT SECRETARY OF DEFENSE FOR INTERNATIONAL SECURITY AFFAIRS.

TWO MONTHS AGO THE ADMINISTRATION SENT UP A PROPOSAL TO SELL SAUDI ARABIA 1,200 STINGER MISSILES AND 400 LAUNCHERS. AFTER AN OVERWHELMING EXPRESSION OF DISAPPROVAL BY CONGRESS, THE ADMINISTRATION WITHDREW THAT PROPOSAL. WHILE THE CURRENT SALE TO SAUDI ARABIA HAS BEEN JUSTIFIED AS AN EMERGENCY AND PROVIDED UNDER EMERGENCY AUTHORITY, THERE ARE MANY OF US UP HERE WHO NONETHELESS CONTINUE TO HAVE SOME DOUBTS AND QUESTIONS CONCERNING THIS SALE. ALSO, OF COURSE, WE ARE INTERESTED IN ANY FUTURE INTENTIONS WITH RESPECT TO STINGER MISSILE SALES TO SAUDI ARABIA, AS WELL AS ADMINISTRATION RESPONSE TO THE GOVERNMENT OF KUWAIT'S REQUEST FOR THESE MISSILES.

THE AMERICAN PEOPLE ARE AGAIN WITNESSING A SERIES OF RATHER BIZARRE EVENTS UNFOLDING IN THE MIDDLE EAST AS THE UNITED STATES RUSHES STINGER MISSILES TO SAUDI ARABIA PRIMARILY BECAUSE TWO COUNTRIES -- IRAQ AND SYRIA -- RECIPIENTS OF BILLIONS OF DOLLARS IN FINANCIAL SUPPORT FROM SAUDI ARABIA -- HAVE STEPPED UP THEIR ACTIONS, TOGETHER WITH IRAN, IN THE CONFLICT IN THAT REGION.

IRAQ IS ATTACKING SHIPS IN THE IRANIAN OIL TRADE, INCLUDING SOME SAUDI SHIPS, BECAUSE SHE HAS BEEN LOSING THE ECONOMIC WAR OF ATTRITION WITH IRAN. IRAN HAS RETALIATED, SOMETIMES BY HITTING SAUDI AND KUWAITI OIL TANKERS. SYRIA HAS CUT OFF IRAQ'S OIL FLOW THROUGH THE SYRIAN PIPELINE, AND REFUSES TO REOPEN IT -- THUS HELPING IRAN CONDUCT ITS WAR OF ECONOMIC ATTRITION.

WHILE IRAQ AND SYRIA ARE BITTER RIVALS, BOTH RECEIVE SUBSTANTIAL BACKING FROM SAUDI ARABIA, WHICH ENABLES THEM TO BUY BILLIONS OF DOLLARS WORTH OF WEAPONS FROM THE SOVIET UNION, AND IN IRAQ'S CASE, FRENCH PLANES AND MISSILES WHICH HAVE BEEN USED TO ATTACK SAUDI AND OTHER OIL TANKERS.

THUS, WE HAVE RUSHED STINGER MISSILES TO THE SAUDIS, OSTENSIBLY TO PROTECT THEM FROM THE CONSEQUENCES OF ACTIONS BY TWO NATIONS THEY ARE HELPING TO BANKROLL. TO SAY THE LEAST, THIS IS ALL RATHER BIZARRE. MORE DIPLOMACY AND COMMON SENSE, NOT WEAPONS, WOULD BE A BETTER WAY TO DIFFUSE THE SITUATION.

88

10
10

GENTLEMEN, IF NOTHING ELSE COMES OUT OF THIS HEARING, I THINK YOU SHOULD BE AWARE OF THE DAMAGE I BELIEVE YOU HAVE DONE BY USING SPECIAL EMERGENCY AUTHORITY OVER A HOLIDAY WEEKEND WITH CONGRESS OUT OF TOWN. YOU HAVE AT THE VERY LEAST ABUSED THE CONSULTING PROCESS, AND FOR MY OWN PART I CAN TELL YOU THAT SUCH CONSULTATIONS WILL HAVE LITTLE MEANING TO ME IN THE FUTURE. YOU MUST UNDERSTAND THAT AS A CONSEQUENCE OF YOUR ACTION, YOU HAVE JEOPARDIZED NOT ONLY THE EMERGENCY AUTHORITY YOU USED IN THIS CASE, BUT PROBABLY OTHER EMERGENCY AUTHORITY AVAILABLE TO THE ADMINISTRATION IN THE FOREIGN ASSISTANCE ACT AND THE ARMS EXPORT CONTROL ACT. IN ADDITION, I BELIEVE YOUR ACTION IS YET ANOTHER ARGUMENT FOR THOSE IN CONGRESS WHO WISH TO ENACT VERY RESTRICTIVE LEGISLATION ON FUTURE ARMS SALES, GIVING THE ADMINISTRATION VERY LITTLE FLEXIBILITY.

GENTLEMEN, I WOULD INVITE EACH OF YOU TO MAKE A BRIEF COMMENT, AS YOU WISH, AND THEN WE WILL GO ON TO QUESTIONS.

11/20 88

As prepared for Delivery

Statement by

Under Secretary Michael Armacost

before the

Committee on Appropriations

Subcommittee on Foreign Operations

United States Senate

June 5, 1984

EMBARGOED UNTIL DELIVERY, SCHEDULED FOR APPROXIMATELY 10:00 a.m. EST,
JUNE 5, 1984. NOT TO BE PREVIOUSLY CITED, QUOTED FROM, OR USED IN
ANY WAY.

12/20 88
TESTIMONY BEFORE THE KASTEN SUBCOMMITTEE

Mr. Chairman, I welcome the opportunity to discuss the Administration's decision to respond favorably to specific Saudi requests for military equipment and support. Before addressing our recent decision to sell Stinger missiles to Saudi Arabia and send an air force KC-10 tanker to the Kingdom, I would like to note how those decisions complement our broader policy not only in the Gulf but throughout Southwest Asia.

Our policy in the Gulf enjoys broad bipartisan support and reflects the decisions of two Administrations. It consists of four crucial elements:

--First, a clear recognition of the need to ensure the free flow of oil to the West.

--Second, the strategic necessity of containing the expansion of Soviet and other radical influence throughout the region.

--Third, a consequent need to respond firmly and decisively to requests from the Gulf states for appropriate and justifiable security assistance. The states in the area must be confident that our interests in the Gulf are sufficiently

13 88
20

-2-

important for us to help in a crisis. The United States has to be seen as a credible partner in the search for stability and security.

--Finally, and equally important, whatever steps we take must complement our efforts to achieve peace between the Arab states and Israel. Our Middle Eastern policy is built on the premise that we can foster and encourage a secure, strong and confident Israel while, at the same time, helping to ensure that our moderate Arab friends have the support and assistance they need to oppose Soviet and radical expansionism in the area. These two goals are not contradictory; they are mutually supportive. Our policy toward the war in the Gulf reflects that reality.

The Iran-Iraq war has gone on for nearly four years -- at enormous cost in human lives and treasure. The land war remains stalemated, without any prospective end in sight. The Iranians have amassed heavy forces in the south in preparation for a major offensive. We do not believe the result of such an offensive, if it comes, will alter the stalemate. The Iranians remain adamant in their demand for a military victory and the fall of the Iraqi government. As long as Iranian intransigence continues, a diplomatic solution will be difficult to achieve.

14
20

88

Nevertheless, we must continue to exert our efforts, along with our friends and allies, to seek an end to the fighting and a negotiated settlement through diplomatic means. We have pursued this course bilaterally as well as multilaterally, including in the U.N. We have made clear that we are neutral in the war, we uphold the sovereignty and territorial integrity of both sides, and we sell arms to neither. We have been particularly concerned about attacks on non-belligerent shipping serving neutral ports, which is a dangerous escalation and widening of the war. However, as we have stated in the past, we have deplored attacks on all non-belligerent shipping and firmly support the right of freedom of navigation in international waters.

The Gulf states share our desire to de-escalate the current threat through diplomatic rather than military means. Should diplomatic efforts fail, the Gulf states believe they can defend their ships and oil installations primarily with their own military resources. It is in our interest to support the efforts of Saudi Arabia and the Gulf states to provide for their own defense. We believe that the U.S. should encourage those states which seek to acquire the means of protecting themselves from aggression rather than depending on forces from the outside.

88 $\frac{15}{20}$

-4-

Only as a last resort would the United States consider direct military involvement -- and then only in appropriate circumstances and if we were asked to do so. American military actions in the Gulf would require the cooperation of the Gulf Arab states to provide the necessary facilities. We would also consult closely with Congress. We would have intensive discussions with our major allies to see what mutually helpful roles we could play.

Our interests and those of our closest allies and friends are directly threatened by the escalation of the war in the Gulf. The Iraqi attacks on shipping and the Iranian retaliatory attacks on non-belligerent shipping to neutral ports has raised the war to a new and dangerous level. In its first three attacks on oil tankers, Iran appears to have deliberately targeted Kuwait and Saudi-flag ships near the Saudi coast. Saudi Arabia, as the largest of the Gulf Cooperation Council states with the most extensive infrastructure and oil facilities, could be directly threatened by further escalation. If the war spread to these GCC states and their fellows, it could endanger Saudi Arabia and deny crucial oil supplies to much of the free world.

Access to Persian Gulf oil is vital to the world economy. Some 20-25 percent of the oil consumed in the Free World is produced in the Gulf, which is now exporting nearly 8 million

88 $\frac{16}{20}$

barrels of oil per day, much of it to our major allies in Europe and Asia. Although only three percent of our oil comes directly from the Gulf, we cannot be isolated from the world oil market. Disruptions in the market and the concomitant increase in prices that could follow would directly and adversely affect the United States. The recovery now underway in our own economy and that of the rest of the world could be cut short.

We therefore faced--indeed we continue to face--a dangerous situation which threatens vital Western interests.

In such a situation, it is natural and sensible to support the efforts of the Gulf states to provide for their own defense. Saudi Arabia, facing an immediate danger to its security, requested on May 22nd to purchase on an urgent basis air-defense related equipment. The principle that a sound defense is the basic deterrent to aggression has long been a fundamental premise of U.S. policy that has enjoyed broad public support.

In addition to requesting accelerated delivery of certain munitions already in the sales pipeline, the Saudis sought:

- immediate delivery of Stinger air defense missiles; and,
- provision of aerial refueling capability for their F-15s.

88 ~~18~~
20

These requests are clearly related. Our own concept of air defense calls for a layered system. Assistant Secretary Armitage can speak to this in more detail, but the basic idea is to interdict an intruder as far out as possible, with your planes, and from there work back through long range area defense missiles to short range or point defense of individual targets. Tanker support increases the duration and effectiveness of combat air patrols, the Stinger enhances point defense. Both items were needed urgently, and we were determined to respond immediately.

Our response to the military requirement must be seen in the political context in the region. First, Iran must understand that the desire we, our allies and the states in the region have for a peaceful solution is not a reaction born of weakness. Statements without action to support them have no deterrent effect and may invite aggression. Provision of the Stingers and the tanker are firm proof of our support for the principles we have been declaring. This step was taken without the deployment of American troops or direct action on our part. Indeed with these actions we sought to make direct intervention unnecessary. They were consistent with the desire of Saudi Arabia and the Gulf states to handle the problem themselves.

88 ¹³/₂₀

Second, we also had to look at the political implications of our decision on our relations with Saudi Arabia and the moderate Arab states. Our bilateral relationship with Saudi Arabia is the keystone of our strategic interests in the Gulf, and central to that relationship is our security assistance program. If we failed to provide urgently needed support, at a time of clear and undisputed emergency, we would seriously undercut the common understanding which supports the very structure of our bilateral relationship.

Finally, we had to be certain that the provision of the Stinger dovetailed with our other major strategic interests in Southwest Asia. A central concern was that the equipment be adequately safeguarded so it did not pose a threat to any of our friends by falling into the hands of terrorists. We are confident that the rigorous system of safeguards on the Stinger meets the most exacting criteria. Also, we firmly believe that helping the Gulf states oppose radical aggression not only supports our our goals in the area but also makes the region a more secure and stable place for our many friends.

Once we had made the basic decision to respond, we had to address the issue of how fast and how many. It was clear that we faced an emergency military requirement. It was essential that we send a clear and unequivocal signal, to friend and

88 ¹⁹/₂₀

-8-

adversary alike, that we will support our friends when they need help. The President concluded that the important national security interests involved justified his use of the special waiver authority. The decision was not made lightly; this is the first time that this Administration has used this provision of the law. The waiver authority was used only once previously, by the Carter Administration to provide arms to Yemen. Yet the need on this occasion was immediate, real and critical. It required a decisive and expeditious step, and the President acted accordingly.

The decision to send 400 Stingers reflected our assessment of the immediate threat and the availability of Stingers in the U.S. inventory. We were convinced that we needed to send a militarily significant quantity rather than make a purely symbolic gesture. We took into account the views of Congressional leaders. We consulted informally over several days, eliciting in response a wide variety of views.

Our rough calculations showed that the Saudis, if they were to defend all threatened areas, could certainly make use of a considerably larger number of Stingers than were provided. After intensive deliberations in the Administration, and weighing the results of our consultations, we decided that 200 systems with 200 refires (a total of 400 missiles) was an

88 $\frac{20}{20}$

-9-

appropriate response and could be provided from available stocks.

Our decision to send a KC-10 tender to Saudi Arabia complements the Stinger sale. The former will give the Saudi Air Force increased loiter time thereby enhancing its defensive capabilities. The latter supplies needed point defense.

Our decisions were a prudent yet clear response to an escalating emergency which threatens Saudi Arabia. They satisfied a clear military need. In addition, by providing the missiles rapidly in response to an immediate need, as well as sending the additional tankers, we sent a political signal of both reassurance and deterrence. It was a measured response which promotes regional stability and security.

I would be happy to respond to your questions.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 1292

** ** נכנס

** **

סודי ביותר

מתוך 30

עדות 7

** **

****

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

2010
←

** אל: המשרד, נד: 85, מ: 1101
** דח: מ, סג: מ, תא: 050684, רח: 1600

סודי ביותר/מיידי

מנכ"ל. ממנכ"ל. דובינשטיין. מצפ"א. אירופה 3.

נפגשתי היום לארוחת צהרים עם ארמקוסט.
העליתי עמו מספר נושאים, להלן חלקם:

1. אגני החימצון, הבהרתי לו החשיבות שיש ליחס לענין והסכנה
החמורה הקיימת לגבינו הדגשתי שהדרך הטובה ביותר לפתור הבעיה
היא להפגיש אותנו עם הירדנים בנושא זה בכל ההקדם. הבטיח
לבדוק ולהודיעני.

2. עניין המפרץ: ספר לי בהרחבה המניעים לשיגור הסטינגרים
והדגיש

שבסנט ברוד היה שההסתייגות נובעת בעיקר בגלל עקיפת הקונגרס
-אם כי הוא היה בקשר מלפוני עם כל הסנטורים שהיו צריכים
להיות מודעים. ספר לי שפרטי הסכים לעניין ייאפילו בהתלהבות

ביקש מאוד לקבל הערכתנו אנו העדכנית על הקורה בין איראן
לעיראק.

3. בריה"מ: הוא נפגש יחד עם לארי עם דוברינין לפני מספר
ימים. לפי הערכת מחמ"ד העניינים בבריה"מ הם סבורים שלפני
היבחרו של צירנינקו היה מאבק רציני מאוד בצמרת. לצירנינקו
עצמו אין סמכויות כיום - השלטון הממשי הוא בידי טרויקה

330907 30 יחידה ועודי יע"ד 10.82

10/21

ס ד ס ס
 דף...נ...מתוך...דפים
 סודג בטחוני...סודי
 דחיפות...מיידי
 תאריך וז"ח 1400 5 11
 מס' מברק... 82

אל: מ. יגר - סמנכ"ל

לחוז"מ 142

קיימנו הבוקר דיון עם צוות הסגרירות בנושא הפעולה הרצויה למען ביטול החשואה ציונות - גזענות.

1. איש לא חולק על כך שדרושה פעולה נרחבת שתקיף גם את ארצות העולם השלישי על מנת להבהיר לדורות החדשים את מהותה של הציונות. על כך לייב מאן דפליג.

2. באשר לנסיון ספציפי להשיג מספיק קולות כדי לבטל החלטת האו"ם שהשוותה הציונות לגזענות העלינו הטיעונים בעד ונגד:

בעד - א. מאז שהאו"ם קיבל את ההחלטה הנדונה כלולה החלטה זו בספרי הלימוד על הסכסוך הישראלי - ערבי ומשמשת חומר שעליו מתחנכים סטודנטים באוניברסיטאות ברחבי העולם.

ב. הממשל האמריקאי הנוכחי נוקט בקו תקיף ביחס לאו"ם כשהנציג הפעיל ביותר בנושא הינה גבי ג'ין קירפטריק, כתוצאה מפעילות זו הצליחה ארה"ב במידה מסוימת לחסום מספר החלטות והקנו שבו היא נקטה לגבי אונסק"ו עשוי לדרבן מדינות מסוימות לנקוט בקו זהיר יותר בכל מוסדות האו"ם ובסוכנויות המיוחדות. על כן זאת היא שעה כושר נדירה לפעילות בנדון.

ג. הקו החדש של הממשל משפיע במדה מסוימת גם על חלק מחברי הקונגרס שצריכים להקציב הסכומים הדרושים להבטחת כסוי הקציב האו"ם.

ד. ע"י רכוז מאמץ הסברתי סביר לעניין קונקרטי ומאוד ספציפי כמו בטול החלטת או"ם ניתן לרכז התעניינות ולגייס המיכה בדרך קלה יותר מאשר ע"י פעולה הסברה כוללנית על מהותה של הציונות.

ה. בגלל הקרע בעולם הערבי כיום ורצונן של מספר מדינות ערביות להיראות כמתונות ייתכן ומדינות מסוימות תהססנה לנקוט בקו אנטי אמריקאי ואנטי ישראלי.

משרד החוץ

20/10

א"ל: נושא, תל"ט, נ"ד: חו"מ 102, מ: המשרד
 דח: ר, סג: ס, תא: 010684, יח: 1600
 נ"ד: אגני החימצון

10 ד' / רגיל

השגריר דפ: מנכ"ל פנים, מנכ"ל חקלאות, מרינוב/פנים, שיאון.
 אגני החימצון-עקבה.

- א. פלאטן הציר נשגארהב בא אתמול בהמשך לשיחתנו מ-29.5 בנושא דנן. השתתפו שוקרון וסימפקינס. פלאטן בא בשדרותו חומר רב שבנראה כלל את דיווחיהם של הסומחים לינינר וקצ'ינסקי.
- ב. סקרתי תחילה מחדש את עבודתנו בקשר לנושא ותבעתי היות האגנים הירדניים צפונה נראה טוברי לרהמ' ושהח מ-29.5.84. הוספתי כי התרשמנו שבעת התכנון התעלמו האמריקנים והירדנים מצרכיה של אילת והתמקדו בעקבה, וכי בעוד שבארהב יש חקיקה ורגישות מיוחדת לעניינים סביבתיים ננדרשת בכל פרויקט ENVIRONMENTAL IMPACT STATEMENT) הרי כאן לא הביאו בחשבון בעיות אילת. ליקוי קטן ביותר באחיקת המתקן הירדני עלול לגרום נזק עצום לתיירות אילת. ישראל התנסתה בכגון דא והשקיעה סכומי עתק במקומות שונים בארץ בהקשרים אלה. הוכרתי שזעזעה של העיר אילת נכפי שמצאה בימיו גם בתקשורת. ראש העיר פנה שוב לרהמ' לפגישה חודרתי על כך שהמומחה האמריקני לינסנר הוא מאבות הפרוייקט וספק אם גישתו 'אוניקטיבית'. כמו כן הוכרתי הרעיון האישי של מנכ"ל חקלאות בקשר להעברה אלינו ודברי ראש העיר על הסבת האגנים לבדיכות דגים. סיכמתי כי יש צורך במחשבה קריאטיבית כדי להויר צפונה.
- ג. פלאטן אמר כי אולי התרשמנו אנשינו לגבי המומחה לינסנר כפי שתיארתי, ואולי סגנון דיבורו הרשים כיעו"די ולא כ'שופט', אך הוא אינו אבי הפרוייקט ולא עבד בו זמן רב, ולכן נשלה המומחה השני קצ'ינסקי, סגן נשיא חברה העוסקת בנושאים אלה, נשבר לשם ייעוץ ואין לו כל נגיעה לפרוייקט. אך מסקנות שניהם היו זהות. קצ'ינסקי עוד ישהה כאן במשך שבוע וניתן לבוא עמו בדברים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. המלצות האמריקנים היו שאין לדבר על הווה צפונה במצב הנוכחי. האמריקנים, המכונים את דאגותינו נוהדגישו שמכונים כי הדאגה כנה) ממליצים בעיקר על תנון בתחום הניהולי נכדי להבטיח אחוקה (אותה של המתקן הירדני) וכן לשימוש נאות של המים שטוהרו, על מנת שלא יווצרו מוקדי יתושים ודיח, ולא על שינויים בתכנון המבנה. בתחום הניהולי כוונתם להדריך את הצוות הירדני ואולי יהיה מהנדס אמריקני תקופות ממושכות בשטח (כ'אנו מקימים זאת ולכן לא נניח לבכי). בקשר להמלצות נוספות יפנו אלינו בימים הקרובים בבקשת מידע נוסף, בין השאר בענין החיידק הקרוי RED ALGAE וכן בקשר לניצול מי השופכין ניש חשיבות לסוג העצים - הדקלים - שבשטח ושיהיו מתאימים לאלה שבצד הישראלי. הדקלים גם מסייעים נגד אבק.

ה. פלאטן הוסיף כי האמריקנים הזפתו לדעה מן הבעיה הקיימת באילת גופה, הגודמת לצחנה בעיר. המתקן האילתי הנוכחי קטן מדי נבנה ב-1959 נשהיו באילת 5000 איש ומספר חדרי מלון, ועתה 20000 איש ו-5000 חדרי מלון, כשבועונות החגים יש עד 100000 מבקרים). המתקן לא הורחב ומה שגרוע יותר, אינו מנוהל בהלכה לטענתם. כשהערת כי ו- המימדיה - הסיבה שאנו בונים במדחק ניכר מתקן חדש אמר סימפקינס כי טרם נעשית בניה של ממש, יש התחלת חפירה אך אין עדיין העיקר, קרי תחנת שאיבה הנחוצה בגלל הפרשי הגובה, וזה ימשך וימן רב. סימפקינס העיר כי קצי'נסקי בהגיעו לאילת הריח את הצחנה וטבר כי היא מירדן, ואו אמר יש בעיה קשה, אך הונהר כי היא מאילת. אמרתי כי למודי נסיון אנו דורשים הווה צפונה של מתקני ירדן.

ו. פלאטן הוסיף כי המתקן האילתי הנוכחי הוא 1.5 קמ' ממרכז העיר והמתקן הירדני הוא 3 קמ' מהמרכז. הסטנדרטים האמריקנים הם 1 קמ', ובשעת הדחק אפילו 1/2 קמ'. לשאלתי אם היה המדובר במתקן של עקבה במדינת פנסילבניה הפוגע באילת שבמדינת פנסילבניה מה היתה התוצאה, השיב סימפקינס כי אולי לא בניו יורק נאיור צפופה אך בעקבה, נבדה ואילת, נבדה היא הדבר העומד בסטנדרטים, כיוון שהמדובר בשטח שיש בו מרחב גדול באקלים מדברי. הורו על כך שאין מה לדבר על העברה צפונה. טענו כי חלק מן הצעקה היא אמוציונאלי.

ז. פלאטן הוסיף כי המתקן הירדני מתוכנן בצורה פשוטה ולא מורכבת לטעם מניעת בעיות אחוקה. הוא מתוכנן לעיר של 60,000 איש הגם שהיום יש 30,000 בלבד, ויש אופציה להגדלתו למען 120,000. ח. מצידנו חורנו על אחריותה הבינלאומית של ירדן כלפינו במישור האקולוגי ועל אחריות ארזה המשתתפת בפרוייקט. ט. פלאטן טען כי מפגש המומחים עם הישראלים היה בהחלט לתועלת, שכן עתה מכירים האמריקנים את השטח התיחס לרעיון של מנכל הקלאות ואמר כי אינו פרקטי מבחינת נכונות הירדנים לשיתוף פעולה כיום, אולי בעתיד.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

י. למחשבה שהעליתי בקשר למפגש מומחים אפשרי נוסף אמר פלאטן כי אם המדובר באמריקנים ארדבא, אך אם המדובר במפגש עם הירדנים לדעתו אין זה כדאי לישראל כיוון שהירדנים יאשימוה בוויהום המפרץ ביום בשופכין. האמריקנים לא יספרו לירדנים את אשר מצאו באילת.

יא. בתשובה לשאלה אם היו המלצות האמריקנים משתנות אילו לא היה הפרוייקט מצוי בשלבי בניה כה מתקדמים השיב סימפקינס כי אינו יכול להשיב על כך, ומדברים של פלאטן התרשמתי כי אכן היו בונים ואת צפונה יותר. לדבריו במצב של היום אין המומחים שלהם, לרבות קצ'ינסקי, יכולים להמליץ על הווה.

יב. כשחזרתי על עמדתנו בקשר להווה, אמר סימפקינס כי בסוף השיחות עם מנכ"ל חקלאות היה רמז ל- FALLBACK אפשרי שלנו בדיבורים על תכנון לעתיד למקרה שיהיה צורך להוויי. אמרתי כי אין לי סמכות לעסוק בכך, אך שאלתי לעמדתם. התרשמתי מדברי פלאטן שיש על מה לדבר ואם יישבר הקפאון הנוכחי, אך כאמור לא חיונית דעה וחזרתי על עמדתנו. נולכן אני מציין זאת בהירות רבה.

יג. נדמה לי שהאמריקנים, אף כי לא הודו בכך נולכן אני מציין זאת בהירות רבה, מבינים ששגיאה מסוימת עשו, אם כי בשום פנים אינם רואים זאת בחומרה כפי שרואה זאת ישראל, ובעקבות כל ההוצאות שהוציאו אינם מוכנים בשלב זה לחשוב על הווה, אך ישמעו כל הצעה לשיפורים ואולי גם ל- CONTINGENCY. יד. סיפרתי לאמריקנים במהלך השיחה על המפגש העתיד עם הירדנים בנושא יתושים (11/6) ואמרו שהם מודעים למגעים בעניין זה. כן הוכרתי הדיסון שלנו לפי שעה בהתייחסות לירדן בארגונים בינלאומיים (USAF). אמרתי גם כי אנו מעוניינים בשיתוף פעולה אך לא חד צדדי, ולכן לפי שעה לא המלצנו למסור נתונים שביקשו על פעולות המכון לחקר אגמים באילת. נשמח לעשות זאת כל בסיס הדדיות במכלול. טו. ממני יצאו לפגישה עם מנכ"ל משרד הפנים. רובינשטיין

פ: שהח, רהמ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, מצפא, רובינשטיין, משפט, מנכ"לפנים, דורדי, כלכלית, מינרבי תח: מרינוב, איכות הסביבה, ממפנים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

9438

**
**
**
**

אל: המשרד, נר: 41, מ: יוסטון
דח: ב, סג: ש, תא: 310584, זח: 1300

א. כ. כ. כ.

שמו/נהול

אל מצפא

מאת: הקונבל

מושב ניו מנסיקו

שלבס נר 61

ביום הגיע מברקכם התקשרו אחי ברה אחר זה שלושה אנשים, אחד
מושינגטון
ושנים מאלבוקרקי לשאול הידוע לי על יציאתו של המושל ANAYA
עם
פמליה לארץ וראת מתואם זסגור עם ממישראל. הירגשתי בטענתה,
מדוע הקהילה
המקומית איננה מודעת על ידי בנדון

מסמכים 88 ידועי תוקף בעיניו של 11/04/77

1940

1940 FEB 21 1940

1940

1940

1940

1940 FEB 21 1940

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נאלצתי להודות שידוע לי שהמושל הורמן לפני שנה שהביקור לא
נסתייג
או, שטרם הספקתי לפגשו כדי לטמוד על כוונותיו לביצוע
הביקור וכי
נדעתי לעשות זאת בהקדם

כאמור בשלב זה הגיע מברקכם ואבקש תשובתכם המיידית לשאלות
הנאות
שנוודאי תצטלבונה עם מברקים נוספים משלי לאחר שאצליח ליצור
קשר עם
המושל

א. מי הודיע לכם על נסיעת המושל ופמלייתו וכוונתו להגיע
מאירופה
לישראל

ב. האם שאלתם את המודיע עם המושל או עורריו/שושביניו עומדים
בקשר
עם נציג ישראל באירופ בענין הביקור פרטיו ותוכניתו

ג. מברקכם מדבר על מימון המיסה בשני הכיוונים שלא חוזר שלא
על חשבון
ישראל. מה הדין לגבי הוצאות השהיה בארץ. מי יממן מלון,
נסיעות
ביקורים ארוחות וכדומה

ד. אבקשכם להבריך נהל תשובותיכם תוך ציון מדוייק של אותו
חלק שהמשרד
מוכן לממן מתוך ההוצאות של השהייה בארץ

שגרירות ישראל - ווטינגטון

אל: המשרד

10/12/64

ט ו ט ס ט ב ר ק

דף...!...מתוך...!...דפים

סוג בסחונני...שמו...

דחיסות.....

תאריך וז"ח 1700 31 מאי 64

מס' מברק..... 65

ממנכ"ל, מצפ"א

דברי חום דיין ב"הארץ"

שוחחתי עם דיין המכחיט שאמר דברים אלו.
הוא טוען שאמר שאם ישראל תרצה מלוות חרוט, נושא זה אינו
שייך לקונגרס, אלא לגופים אחרים שהאודה בהם לישראל
פחותה מזו של הקונגרס.

11/12/64
ערן

אנא מנהל אג"מ

סגירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

כ"ט
תמוז

ט ו ש ס

ד.פ.נ. מתוך.נ. דפים

סוג בטחוני שמור

דחיסות רגיל

תאריך וז"ח. 1740. 31. מאי 84

מס' מברק 645

אל :- ממנכ"ל, מצפ"א

הנדון :- סטינגרים לכווית

לשאלתי, אבינגטון ברר והשיב לי שאכן כווית ביקשה סטינגרים אך ארה"ב השיבה בשלילה. טיפרו לי שבין היתר ערים למספר הרב של פלשתינאים הנמצאים בכווית.

ס י ב ל

מחלקת המידע - אגף המודיעין - מ/א/א
מ/א/א

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

כח
ל

ס ו פ ס ס כ ר מ

ד.פ. ....! מתוך...! דפים

סווג בטחוני... סודי

דחיסות.....

תאריך וזי"ח. 1630 31 מאי 84

מס' מברק..... 639

סמנכ"ל דרורי, מנהל מש"ב, מצפ"א

חוק ברמן

נפגשתי יחד עם בלומפילד מאיפא"ק עם קונגרסמן ברמן. בלומפילד
הבהיר לו את התחושה הלא נוחה שעלולה להיווצר כתוצאה מהתדמית
של ישראל המבקשת להוסיף מן הצד 20 מליון דולר לטיוע הישיר.
אני תארתי בפני ברמן את ההתפתחויות מאז שיחתי, יחד עם הלפרין,
עם מקפירסון והוספתי שאם אכן מקפירסון יענה לבקשות שנגיש,
הרי שהמטרה הושגה. ברמן הסכים לטקטיקה, היינו קיום
ה- hearings ועכוב המשך הפעולה ע"מ לבדוק מה התגובה
בקונגרס וכמו כן מידת הענותו של A.I.D.

ערו

גם דגל גם אלוטו אלוטו אלוטו

אל:

המשרד

30/10

ס ר ס - ס ב ר ה
דפ...!...מתוך...!...דפים
סווג בטחוני...סגל...
דחיות...רגיל...
תאריך וז"ח 1800, 31 מאי 84
מסי מברק...649

אל - : מצפ"א

הנדון :- השיחה עם פיטר רודמן - ר' אגף תכנון מדיני

1. בנושא חוק ירושלים היתה עד עכשיו תמימות דעים בין כל זרועות הממשל שהדבר מזיק ואין להתפשר. עכשיו, נוכח העובדה שהושג רב בשני הבתים בעד החוק יאלצו לבדוק הנושא מחדש וידברו על כך עם שובם של המזכיר והנשיא מאירופה.
2. לגבי מלחמת המפרץ אין להם כל אשליות לגבי עיראק אך איתנים בדעתם שנצחון איראני יביא להתפשטות הפונדומנטליזם למפרץ. הועלתה במחמ"ד הצעה לדרבן את סוריה לאפשר הזרמת נפט עיראקי אך לבסוף התקבלה החלטה שלמרות היתרון הברור בכך אין לארה"ב ענין לחזק הקשר העיראקי - סורי. מועד להערכת מחמ"ד, לחזק הקשר סעוריה - ירדן - עיראק ועל כן לוחצים לבניית הצינור לעקבה. הנושא עומד להכרעה לפני ה-Imp-Exp Bank, מחמ"ד שאל את בכטל אם נחוצה התערבות מחמ"ד וקיבלו תשובה שבשלב זה אין צורך בכך. יש במחמ"ד החשים שישראל מעלה את הנושא האקולוגי כתרוץ גרידא ולמעשה ישראל בעצמה עשתה נזק אקולוגי רב באילת. הגבתי בטעונינו.
3. לגבי תהליך השלום סיפר שארה"ב חוששת לאבד מומנטום. כל עוד, לדבריו, הכדור בידי ארה"ב והיא מציעה פתרונות לא תהיה לברה"מ דריסת רגל. ברגע שארה"ב תמשוך ידיה הדבר פותח פתח לפעילות אירופאית וסובייטית (הדים למורו - קיסינג'ר). להערכתם באם תתחלף הממשלה בארץ, לאחר הבחירות, ההיה להם אפשרות להציג הצעה כלשהי לחוסין. אין להם תמונה ברורה מה תכניות המערך לגבי יו"ש אך מעריכים שהמערך ירצה ליזום הסדר. ברור לו שערפאת לא יכול להיות שחקן ואין לצפות שיתן ברכתו להסדר. ציין שבתוך אגף מדי"ת יש עדין שחושבים אחרת.
4. שאלתי לגבי הדיבורים על ועידה בינ"ל. הגיב, שאין לו צל של ספק שארה"ב תדחה רעיון כזה אך אישר שאי שם במעמקי אגף מדי"ת בחנו אפשרות תיאורטית זו. חזר שוב שארה"ב לא תאמץ גישה כזו.

ס י ב ל

ס ר ס - ס ב ר ה 30/10 1800, 31 מאי 84 מסי מברק...649

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ארצה.
קדם לשיחה עם השד בקוד של פארל במשך יום שלם בליווי של
נציג הקונגרס היהודי אמריקני, במרכז קליטה של פלאשים
בטרד, מפגש עם פורש הכת ועם ועד אנשי ערד נגד הכושים העבריים
שהסבירו כיצד הבעיה נתפסת מבחינתם הם מפגשים אלו תרמו לפארל
להבנה עמוקה וטובה יותר לסבירות והיבטי הבעיה.

נודה אם תודיעונו אם היו התבטאויות פארל בפומבי מאז שובו
לארה"ב.

מצפ"א

תפ: שהח, טנכל, ממנכל, מצפ"א, דוב'ושטי"ן, קונס, תפוצות,
שרהפני"ם
תח: כהנא ממפני"ם

5/10
כ"ה

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

וואשינגטון

אל:

דף 1 מתוך 3 דפים

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: מילדי

תאריך וזיח: 1062
מס. מברק: } לשימוש פח' הקשר

השגריר, הציר, סייבל
"פגישת היכרות" של פלטן עם מתאם הפעולות באיו"ש ואזח"י (24.5)

פלטן נפגש עפ"י בקשתו עם המתאם ל"פגישת היכרות" כשמצידם השתתפו גם היועץ הכלכלי ברו והמזכיר הראשון קורצר, ומצדנו רל"ש המתאם קרומר והח"מ. השיחה התנהלה באוירה טובה, להלן רישום השיחה:

פלטן ציין היכרותו את יש"ע מייד אחרי 67 כולל ביישור ההידורים בין ססו"ת לכינינו, והיכרותו מחדש נושאי יו"שע בתפקידו הנוכחי. סקר בהרחבה העניין שמגלה שולץ במה שקרוי בפיהם "איכות החיים", משלחת קירבי-רודמן ש"חזרה עם מספר רעיונות" אותן מבסס מחמ"ד לקדם. הדבר הראשון שנעשה-ופלטן הביע שביעות רצונם מטיפולנו-

הוא הסרת *backlog* לגבי הצעות פרויקטים שהגישו הארגונים הוולונטריים האמריקנים. ציין שאם יוכלו למצוא המשך לפרוייקטים אלו ונוספים הם משוכנעים שיימצא הכסף לכך. אבל האינטרס של מחמ"ד מעבר לכך, ובעניין זה החלו לדבר עם המתאם הקודם על כמה רעיונות נוספים בעלי חשיבות בעיניהם, וביניהם:

- "האגודה הערבית לפיתוח". אין הם מעורבים בה, אך לדעתם הרעיון הוא טוב. אולי הרעיון נדחה על ידינו משום שהמסגרת וההיקף היו גדולים מדי, והם מבקשים שנחזור ונשקול.
- ביח"ר למלט.
- הקמת בנק ביש"ע ע"י מקומיים. (הערה: לנושאים אלה ר' מברקי מ-4.3.84 על שיחת פלטן עם בן אליעזר).

המתאם שאל מי למעשה עומד מאחורי "האגודה לפיתוח" ופלטן השיב שמדובר בחבורת אנשים ביש"ע אך לאמריקנים עניין רב בכך. הסביר שהעלו עוד בפני בן-אליעזר המחשבה בדבר מפעלים שיוקמו ע"י יזמים פרטיים באמצעות מועצה לפיתוח משלהם והאמריקנים תומכים ביוזמה זו ומקיימים דיאלוג עם יוזמיה מתוך הכרה שבכך תינתן לערבים הפלסטינים גם ההרגשה שהנה ניתנת להם הזדמנות לפעול למען מפעלים שהם מעוניינים בהם, ואפילו יהא בכמה מפעלים סיכון כלכלי, יזמים אלו מוכנים ליטול זאת על עצמם.

המתאם הסביר שכללית אנו בעד פיתוח וקידום פרויקטים כפי שעשינו זאת מאז 67 בהישגים מרשימים והנה רק יום לפני כן נפגש עם פרייג' וביקר גם בבית ג'אלה ובית סאחור ודן עמם על נושאים אלה. עשינו הרבה מאוד במשך שנים אלה לשיפור "איכות החיים" ונמשיך בכך. עם זאת יש עקרונות שלא נוכל לוותר עליהם, ובין היתר עלינו לדעת מי עומד מאחורי האישים והגופים המעורבים "באגודת הפיתוח" ועם מי הם קשורים והאם אין בעיות בטחוניות הכרוכות בפעילותם. גם את עניין ביהח"ר למלט אנו בוחנים מהיבט זה וכן בדעתו להיפגש גם עם מנהל "נשר" (לבחון ההשפעות על ייצור ושיווק המלט). הדגיש שעמדת שהב "ט ועמדתו הוא לקדם פיתוח, בתנאי שאין כרוכים בזאת בעיות בטחון ואמר שהוא זקוק לזמן כדי לבחון נושאים אלה. הוסיף שהנה בכל מה שמטפל בימים האחרונים יש קשר ל"איכות החיים", בין שמדובר בבדיקת אפשרויות של הקלות בהכנסת מטבע ביבוא אישי בגשרים בעונת ביקורי הקיץ או בנושאים אחרים.

פלטן העיר שיש להניח שפרייג' בפגישתו עם המתאם העלה כמה בעיות כספיות. המתאם העיר שפרייג' מאוד אקטיבי בנושאים אלה. פלטן הסביר האינטרס האמריקני בפרייג' משכבר והוסיף כי כשביקר לאחרונה בוואשינגטון ביקש פרייג' ש- *Aid* תעניק לו ישירות כספים, אך הוסבר לו שאינם פועלים בצורה זו והחליטו להעניק לו 400.000 דולר לפרוייקטים באמצעות *PVO*, כנראה *CAF*. פלטן הוסיף: "אמרנו לו: מדוע לא תפנה לסעודים ולהפתעתנו הוא פנה ונענה חיובית מייד"

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל:

דף 2 מתוך 3 דפים

סיווג בטחוני: _____

דחיפות: _____

תאריך וזיח: 30/8/80

מס. מברק: 1062

לשימוש
מח'
הקשר

- 2 -

(מליון דולר בשלב זה והבטחה למליון נוסף ר' מכתבי מה-30.4.84).

לשאלת המתאם על קשריהם עם ראשי עיריות השיב פלטן שרוב קשריהם עם ראשי הערים מוחזקים ע"י הקונסוליה בירושלים והוסיף "יש לנו מבנה מיוחד - בעזה אנו (השגרירות) מטפלים וביו"ש הקונסוליה המתאם העיר שמוטב שהשגרירות תחזיק קשר עם משרדו, ע"י כך ישופר התיאום, וכי פעילות מקבילה ביו"ש מטעם הקונסוליה אינה תורמת.

פלטן העיר שאינם יודעים לאן יוביל אותם הסיוע לפרייג' באשר עתה יבואו אחרים וידרשו גם הם סיוע ועדיין אינם יודעים כיצד ינהגו, אך בדעתם לפעול דרך הארגונים הוולונטריים ולדון אתנו על הצעות פרויקטים. המתאם העיר שלבטח יהיו להם בעיות עם ראשי ערים אחרות לאחר שהבטיחו סיוע לפרייג'. פלטן העיר שמשום כך חשבו ש"האגודה הערבית לפיתוח" תהווה מעין מועצה שתוכל לאכוון, שאליה יוכלו המקומיים לפנות ולקבל עצה והדרכה וסיוע. פלטן וברו העירו שקיימים כספים פנויים בסכומים גדולים ביו"ש ועזה והשאלה היא אם וכיצד ניתן להפנותם לפיתוח כלכלי במקום הוצאת הכסף על בניית בתים ווילות.

המתאם שאל האם הם יודעים על מקורות הכספים של אלו המציעים ביח"ר למלט - הנה אנו כודקים זאת ומתברר שכמה מאלה המעורבים בזאת הם בעלי זיקה לאש"ף. פלטן הגיב שאם תהיה התקדמות בנושא זה יוכלו להשוות אתנו מידע לגבי יזמי מפעל המלט, הנה ברו היפנה אותם למסו"ת, אך אולי כדאי שכמה מהם יפנו אלינו כדי שנתרשם ישירות. ברו העיר שאנשים בעזה רצו להקים מפעל מיץ והממשל לא אישר והנה עתה מדובר שקיבלו אישור ויש בידיהם כספים ורוצים להקים מפעלים. הח"מ ציין את ההתקדמות העצומה ביו"ש ועזה בחחומים הכלכליים-חברתיים מאז 67, המאות הרבות של מפעלים חדשים שהוקמו ביוש"ע ו/או מפעלים שהורחבו - וכל זאת בעידודנו ובתמיכתנו כולל הלוואות פיתוח וערבויות וסיוע טכנולוגי והדרכה מקצועית. עם זאת, אף שיש ביוש"ע כספים, אין המצב כך שהם עומדים בתור כדי להשקיע בהקמת מפעלים גדולים ומודרניים, שהרי בסה"כ עדיין מדובר בחברה מסורתית הממשיכה להעדיף המפעלים הקטנים המשפחתיים ושעדיין אינה נוטה להפנות כספיה להשקעות גדולות שמטבען דורשות סבלנות וסיכון ואינן מניבות רווחים מידיים המתאם הסביר ששיחותיו עם ראשי המינהלים ביו"ש ועזה א אין הוא מתרשם כאילו

יש קשיים מצדנו, אלא להיפך, שאישורים ניתנים לרוב המכריע של הבקשות ולעתים אינם נוטים להיכנס להשקעות גם כשמוצעים להם תנאים נוחים במיוחד וסיוע. קורצב העיר שמה שמעניין ב"אגודה לפיתוח" שהנה הם רוצים לעשות משהו שונה מהמפעלים המסורתיים, דהיינו יזמים המעוניינים במפעלים מודרניים. ברו חזר לדוגמא של מפעל המיץ בעזה, העיר שיש הטוענים שלא יהיה רנטבילי ושיש הטוענים להיפך, אך העיקר הוא שיהיה ליזמים אלה אפשרות להשקיע במה שהם חושבים לנכון. הוסיף שיש קבוצה של צעירים בגיל 40-50 שהם יותר פרגמטיים, הרוצים ליזום כלכלית וגם יותר מפוכחים בגישתם לישראל.

המתאם שאל את פלטן כיצד הוא מתרשם מ"איכות החיים" שהושגה עד כה ביוש"ע. פלטן השיב שעדיין יש להם מחנות פליטים (הח"מ העיר שהרי ידוע היטב רצוננו מאמצינו להוציאם ממעגל הפליטה, על פעולתנו לשיכון פליטים בעזה, ועל הנצחת הבעיה ע"י ארצות ערב ואש"ף כקלף במלחמתם נגדנו); אפילו אצל אלו מהם שמשוכנעים שהמינהל נתן להם ב-17 שנה "איכות חיים", כמו הבנייה הגדולה מצד הערבים הפלסטינים ביוש"ע, נמשכת ההרגשה בצורך לנהל יותר עניינים בידיהם; המצב הבטחוני טוב יותר, אך הגישה הבסיסית לא השתנתה שכל שלטון צבאי הוא רע ויש להיפטר ממנו, אם כי קיימת קבוצה יותר פרגמטית. המתאם העיר שהכיר את האזור בסוף שנות ה-60 ראשית ה-70 וכשהוא משווה למצב כיום הרי יש הבדל עצום. כך גם התרשם מביקוריו בימים האחרונים בג'בליה (עזה),

או בבית לחם או במקומות אחרים. יו"ש ועזה הם גם עתה שקטים יחסית ולכך, הרבה סיבות,

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפוי

דפים 4 מתוך 1 דף

אל:

סיווג בטחוני: סגור

אורח

ממישראל רושינגטון

דחיפות: מלידי 66

תאריך זיחה: 291730

לשימוש
מח'
הקשר

מס. מברק: 1021

השגריר.

אגני החמצון הירדניים באזור עקבה.

א. מצ"ב מזכרי לרה"מ ולמנכ"ל המפרט את הנושא ומדבר בעדו.

ב. למותר להדגיש חשיבות העניין ויציגו.

ג. מוצע כי תקיים שיחה בהקדם עם הדרג הבכיר האפשרי, על מנת להעמידו על הנושא ועל הצורך בטיפול מיידי, תוך ראייה כוללת שככל הנראה חסרה בטיפול האמריקני בפרויקט הירדני.

(קשר - אנא הפיצו המצ"ב)

רובינשטיין - אצ"ל
(תאם)

מח' חוץ ג' אג' אצ"ל רובינשטיין אפ"ט

6

א

תאריך: 29.5.84 השולח: א. רובינשטיין אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

כ"ז באייר התשד"ט
29 במאי 1984

274

אל: רה"מ ושה"ח
המנכ"ל

הנדון: אגני החמצון בעקבה

- א. כזכור הובא לידיעתנו ע"י אנשי אילת במארס ש.ז. דבר בנייתם של אגני חמצון בעקבה לא הרחק מאילת, בצורה העלולה לגרום מטרדים אקולוגיים קשים לאילת, ולדעת אנשי אילת וכן מומחי משרדי הממשלה הנוגעים לאקולוגיה עלולה לפגוע בצורה חמורה באופיה של אילת כעיר תיירות. כזכור גם פנו האילתים לרה"מ בנושא זה בביקורן במקום.
- ב. עם הבאת הנושא לידיעתנו פנה משרדנו מיידית לאמריקנים וביקשנו הזאת האגנים צפונה, וזאת הואיל ודעת המומחים הישראלים, משלב מסוים ואילך, היתה כי הזזה היא הפתרון הנחוץ, מטעמים שיוסברו להלן. יצוין כי האגנים הירדניים מתוכננים וכן ממומנים במידה מירבית ע"י AID האמריקני, וכפי שהתברר בימים האחרונים נמשך התכנון מאז 1978 (לידיעת רשויות ישראליות מסוימות הובא הנושא בשלהי 1982). האגנים הגיעו לכלל 75% של בנייתם, בהשקעה של למעלה מ-15 מליון דולאר.
- ג. בעקבות פניותינו סיפקו האמריקנים הסברים בכתב שניסו להניח דעתנו באשר לנזקי האגנים, אך אנשינו לא שוכנעו והודענו להם על תביעתנו להזזה צפונה. האמריקנים החליטו לשלוח שני מומחים שישוחחו עם מומחינו ויבקרו במקום, וביקור זה נתקיים בימים אלה (24-28 במאי).
- ד. המומחים שסיגרו האמריקנים היו איש ה-AID מוושנינגטון שטיפל כל השנים בפרויקט וכן יועץ מחברה פרטית. כך השתתף נציג שגרירות ארה"ב. מצדנו נפגשו עם צוות בראשות מנכ"ל משרד החקלאות (המנהל את פרויקט הביוב הארצי מטעם משרד הפנים), ובו מנהל השירות לאיכות הסביבה במשרד הפנים, נציג לשכת הח"מ ויועצים שונים, וכן ראש עיריית אילת ואנשיו, וביקרו באילת כדי לעמוד מקרוב על הבעיות.
- ה. בשיחות היה פער גדול בין העמדות, באשר האמריקנים דיברו נחרצות על אי היכולת להזיז את המתקנים, אנשינו התרשמו כי המתקנים הירדניים תוכננו במטב "ירדני" בלבד, לגבי עקבה ובעיותיה, ובעצם בלא להביא בחשבון את דאגותינו. לדעתנו ישנה חובה בינלאומית משפטית על הירדנים בתכנונם פרויקט כזה לתכננו כך שלא יזיק למדינה השכנה (טיעונים נגדיים דומים משמיעים הירדנים בכל פורום בקשר לפרויקט הישראלי של תעלת הימים). יצוין כי בארה"ב גופה יש חובה חוקית לסקר אקולוגי סביבתי לפני ביצוע עבודות.
- ו. טיעוני אנשינו היו כי המתקנים הירדנים, אפילו יהיו מתוכננים כהלכה, לא יוחזקו כהלכה ושמילא יש סכנה מתמדת למטרדים; סביר להניח כי מטרדי ריח עלולים להיגרם לאילת; והקולחים (המים היוצאים מן המתקנים) יגרמו מטרדי יתושים וכדומה. האמריקנים טוענים כי אין לגזור גזירה שנה מן המתקן הישראלי (המוזז צפונה) כדיון שהיה קטן מדי ומשנם כך גרם מטרדים. מובן כי בנושא זה אנו חיים מפי המומחים הישראלים, שגישתם מכסימליסטית (הזזה צפונה).

3/4

ז. מנכ"ל משרד החקלאות סיכם את דרישותינו כלהלן:

1. הזזה צפונה;
2. הפסקת עבודות עד להחלטה;
3. כהצעה שלו (טרם קיבלה אישור פורמלי) הבעת נכונות ישראלית לקלוט את שפכי עקבה בצינור שיועבר למתקן הישראלי החדש הנבנה והולך;
4. הקצאת תקציב להזזה עתידית למקרה שיתברר כי המתקן הירדני מחייב הזזה.

המומחים האמריקנים, שלא שבעו נחת, אמרו כי יעבירו את הדברים לדרג שמעליהם. למותר לציין כי איש AID האחראי לתכנון הפרויקט מצוי במצב קשה כשהוא נדרש בעצם לבטלו במתכונת הקיימת, ואין לצפות לתמיכתו. הלחץ צריך להיות בדרגים אחרים וגבוהים יותר.

ח. בינתיים הודיעו אנשי אילת בתקשורת גם כי אם לא יוזז המתקן ידאגו ל"יישור השטח" (יוחס לראש העיר ב"הארץ", 28.5).

ט. הודעתי אתמול למר פלאטן העיר בשגארה"ב כי אני מבקש לראותו בדחיפות בענין זה והסברתי מחדש את דרישת ההזזה. הזכרתי את מה שיוחס לראש העיר בתקשורת כדוגמה לרגישות ולרצינות המצב כבעיה שיש לתת עליה את הדעת כמובן בנוסף לדברי המומחים.

י. גם מנכ"ל משרד הפנים יזמין את מר פלאטן לשיחה.

יא. אנו ננחה גם את השגרירות בווינגטון לפנות בדרג בכיר בענין זה, כדי ללחוץ בכיוון הרצוי לנו.

יב. ניתן לשער שגם ראש עיריית אילת ישנב ויפנה לרה"מ, נכון יעלה זאת משרד הפנים.

יג. יש מקום להחלטה אם לחזור על הצעת קליטת השופכין במתקן הישראלי, מובן כי ספק רב אם הירדנים ייענו לכך מטעמים של חשש לשתף עמנו פעולה בגלוי ודומה שאין דרך סבירה לעשות זאת בלא פומבי, אך ירצו יאיו לגזין ה.

יד. יתכן שיהיה צורך בפניה קרובה בדרג מדיני לאמריקנים.

ב ב ר כ ה ,

א. ריבנישטיין, מנכ"ל
היועץ המשפטי

העתק: מנכ"ל משרד הפנים
מנכ"ל משרד החקלאות
ממנכ"ל
מנהל הרשות לאיכות הסביבה, משרד הפנים
סמנכ"ל מז"ת
מנהל מצפ"א
תא"ל ד. שיאון
מר י. אלסטר, כאן

נ.ב. - לאחר הדפסת המזכר שוחחתי הבורק עם פלאטן. הואיל והוא מעוניין כי המומחים ישלימו את הדו"ח שלהם קבענו את הפגישה למחרתיים (29.5) ומייד לאחר מכן ייפגש עם מנכ"ל משרד הפנים. אטר כי יתכן שירצה להפגש אף עם מנכ"ל משרד החקלאות.

לגופו של עניין חזרתי בפניו בהדגשה על דחיפות הנושא וחומרתו, על התביעה להזזה צפונה ולהפסקת עבודות עד אז וכך על הרעיון שהעלה מנכ"ל חקלאות בעניין שיתוף עם ישראל.

ב. שאלתי לעמדת ירדן ואמר כי ירדן מעוניינת להמשיך בפרויקט וזה כל מה שמעניין אותה. אמרתי כי ירדן מחויבת בינלאומית ומשפטית שלא לגרום לנו נזק, והלא אף בדיוק טענתם כלפינו בקשר לתעלת הימים (בעוד אנו מוכנים לדבר על כך בכל עת).

ג. ציין את "אמריקניות" הפרויקט, ואמרתי כי מצער שארה"ב שכחה להביא בחשבון את בעיותינו, וכך הערתי כי המומחה מ-AID שהוא המוביל של הפרויקט כל השנים בוודאי ירצה לקיים אותו, אך על השגרירות והדרגים שמעליה להביא בחשבון את ההיבט הרחב יותר. הערתי כי בדעתנו לפנות גם בושינגטון.

M

4/4

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1369

י אצא

טמור

**
**
**
**

אל: ווט, נר: 955, מ: המשרד
דח: ר, סג: ט, פא: 280504, זח: 1130

ארכיון

טמור/רגיל

סיבל

דע: הטגריר מינהלה

על דעת המנכל, מאטריס בואך ארצה לדיוני הועדה המדינית-צבאית

טמנכל למינהל

תפ: מנכל, מצפא, כספים, מחע, טמנכל, בירן

1101

124

1363

00
00
00
00

NO: 110, LG: 220, B: 0000
TN: 0, 000, 00: 00000, 70: 0011

00000000

0000

TN: 00000, 00000

DE THE 00000, 00000, 00000, 00000, 00000, 00000, 00000, 00000

00000 00000

DE: 0000, 0000, 0000, 0000, 0000, 0000

37

שגרירות ישראל - דוסינגטון

אל: המשרד

ס ו ס ס
 דף... מחור... דפים
 סווג בסחוני... גלוי
 דחיות...
 תאריך וז"ח 1900 25 מאי 84
 מס' מברק...

א (3) 7

מצפ"א

ירושלים; מגעים עם אשיף

מצ"ב נוסח מלא של חילופי הדברים בין שולץ לבין המורשה מרוק
 מחודש אפריל. היטיבה הזו היתה בזמנו סגורה, אולם הטקסט המלא
 שוחרר עתה לפרסום.

שמו לכ לדברי שולץ על תפקיד הקונסוליה האמריקנית בירושלים.

קני-טל

שם המלך הוא מלך ישראל ורוב האנשים שיש להם שם זה

2 7 2 8   8 8 7 8
 4   9
 8 9 7 6   4 5 6 7 8 9
 ..... 110 גטחונ'י
 ..... דח'סות
 ..... תאר'ך דח'ס
 519 ..... 100 מבר'ך

COMPARISON OF DIPLOMATIC SITUATION IN EAST BERLIN AND
JERUSALEM

Mr. MRAZEK. That is why I was asking you these questions. Moving on to a less controversial subject, the status of Jerusalem—

Secretary SHULTZ. You are really touching all the buttons here. Mr. MRAZEK. I am sure you have heard the question of why we have an embassy in East Berlin, when we don't recognize East German sovereignty there, and I know the East Germans claim it as their capital. What is the difference between that and the situation in Israel?

Secretary SHULTZ. I missed your question. I am sorry.

Mr. MRAZEK. We have an embassy in East Berlin. The East Germans consider that to be their capital. We don't recognize East German sovereignty there. Yet we do have our embassy there.

Why is that situation any different than the one in Jerusalem?

Secretary SHULTZ. We recognize that that is a country, a sovereign country.

Mr. MRAZEK. East Germany?

Secretary SHULTZ. East Germany.

Mr. MRAZEK. But we don't recognize East Berlin as its capital, do we?

Secretary SHULTZ. No.

Mr. MRAZEK. Yet they consider it to be their capital, and we have an embassy there.

Now, Jerusalem is claimed as the capital of Israel.

Secretary SHULTZ. We do have an embassy in East Berlin. We also have a mission in West Berlin that is not an embassy. But is part of the quadripartite method of ruling Berlin.

Berlin is a city that is carved up into the four parts ruled by four countries.

Mr. MRAZEK. Do we have an ambassador to East Germany?

7 3 8   2 8 1 2
 4... 3... 97
 11011011
 11011011
 11011011
 11011011

599

Secretary SHULTZ. Yes.

Mr. MRAZEK. And does that ambassador sit in an embassy in East Germany?

Secretary SHULTZ. Yes.

Mr. MRAZEK. And is that embassy in East Berlin?

Secretary SHULTZ. What is the answer to that question?

Mr. LAMB. Yes, for our own convenience, it is located in East Berlin even though we do not recognize East German sovereignty over East Berlin.

Mr. MRAZEK. Is there an embassy in East Berlin?

Mr. SPIERS. Yes.

LOCATION OF EMBASSY IN ISRAEL

Mr. MRAZEK. And the Ambassador sits in that embassy. If we don't recognize East German sovereignty over East Berlin, and yet we have an embassy in East Berlin because it is claimed, I guess, as the capital of East Germany, why don't we simply accede to the request of Israel, which suggests that they know where their capital is, and it is in Jerusalem, and even though we might not necessarily recognize that, nevertheless accede to the wish of another nation just as we have to East Germany.

Secretary SHULTZ. The reason is that Jerusalem contains old Jerusalem, and old Jerusalem is a religious city with deep attachments of various religions to it. Even to religious people who don't have important shrines there, it is considered to be a place of religion, and when you drag politics across a deeply religious, raw nerve, you do something that in my opinion is fundamentally wrong.

There should be an international agreement of some kind about how the religious shrines in old Jerusalem could be handled. There are various proposals around for it, but it has not been possible to bring about the kind of discussion that would give an answer to this question. In the meantime I believe it would be a huge mistake to take an action on the part of the United States that would presume an answer to the question that is very much unsettled in the eyes of almost everybody there.

Mr. MRAZEK. I know there are some raw nerves involved. Of course, when the Arab Legion moved into Jerusalem in 1948, they leveled the Jewish Quarter and took the gravestones in the Jewish cemetery and used them to build a hotel on the Mount of Olives. And for the first time you have a city where everyone and anyone can come to the seat of the three great religions in this world and pray there, and it is a city that our closest ally claims as its capital. It is a matter of deep concern to me, and I know it is a very sensitive issue, but one where the Administration seems to feel that this is something that is open to ongoing negotiation in the future.

Obviously there is a fundamental difference of opinion.

Secretary SHULTZ. Certainly we wish and hope, and will work to bring about a negotiation on the status of old Jerusalem, and the way it should be treated. But there is no negotiation going on right now, and it has been extremely difficult to bring one about. In the meantime I think it would be a great mistake to grab hold of that

פ 738 0 0 1 0
0'07...4...7...97

מגירתו ישראל - 11 טייס 1100

174

..... 110 א במחונני
..... דחיינות
..... תאריך וז"ח
..... 509

raw nerve in the way that we would do if we moved our embassy to Jerusalem.

CONTACTS WITH THE PLO

Mr. MRAZEK. Just a couple more questions, Mr. Chairman. The recent reports in which Alexander Haig, the former Secretary of State, has taken credit for authorizing secret negotiations with the Palestinian Liberation Organization raised for me at least the question whether the State Department or you as the Secretary of State has authorized similar private negotiations between perhaps even non-State Department personnel and the PLO. Is that something you would care to comment on?

Secretary SHULTZ. As I understand the discussions that took place, they essentially involved things that we talked about as conditions for discussions with the PLO, namely, their recognition of the right of Israel to exist as a state, and of Resolutions 242 and 338 as a basis for negotiation. That was basically the extent of it.

There are all kinds of people who negotiate with the PLO. I don't know how many Members of Congress have gone and talked with the PLO and then come back and said to us this, that and the other.

Mr. MRAZEK. Active Members of Congress?

Secretary SHULTZ. Absolutely. It is common, and so there is a great deal of that kind of thing that flows—and presidential candidates do it too, and not all Republicans either. There are times, of course, when negotiations have been carried out, proximity negotiations over such things as prisoners of war. So there are times when that kind of thing is necessary. But as a basic proposition, the conditions for discussions with the PLO have been set out by the President, have been maintained by the President through thick and thin and all kinds of efforts on the part of our friends in the Arab World to try in one way or another to chip away at it.

Mr. MRAZEK. Are you acquainted with any reports that Mr. Cloverius in the Jerusalem Consulate refuses to allow moderate Palestinian Arabs to come to the Consulate to meet with American delegations, and only known PLO sympathizers? Are you acquainted with any new speculation on that?

Secretary SHULTZ. No. If any such thing emerges, it is not correct. I can say that without knowing what you are talking about, but I am sure that is the case.

Mr. MRAZEK. In the past there were reports by some Congressmen, which have appeared in the press, perhaps prior to his arrival at the consulate, that the consulate does refuse to meet with moderate Palestinian mayors, and does so with radical PLO types.

Secretary SHULTZ. The consulate has the job of knowing what is going on in the occupied territory, and tries to stay in touch with people of all shades in the territories.

Mr. MRAZEK. Thank you, Mr. Secretary.
Mr. SMITH. Mr. Carr.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

363

** יוצא

סודי

**

**

**

אנכס

אל: ווט, נר: 871, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 250584, רח: 0800

סודי/מיד

רוגן- סיבל

צינור הנפט לעקבה לשל דובינשטיין 729

אמרת' אתמול לפלאמן שהפרסומים הראשונים לחלקה של ישראל
בענין הצינור באו למרבה הצער סבגדר וושינגטון ועמאן ושכנ
אין להתפלא שגם העתונות הישראלית מקדישה מקום לנושא
בר און

תפ: שהה, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, מצפא,
דובינשטיין, דרור', כלכלית, ממד, משפט

FORMS וולף ושותף בע"מ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1. פתיחת שגרירות ישראל עלולה לגרום בעקבותיה פתיחת שגרירות של מדינות ערב אחרות אשר לאירלנד אין עניין שהייתה מיוצגות, מסיבות הקשורות לבעיות צפון אירלנד ומתוך חשש שבכך יועבר הסבסוך המצוי לתחומה.

2. כוחות הבחון האיריים עמוסים לעייפה בבעיות מקומיות ולא יוכלו להפריש כוחות נוספים הדרושים לאבטחת נציגותנו.
1. שר העבודה האירי MAURICE HARVEY מסר לשגרירנו בלונדון שממשלת אירלנד החליטה בעקבות לחץ של איראן לאשר פתיחת שגרירות איראנית בדבלין. לדברי קווין טען הוא בישיבת הממשלה. שאם כך הדבר, הרי שהנימוק הבטחוני לסגור אירלנד להסכים לפתיחת שגרירות ישראל אינו תופס יותר ואי לכך נחבלה החלטה עקרונית בלתי פורמלית להענות לבקשת ישראל לפתוח שגרירות בדבלין. קווין הוסיף שעוד יתקיים דיון נוסף בממשלה.

3. באותה שיחה אמר קווין שסגן רהמי אירלנד DICK SPRING (יוזר מפלגת הלייבור) יודיע לנו על החלטת ממאירלנד כאשר יגיע לביקור באדץ. ביקורו של ספרינג נדחה כבר פעמיים מאז תחילת השנה וטרם נקבע מועד חדש.

4. בהקשר זה ראוי לציון שגם ביקורו המתוכנן של שר העבודה שהיה אמור להתקיים בתחילת חודש זה בוטל ברגע האחרון. קיימים סימנים לכך שביטולים אלה נובעים מלחץ פוליטי שמפעיל ראש הממשלה GARRET FITZGERALD

5. למרות הנאמר לעיל אין לשלול לחלוטין דבריו הנל של שר העבודה על החלטה עקרונית חיובית ולפיכך כאשר הציע השגריר בלונדון לשקול אם רצוי לבקש את מזכיר המדינה שיעלה הנושא עם פיצ'רלד ושהח PETER BARRY בעת ביקור דייגן בדבלין הוחלט במשרד שאין מקום עדיין להתערבות אמריקנית, וזאת משום החשש שלחץ אמריקני עלול להיות אפילו לרועץ.

6. היות והצעתו של מרשל בריגר מתייחסת לגישושים בלבד אין היא נדחית בהצעתו של השגריר אבנר. אך צריך להיות ברור לו שנדרשת דיסקרטיות מירבית. אנו מציעים שנשקול אם יש מקום להתערבות הנשיא רק לאחר שנקבל דוח על רשמיו.

7. להשלמת התמונה להלן פרטים נוספים על המדיניות המרתית של אירלנד :

336007 טל. 0522

10.22

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1. מדיניות אירלנד במידת מושפעת מהגורמים הבאים
תלות כמעט מוחלטת בנפט הערבי והקשרים הכלכליים
המוסעפים בין אירלנד לעולם הערבי כשהשוק הערבי הופך ליורה
העיקרית להרחבת הסחר האירי.
  2. נוכחות פזיית באזור של יחידה אירית בנח יוניפיל.
היחסים עם יוניפיל בכלל ועם היחידה האירית בפרט. שהיו בהן
עליות וירידות (מפקד יוניפיל הוא כיום הגנרל קאלאהן
האירי) אינם מסייעים ליחסי אירלנד-ישראל.
  3. פועל יוצא מכך הוא פעלתנות אירית במסגרת האוס בנושאי
המזית ונקיטת יוזמות ועמדות לא נוחות שהן מעבר לקונסנזוס של
ה-10.
  4. מדיניות הקידמה אל מדינות העולם השלישי ונייטרליותה.
למרות היותה חברה בקהיליה, אין היא חברה בנאטו.
- י. הפסקא במבדקכם על צירוף האירים לישראל לביקור הנשיא לא
מובנת. אנא הבהירו.

אירופה 2

חפ: שהח, דהמ, שהבס, מנכל, מסנכל, ר/מרכו, דס, אמן, מצפא, ענוג,
אידא, אירב, ממד, רובינשטיין, מינרבי

134967 על 10.02

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: כג' באייר תשמ"ד
25 במאי 1984

מספר:

או כ"ה"ר

סודי

אל : מנהל לשכת המנכ"ל

מאת: מנהל מצפ"א

מצ"ב שתי הסקירות שביקשתם:

א. דברי ויינברגר בפני העורכים היהודיים.

ב. ירושלים - עדכון והתפתחויות אפשריות.

ב ב ר כ ה ,

איתן בנצור

העתק: מ/מנכ"ל

יועץ מדיני לרה"מ
השגרירות, וושינגטון

נודינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

א. עיקרי דברי מזכיר ההגנה ווינברגר בכנס העורכים היהודים (23.5)

1. מערכת היחסים בין ארה"ב לישראל מעולם לא היתה חזקה יותר. בין הראיות:
  - מימדי הסיוע הצבאי והכלכלי ותנאיו.
  - שת"פ בנושא הלבניא.
  - שת"פ בנושא הסטיל¹ הישראלי החדש, סער 5, שיאפשר לישראל להגן על חופיה בשנות ה-90 ומעבר לכך, ויהיה מצויד במערכות נשק ישראליות ואמריקאיות.
  - ההסכמים שנחתמו בדצמבר 83 לשימוש במתקני רפואה ישראלים לטיפול בכוחות אמריקאיים.
  - חידוש ההסכם לשת"פ במו"פ שחתם הרולד בראון.
  - חילופי מידע על לקחי מלחמת לבנון וניתוח כלי הנשק הסובייטים שנלקחו שם.
  - ווינברגר הרחיב על התרשמותו מהמזל"ט הישראלי.
  - אחרי ביקור רה"מ בושינגטון בנובמבר, סוכם על הקמת 3 צוותים פוליטיים-צבאיים משותפים. להגביר השת"פ כדי להרתיע הסובייטים. הקבוצה נפגשה לראשונה בינואר, ופועלת במרץ, כפי שהורה הנשיא.
  - מדובר על תרגיל רפואי משותף.
  - כל הנ"ל מעידים על המחויבות הנמשכת של ארה"ב לבטחונה ורווחתה של ישראל, ולא משקפים רק את הצורך להרתיע את ברה"מ, אף שהוא חירוני.
2. הקשרים בין ישראל וארה"ב אינם מסתכמים רק באינטרס אסטרטגי משותף אלא יש להם היבטים אחרים:
  - דמוקרטיה, מורשת החופש, רוח החלוציות וקשרי דת ומשפחה אמיצים בין בני שני העמים.
3. ידוע לו שאף אומה אינה שואפת לשלום בכנות כמו ישראל.
4. ווינברגר צטט את דוד בן גוריון שאמר ב-71 ש"שלום אמיתי עם שכנינו הערבים, אמוץ הדדי וידידות, הם הבטחון היחיד לישראל". מצפים ליום שכל שכני ישראל יקבלו זאת.
5. גם על מדינות ערב הפרו-מערביות להיות בטוחות מפני קיצונים ומפני איומי הטרוריסטים והסובייטים. כל צעד אמריקאי למנוע האיומים הללו מחזק את היציבות באזור ומשרת את האינטרסים של ישראל.
6. ארה"ב אינה נאיבית לגבי סיכויי השלום ויודעת שיושג רק על בסיס של כח, במיוחד במזה"ת בו רואים את מידת המעורבות הסובייטית והשלכותיה (בסוריה).

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

- 2 -

7. אולם בטחון המבוסס רק על כח לא יביא לשלום קבע.
8. ארה"ב מבינה שישראל לא יכולה לעשות שלום לבדה, ושאררה"ב אינה יכולה לכפות שלום.
9. ארה"ב מאמינה שיזמת הנשיא מ-1.9.82 היא הנוסחה בת הביצוע היחידה לשלום שהו³עה עד כה. צערו על ארועי לבנון נובע גם מכך שהאפילו על יזמת הנשיא.

נודינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך:

מספר:

ב. ירושלים - עדכון והתפתחויות אפשריות

1. בשבוע האחרון התחדשה תנופת החתימות, עם הצטרפם של 8 סנטורים. מספר השושבינים בסנט ליוזמת מויניהן עמדה אתמול על 52, מהם 19 רפובליקנים, ובבית - 226, מהם 80 רפובליקנים.
2. בפגישה שיזם פאסל, יו"ר ועדת החוץ שלשום (23.5) עם שולץ אמר המזכיר שהנשיא הנחה שלא להסכים לשום פשרה.
3. בהתייעצות בתום הפגישה עם שולץ אמר המילטון שיסכים שהחוק יועבר למליאת הועדה, אף שהיו עליו לחצים מחברי קונגרס שונים לא לעשות זאת. פאסל אמר שלדעתו יש להצעה רוב והוא יביאה לדיון והצבעה. סוכס שיהיו 4 שמיעות עד סוף יוני, מהן שתיים סגורות עם גורמי בטחון, אחת עם מרפי ואחת עם סיקסו וסונדרס. עם תום הדיונים הללו אמור הנושא להיות מובא למליאת הועדה בעוד כחודש, ולבית כולו - באוגוסט או תחילת ספטמבר. נראה שהנסיונות להביא את פורד וקרטר להעיד לא הצליחו, אך נשקלת פניה לקבלת "עדות מומחים" דוגמת לינוביץ ושטראוס, הצפויים להסתייג מהיזמה, אם אמנם יעידו.
4. לפני שבוע (16.5) דורח לנו שגילמן ולנטרס השותפים ליוזמת מויניהן, נחושים להביא את היזמה למליאת בית הנבחרים להצבעה.
5. נודע שמחמ"ד ממשיכה לתדרך את נציגויותיה בענין ברוח שגברו הסיכויים שהקונגרס יכריע בנדון. "הדבר מיותר, מסוכן ויעלה בדם אמריקאי". הד לכך בתקשורת במקומות שונים בעולם.
6. בשבוע שעבר נועד מנהל איפאק, טום דיין עם רה"מ. הוא התווה את מדיניות ארגונו לפיה רצונם להגיע להישג בלא עמות או הפסד. הגעה למצב של הטלת וטו נשיאותי תהווה הפסד לשני הצדדים. לדבריו, אין סיכוי לפשרה בשטח, פשרה סמלית של החלטה (ולא הצבעה) תהיה הטובה ביותר.
7. רה"מ לא שלל את הדרך המוצעת^{והסכ'ם} שבניגוד חוק יתקבל בזעם בעולם הערבי הרי שהחלטה, אם כי תביך את הערבים, יצטרכו "לבלעה".
8. בהקשר זה ראוי להזכיר ששה"ח פקיסטן נפגש (23.5) עם חברי קונגרס וביקשם לא לקבל כל החלטה, בהוסיפו שהחלטה לא מחייבת תהיה עדיפה על העברת השגרירות. רה"מ מרוקו נפגש עם המורשה סולרז בעת הכינוס היהודי שם ואמר לו שאם תקבל החלטה כלשהי, תאלץ ארצו לנתק את קשריה עם ארה"ב.
9. אם היזמה אמנם תגיע להצבעה, אין ספק שהנשיא יפעיל את מלוא כובד משקלו נגדה, בין בהפעלת לחצים לפני הצבעה, בין בהטלת וטו אחריה.
10. להערכתנו החלטה בלתי מחייבת של ה-SENSE OF THE CONGRESS היא בהישג יד. מאידך ספק אם ניתן להשיג "פשרה" נוסח הכפפת הקונסוליה בירושלים לשגרירות או הקמת משרד קשר של השגרירות בירושלים. יש לזכור שהמימשל טרם שינס מותניו להפעלת לחצים שכנגד. להערכתנו השגת החלטה קשורה בעיתוי הנכון שכן דחיה עשויה להביא לשינוי בנסיבות ובנכונות המימשל ל-SENSE OF THE CONGRESS.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10 די

56

151

**

**

**

**

מל: 1108, נד: 827, מ: המשרד
דח: ד, סג: ס, תא: 240584, וח: 1130
נד: ירושלים

10/15

רגיל/10 די

100 - לנמטן בלבד.

ירושלים. לשל קני-טל 340-1-421.

האם לדעתך יכולת להגיע לשיחה אישית עם לינווביץ עימי / להניאו
מלהעיד ?

בר-100.

תפ: טהח, מנכל, ממנכל, 1011 נטטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 6834

** ** נכנס

** **

** **

****

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר מתוך 2 מתוך 1 עותק 6

**אל: המשרד, נר: זל, מ: בוקרשט

**דח: מ, סג: מ, תא: 240584, יח: 1030

**נד: מעבר עולים מבדיהמ'

**סודי ביותר/מיד

**אל: המשרד

**מנהל מאייר, דע ממנכ"ל, ר' נתיב (הועבר).

**מעבר עולים מברז'ים.

**א. תוך כרי שיחה בחבורת דיפלומטים בקייפ בשגרפי'ג 23 דנא אמר

**לרב-נד VOLLENHOVEN VAN מוכיך ראשון ומס' 2 בשגהולנד

**כ"י חזר זה עתה מהאג ושמה לשמוע במשהי'ח עם שאכן כבר נעדה

**לעבור כאן המשפחה הראשונה. הוסיף פרטים לגבי ארונות המתים

**ו'כונ'.

**ב. רב-נד אמר מיד באוזני כל הנוכחים שעד כה לא שמע על מקרה

**כזה. היום ייפגש עם עמיתו ההולנדי, יסביד לו ההכחשה ויבקשו

**באדיבות לנצור לשוננו. במקביל אדבר עם שגהולנד מנספס ששרת

**בארץ, נשאר ידיד ישראל ויבין הצורך בסודיות מהבחינה הרומנית

**והסובייטית גם יחד.

**ג. בחבורה שהאוינה לשיחה היו אנשי שגרירות קנדה ופינלנד וכן

**קודי הציר בשגרה'י'ב. מאחר וידוע לנו שהאמריקנים מגלים עניין

**מיוחד בנושא יש לחשוש שבמקדם או במאוחר יתברר להם שהכחשתנו

**בשקר יסודה. אם תאשרו זאת אדבר עם קודי ואסביד לו המצב תוך

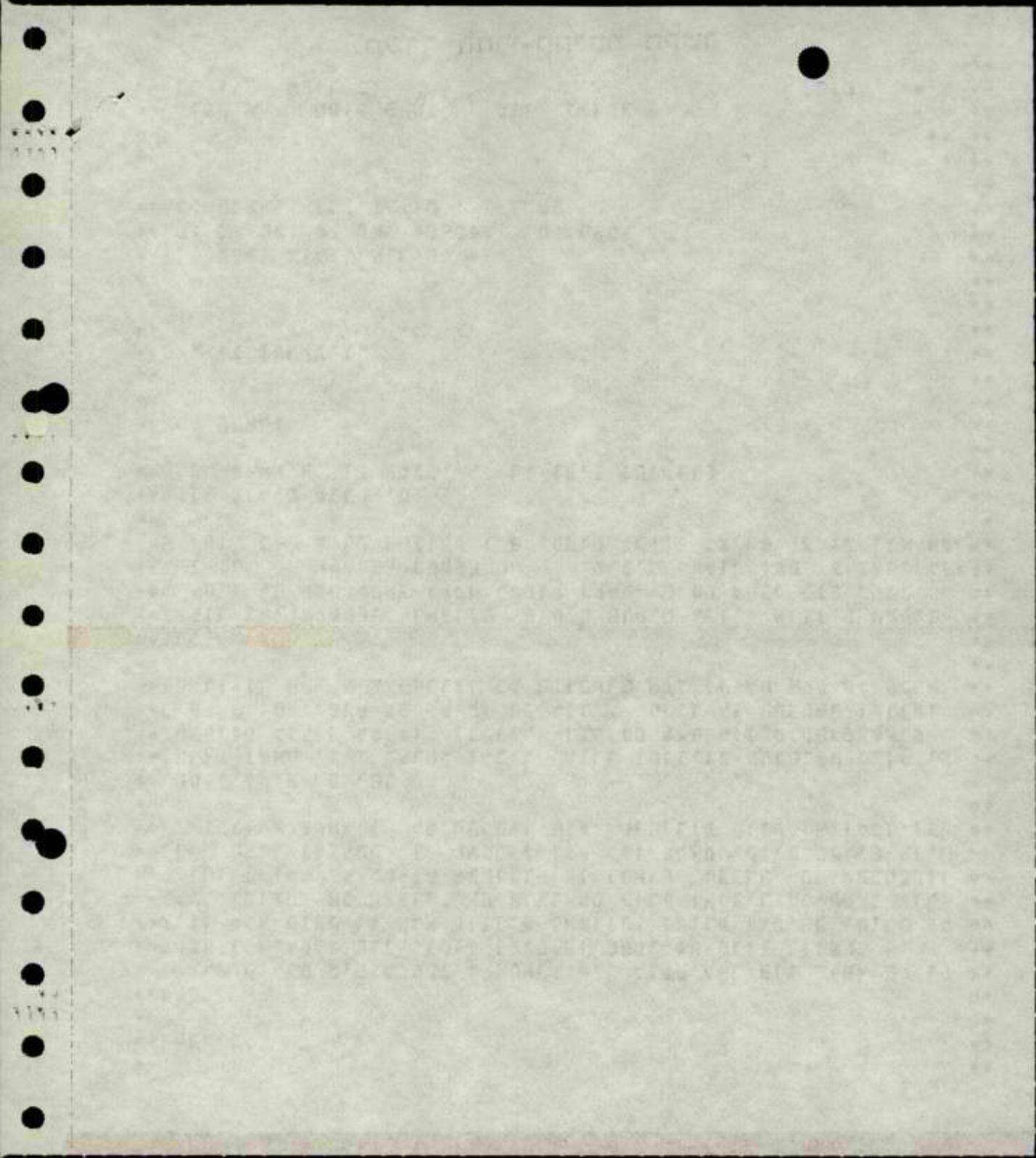
**ציון שלא היתה לו אלא סנונית דאשונה, בודדת וזעירה וחזרה על

**בקשתנו שיטמרו הדבר בסוד ויימנעו מפעילות סביב הנושא.

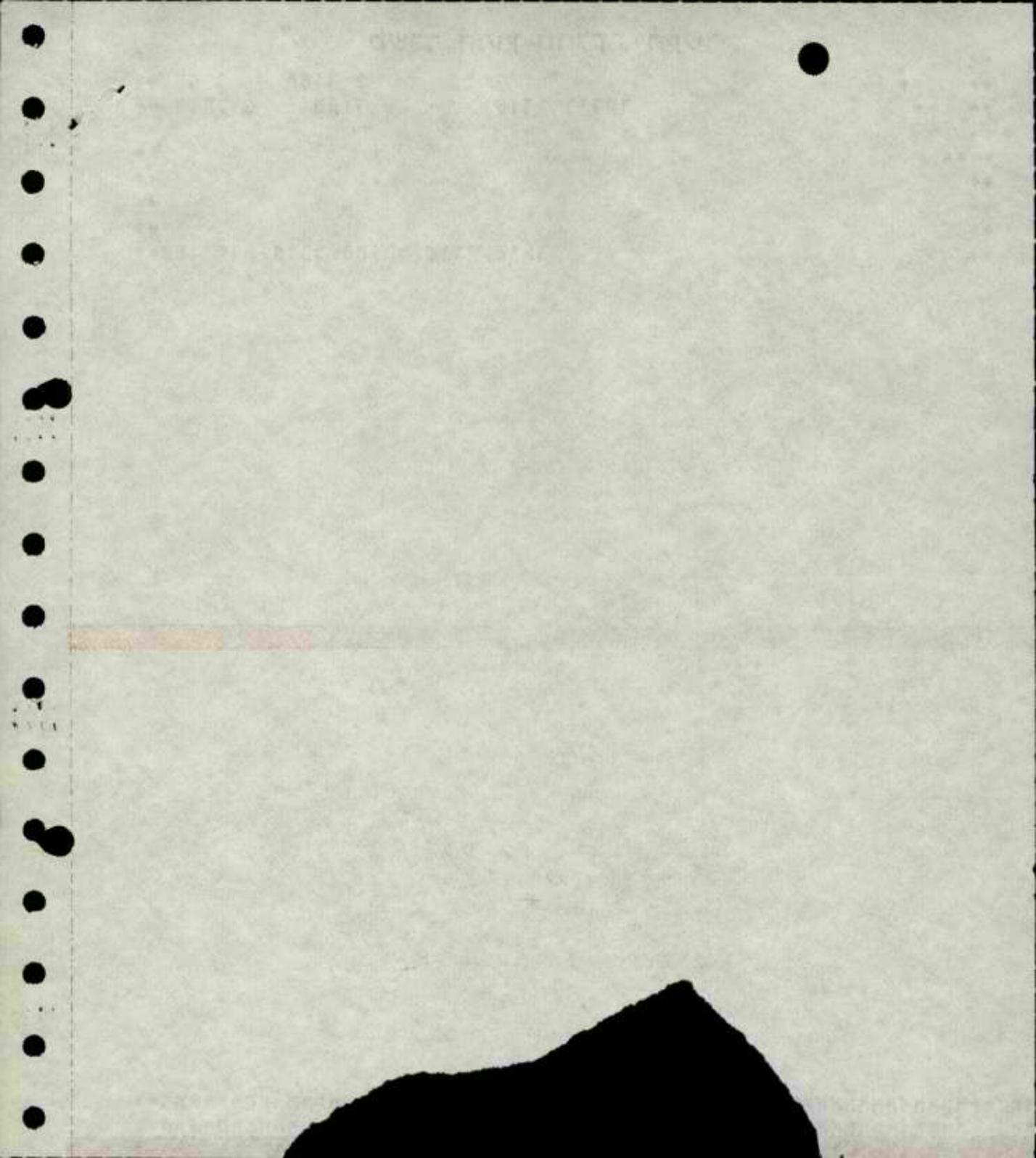
**ד. לשיקולכם סיפול מקביל בהאג. אין לדעת לאן עוד הופץ המידע

**מטעם.

**השגריר.

41

סגירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ארכיון

ט ו פ ס ס ב ר ק

דף!.....מחוך...).דפים

סוג בטחוני.....גלו?

דחיפות.....מ??ד?

תאריך וז"ח.1230.24.מאי 84

מס' מברק...480...

מצפ"א, ממ"ד

סנטינגרים לסעודיה

ווינברגר הופיע היום בוועדת ההקצבות של הסנס.

סנטור ד'אמטו שאלו מה הערבויות שסעודיה לא תעביר הטיל לידים שליטות. ווינברגר ענה כי במדיניות מכירות הנשק של ארה"ב יש כללים ברורים ואחד מהם אומר שאין להעביר נשק אמריקני ללא אישור מיוחד של ארה"ב. ווינברגר ענה בתשובה לשאלה נוספת שהחלטה כיצד להשתמש בטיל ל"מטרות הגנה" היא בידי ערב הסעודית.

ערן

לה רוי (היה) אמר מאמר ארוך ויציב. נשמע
הוא פתח את המערכת

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

א. כהן

ט ו פ ס ט ב ר ק

דף...!...מתוך...!...דפים

סוג בטחוני...גלוי...

דחיפות.....

תאריך וז"ח. 1230. 24. מאי 84

מס' מברק.....

479

ורד, מצפ"א

ירושלים-שגרירות ארה"ב

סנטור Hatch (רפ. יוטה) הצטרף לתומכים בהצעת החוק.
מספרם מגיע עתה ל-52.

ערך

לורה ג'ונס מילס חפא ורד ו אבינשטין ק/אב
ממ 3 לנין רב

ס ו ס ס
ד... 13... 2... ד...
..... בטחוני
..... דחיות
..... תאריך וז"ח
..... מסי מברק

ג
434
503

אלי

I would like to make a few remarks first about the present state of the relationships between the United States and Israel, which in my opinion and the opinion of many others who have talked to me about it, has never been stronger. When we met with Prime Minister Shamir last November, President Reagan at the conclusion of that meeting announced that the talks as he put it, "we reconfirmed the long-standing bonds of close friendship and cooperation between our two countries." The President said that we, meaning the people with whom the Israeli delegation with whom we've been discussing these things, he said we expressed our determination to strengthen and develop these bonds of close friendship in the cause of our mutual interest. We have agreed on the need to increase our cooperation in areas where our mutual interests coincide, particularly in the political and the military areas," and that's the quotation from the President and we might cite just a few examples of the mutual cooperation that is taking place now.

Security assistance of course, as I'm sure you know, to Israel, is at an all time high during this fiscal year we're providing 1.7 billion dollars in military financing, half grants and half loans, and almost a billion in economic assistance grants, in addition. And in the next fiscal year, if Congress agrees to the President's request, all the military assistance will be in the form of grants, which should ease the burden which military spending places on Israel's very troubled economy. United States and Israel are also working together to meet Israel's future defense needs, including the Lavie fighter, and we're assisting in the Government of Israel in the development of Israel in a new class of Israeli missile attack-boat, the Saar 5, which will give the Israeli navy the ability to defend its shoreline from many hostile threats in the 90's and beyond. And the ship will be equipped with a mix of advanced US weaponry and weapon systems, and also Israeli weapon systems. Last December, the United States and Israel signed several agreements for the treatment of military personnel and Israeli medical facilities. Our new Assistant Secretary of Defense for Health Affairs, Dr. Mare,

ס ר ק ס
ד... 3... מתוך 13 דפים
סוג בסחונני
דחירות
תאריך ודיח
מפי מברק

אל:

503 - א'
434 - ב'

went over to Israel and we had a number of discussions back and forth with the health people from each department and those agreements are in force now, we had word just a short time ago that a marine who was very badly hurt in an accident, who was brought to Tel Aviv hospital and very seriously wounded, burn condition, and did pull through because of the superb care that he received. In another case, a premature baby was born to a US airforce family, and he was rushed to Israel for successful treatment too. So we have all kinds of medical cases that are being treated in the area and being treated very successfully. On March 19, I signed a memorandum which renewed the agreement on research and development that had been first signed by Secretary Brown, my predecessor, and through this memorandum of agreement we've cooperated with Israel in areas of research and development, procurement and logistics. We also have exchanged information on the lessons learned during the conflict in Lebanon, the military lessons and the examination analysis of Soviet weapons seized and so on. All of these are discussions that can help in our mutual need to deter any aggression by the Soviet Union in that very volatile region. And we've been very impressed with the Israeli remotely piloted vehicle. I saw that when I was over some months ago and its quite a fascinating little gadget. I'd been in Beirut the day before, and I was down in Israel this day, and the remotely piloted vehicle was a very small model airplane, a little bigger than the size I used to build with my father and this has some very complicated and interesting photographic equipment and of course, when it flies, its handled by remote control and they showed me tapes they had made the previous day of me in Beirut conducting an award ceremony for some of our marines that were there. This was an interesting example of the capabilities of this plane, not just for this reason, our navy has now bought some and we are

ס ו ס ס
 דף 4 מתוך 13 דפים
 סווג בטחוני
 דחופות
 תאריך וז"ח
 מס' מברק

טגרירות ישראל - נושינגטון

503 - י
 434 - ג

אל:

looking at the ways in which they can be applied and we also, of course, are developing other applications as well as models of this. But it's a fascinating little gadget.

After Prime Minister Shamir's visit in November, President Reagan announced that 1) that our two nations would be establishing joint political military groups, actually a continuation of the groups that have been in effect for some time, examining the ways in which we can enhance US-Israeli cooperation, to deter Soviet attacks, to make sure that the Soviets with their enormously increased influence through Syria would know that they would face very formidable odds and thereby the classic implementation of deterrence would come into effect. This group met for the first time in January. It's working actively as the President directed and it's exploring such areas as combined planning, joint exercises, requirements for prepositioning equipment and so on. And we're discussing also a joint medical exercise. These ties, I think reflect the United States continuing commitment to Israel's security and well-being, to the need and not only to worry about deterring Soviet attacks in that area, but to do something about it. And they also reflect our interest in Israel's security, of course. We have an enormous strategic stake in the Middle East, as we have said many times. Israel has a most effective military force and a stable government and we know that the Soviets would dearly like to have control over the Middle East resources and at the very least, deny the West access to the assets and the oil of the Middle East. We also know how many strategic checkpoints there are in that whole area. So it's vital to deter Soviet aggression and the US and Israel and others working together can help do this, can help deter Soviet aggression.

ס ר פ ס ס כ ר נ

5.97... מתוך 13 דפים

סרוג בטחוני

דחיפות

תאריך רז"ח:

ס"ס פברק

503 - א'

434 - ב'

אל:

The ties that bind the US and Israel cannot be summed up however, merely in terms of mutual strategic interests, although these are vitally important, we're bound by many other ties. We're both democracies, we share a heritage of freedom, and a pioneering spirit and there are strong religious and cultural and family ties between individuals in our nations and between our nations. So caring deeply about the future of Israel, as your chairman indicated very clearly you do, is caring deeply about the prospects of peace in the Middle East. More than 30 years of conflict in the Middle East has, of course, taken a toll on all the people there, particularly on the Israeli people. The toll in lives and prosperity and an optimism about the future. The people of Israel have never lost their courage or their hope. I don't think they ever will but I know that no people long more sincerely for peace.

I recently read a very interesting interview, one that stated views that I understand very well but phrased very eloquently. It's an interview that David Ben Gurion had given to a reporter, maybe one of you, I'm not sure, in 1971. And he was asked, what were Israel's prospects for the future. David Ben Gurion said, "peace, real peace is the great necessity for us." He went on "as for security, militarily defensible borders while desirable, cannot by themselves guarantee our future. Real peace with our Arab neighbors, mutual trust and friendship, that is the only true security." That was David Ben Gurion in 1971. And it's for that reason, really, that the United States believes that we must maintain security assistance programs, with a moderate Arab government in addition to Israel. The pro-Western Arab nations must also be secure from extremists and terrorist threats, from Soviet threats, particularly when the two go so closely together, and we believe that any US assistance that counters terrorism makes an important contribution

ט ד פ ס ט ב ד ק

ד... א... טתוך 13... דפיס

סרוג בטחוני...

דחיפות...

תאריך דז"ח:

סס"י מברק...

503 - א'
437 - ג

אל:

to regional stability and very much is in Israel's long term interest. We should not, of course, be naive about the prospects of this real peace. Only on the basis of strength can a lasting formulation for peace be achieved. It's especially true in the Middle East where Israel's right to exist has not even been formally acknowledged by all. It seems that it is essential when we look at the extent of Soviet adventurism in Syria and the use of terror in and from Syria, all supported by the Soviets, that the entire situation has become more dangerous for all of us. Because again, we have to bear in mind what a successful Soviet thrust into the Mid East would mean. It would mean, in effect, that the West was denied access to the oil and it would mean that one of the most strategic and vital sections of the world was in Soviet hands and it would mean the end of Israel. And it would mean the end of freedom as we've known it in that area and it is something that of course, has to be deterred and be deterred by mutual strength and by as many nations working together as possibly can be put together. We can't do any of this alone. We can't do any of the deterrence throughout the world, in the Mid East or in the Far East or in NATO or even the defense of the continental United States. In all of these areas, we are all in need of mutual supporting alliances and mutually supporting friends. And that is true in the Mid East. When you look at the influx of Soviet arms and advisors and where that is used by extremists, particularly in Syria, that will thwart all efforts to make peace and coerce those who even contemplate it, then I think the importance of this is underlined. We can't really ignore these realities and we do not. We know that security based only on arms can never bring real peace or lasting security. Real peace and security as Ben Gurion said, must be based on mutual trust and friendship. So we look forward to the day when all of Israel's neighbors accept this. We understand well that Israel cannot make peace

ס נ ק ס ס כ ר י
דף...7...מתוך...13...דפים
סווג בטחוני
דחופות
תאריך וז"ח
מס' מברק

שבירות ישראל - ווטינגטון

אלו

503 - א'
434 - ב'

by itself and we understand that the US cannot impose peace on another region and should not try. We can only do our best to help provide the security within which peace can be made and to point the way at appropriate times and in appropriate ways, ah, I think that in this respect we continue to believe as a government, as an administration here, that the President's initiative as of the first of September, 1982, is the only workable prescription for peace that has been put forward. And my great unhappiness about Lebanon among other things, stems from the fact that all the events there overshadow the importance of the President's peace initiative and the ability to start getting it into affect. I think there can be no peace without strength and security, ah, and I think that our shared understandings with Israel will continue to enable us to seek ways to enhance our mutual security and thereby ultimately bring peace to the Mideast; and from our friendship I think it is essential that we continue to support each other in every way we can and seek each other's counsel; and I think this is the path to peace, and I would very much hope that we will see it in our lifetimes'. Appreciate it very much -- this opportunity to talk with you, I'll be glad to try to answer questions.

Q - could you comment on the extent which our withdrawal from Lebanon has limited our options of responding to the crisis in the Persian Gulf,

A- Oh, I think it's enhanced them, I don't think it's limited them at all. The withdrawal from Lebanon is a somewhat misleading way of putting it. What

דף... מתוך 13 דפים

סרוג בטחוני

דחיסות

תאריך רז"ח:

מס' סברק

אל:

503 - א'
434 - ב'

was in Lebanon was a multi-national peace force, made up of very small elements from four nations, at the government of Lebanon's invitation, and they were there for a very specific purpose. They were there to interpose themselves between what was hoped to be the withdrawing forces from Lebanon; the Israeli troops moving south, and the Syrian troops moving east and back into their own borders. Ah, that was what was desired by everyone according to their public statements, though Syria seems to keep forgetting that they had said they wanted to withdraw. Ultimately it was'nt possible to secure these agreements; as a result, the mission of the multi-national force, which was sized and equipped for that specific purpose, not to fight, not to conquer Lebanon, not to drive anybody out, but to interpose itself, so that the withdrawing forces that had been closely locked in combat, would have the confidence that the withdrawal agreements we hoped would be made would be kept. And when the withdrawal agreements were not secured, Israel signed the withdrawal agreements, Syria did not, ah, then it became apparent that that mission was not possible with that sized group, and they were properly taken out. I don't think this has narrowed out options in the Mideast at all, I think it has left us in a position where we have very considerable strength, ah, but we also had to face the reality that a battalion is not going to be able to do very much if it can't keep the peace, it can't do very much effectively, if by the whole terms of its engagement, it is pinned-down and nailed into a small area which in effect became a bulls-eye, and subjected to a very wide terrorist attacks from groups that no longer perceived the government of Lebanon as the central or only government in Lebanon, and for a whole raft of other reasons. So taking that force out, which all four nations agreed upon, was completely proper militarily, politically, diplomatically, and every other way. But I don't think it narrowed or limited

9.97... מתוך 13 דפים

סוג בסחונני

דחירות

תאריך רז"ח:

מס' סברק

אל:

503 - ס'
484 - ג

our options in any way; I think it was proper to go in, ah, if the withdrawal agreements could have been secured. They weren't secured, and it was proper to take them out.

Q - Mr. Secretary, as you well know, Israel has excellent hospital facilities to have taken care of the victims of terrorist attacks. Why did the United States send their wounded to Germany instead of to Israel, when Germany was 14 hours away or more, and Israel was only a matter of a half hour or so?

A - Well, I'm glad you asked that point, I've been asked about it in a number of meetings, and I'll give you the facts on it as we have given many other groups; and the facts are that the American Marines who were wounded in that tragedy were initially treated in their own field hospital, they were then air-lifted to Cyprus, ah further disposition was made in the field hospital in Cyprus, ah as to the ones that should be evacuated to Germany and the ones that should be treated there in place. When the offer from Israel came in, there was considered to be by the commanders in the field, who were obviously in charge of these matters and under very great strain, commanders in the field considered they had no need of additional medical facilities. Ah, Moshe Arens called me and the call came in here about noon on that terrible Sunday, which was close to dusk over there, and made the offer, and I told him we were very grateful for it and that it would be referred immediately to the Joint Chiefs, and the European command, and who were in turn in full communication with the marines in the field, which they did and of course at that time, they said they'd heard about the offer earlier, and they appreciated it very much, they felt they had no need to utilize it at that time. A somewhat similar episode occurred about a month

ס ר ט ס ר ט
ד.פ. 10.. מחוץ. 13.. דפים
..... סוג בסחונני
..... דחיות
..... תאריך וזייה
..... מס' מברק

סגירות ישראל - וושינגטון

אל:

503 - ס'
434 ט

later, when there was a bombing of an Israeli military stronghold which we heard about, I immediately was near one of our installations, and I immediately called Moshe Arens and made the same offer, he made exactly the same reply-- that he appreciated it very much, but he had no need of that, ah at that time. We had not previously had formal ah agreements relating to exchange or use of health facilities, though we both knew that either country's facilities were clearly available in any kind of emergency. Later on, when our newly appointed Health Assistant Secretary went over to Israel, ah, agreements, formal agreements were completed, and I referred to them in my talk, and they are under -- they are being executed now, with a couple of cases that I mentioned being treated in Israeli hospitals.

Q - A political question--there is some speculation that antipathy towards your past records so strong in the Jewish community, your presence in a Reagan administration may become an election issue. I was wondering two things: First, if you could comment on that speculation, secondly, if you could tell us where you see yourself in a second Reagan administration?

A - Well, I'm really not gonna be able to comment very effectively on either one. I don't know why there should be any um, antipathy, there certainly is not on my part, and I am not able to ah make any kind of estimate as to what effects my presence in the administration would have on the President. For one thing, I think it will have minimal effect because the Secretary of State, the Secretary of Defense and the Attorney General, by Administration policy, don't participate in the campaigns in any way. I'm not even allowed to go to any fund raisers, which is a terrible deprivation, but ah, I don't have any idea whether there would be any effect on the President's campaign; I have no feelings of

ק נ ר ק   ק נ ר ק
 דף 11... מתוך 13 דפים
 סוג בטחוני
 דחיות
 תאריך וזיח
 מס' תברק

503 - P'
 434 - CP

the kind you described whatever, and I would hope that not only the talk today, but many other talks that I've made to many other groups, Jewish groups as well as others throughout the country would have long ago demonstrated that as far as the future is concerned, the future is in the President's hands.

Q - Could you tell us the purpose of your meeting on June 4th, I understand, with Moshe Arens -- who will be coming to Washington.

A - He asked for a meeting, I don't--I'm sure we'll just have a general talk about the state of the cooperation and perhaps some details about some of the individual security issues, the state of the legislation and Congress; usually when he comes why we do meet and he asked if we could meet then, and I don't recognize the date, I thought it was a different date, but maybe that is the latest... you probably have much better information than I do. We are meeting and we will be meeting then and discussing essentially the matters that he would want to discuss. We don't have a set agenda, but we regularly meet when he is here or I'm there.

Q - Is there any emergency that requires this meeting?

A - Not that I'm aware of, no. But we have emergencies on very short-order here, and in every part of the world, but I don't know of any, and it was requested some time ago when he first indicated that he wanted to come...was coming to Washington; and that ahh...I don't know of any specific items, and no there's no emergency that I know of.

Q - Would you favor encouraging Jordan to depose Hussien, and declare Jordan as a Palestinian state?

A - No, I wouldn't.

Q - You mentioned in the course of your talk that you and your father had

ס ו ס ס
ס נ ר ק
13 12
דפ... מתוך... דפים
סוג בסחונני
דחיפות
תאריך ודיח
מסי מברק

אל:

503 - א'
434 - גב

built an airplane, and that recalled a statement I think you made to me about ten years ago, that your father was Jewish, and now I see that some papers are saying that your grandfather was Jewish; so I would appreciate my first question is can you give us some facts on this. My second is what's more important, is that your words here today seem to contradict or atleast they're not in accordance with the statements made by former Secretary of State Haig, that the U.S. forces were sent into Lebanon I think he implied at your suggestion, or at your advice to the President, to prevent an Israeli victory in Lebanon. Can you comment on that?

A - Well I certainly will. There are a great many things in Al's book-- reports of meetings which we were both supposed to have been in the same room, that I don't recognize at all. Bill Clark complimented him on writing a work of outstanding science fiction, and I have to say that I just don't recognize any or many of those statements, and certainly there wasn't the slightest suggestion that American forces were sent in to prevent any kind of victory, or anything of the sort. The Marines went in twice, they went in again as a multi-national unit, not by the United States alone, and at the request of Lebanon, to see if we could get the P.L.O. out of the country, which I thought was a very desirable objective and which was very largely accomplished. Unfortunately, some of them have filtered back in again, but we did get them out of Beirut and Beirut and to some extent out of parts of the rest of Lebanon. The second time the Marines went in, they went in, as I described a moment ago, as part of a multi-national force, with the idea of trying their best to encourage and support withdrawal agreements in the sense of being inserted between the withdrawing troops. When you have troops locked in combat, and they're asked to withdraw under an agreement

ס 1 8 ס
 ס 1 3 . . . ס 1 3 . 9 7
 ס 1 3 . . . ס 1 3 . 9 7
 ס 1 3 . . . ס 1 3 . 9 7
 ס 1 3 . . . ס 1 3 . 9 7
 ס 1 3 . . . ס 1 3 . 9 7
 ס 1 3 . . . ס 1 3 . 9 7

503 - א'
 434 - ב'

they are very vulnerable, and they need some kind of force that can give them confidence that people who signed the agreements will keep the agreements. And that's essentially what was the purpose and the mission of that multi-national force, and it was sized and equipped for that purpose. But they did not go in to prevent an Israeli victory, or any nonsense of that kind. I'm disappointed is that portion of Al's book, I've got great fondness and admiration for Al Haig, and he has enormous talents and abilities, but I do find some very puzzling things in the book, including a totally new description of the meetings in the situation room the afternoon the President was shot; so it is an interesting book, but it...when you read it it just...to my mind, it just is about a series of meetings, that although I was present, I do not have seemed to have attended.

The first question

Q - The first question?

A - Oh the first question, yeah, well now I have had, as I've said many times, Jewish ancestry on my father's side. I'm not entirely sure because I keep gathering from many articles about bills in the Knesset and elsewhere, ahh, precisely, what formally classified or qualifies...my father had at least one Jewish grandfather, and he had obviously cousins and others. I have to say at the beginning, I'm enormously proud of my father, if I were half as good an attorney as my father, I probably wouldn't be in Washington, I'd be out practicing law. But as far as the details are concerned, there is Jewish ancestry on my father's side which I'm very proud of.

10 (15)

ש"ל 24/016/77

אאאא

אל: המשרד,

מ-: ווש, נר: 507, תא: 240584, חז: 2000, זח: ב, סג: מ, בבב

סודי ביותר/בהול לבוקר

מנכ"ל ממנכ"ל. לנמנעים בלבד - תפוצה נוספת: לפי החלטת הנמענים
הנדון: פגישת השגריר - ארמקוסט.

היום, 24 במאי, נפגש השגריר עם ארמקוסט. נכחו: מרפי, פנדלטון,
אבינגטון, נתניהו וסיבל.

מרפי: (לבקשת ארמקוסט) סיפר על ביקורו במפרץ. לדבריו העומאנים רגועים,
יש איתם ייחסים גישהיים אין לארה"ב דרישות חודשות והעומאנים היו
xxx שטפפהרתיעו xxx.

Supportive
בסעודיה גם המלך היה רגוע, אך הבהיר שאם יהיו עוד התקפות
על נמלי המפרץ - להבדיל מעיראק או איראן - סעודיה תצטרך לפעול
באורח צבאי. המלך לא פרט מה תהיינה הפעולות הצבאיות.

הסעודים מנסים לפעול בצינורות דיפלומטיים ופנו, בין היתר,
לפקיסטאן, תורכיה ואלג'יר על מנת שמדינות אלו תעברנה המסר לטהראן.
הסעודים עושים הבחנה ברורה בין השיט לאיראן אשר לגביו לא
יתערבו לבין שיט מדינות שלישיות במפרץ.

הם מנסים לפעול באמצעות מועבייט. נוסח ראשונה התייחס בעקיפין
לפרק השביעי, אך הנוסח שעובדים עליו כיום מסתפק בגינוי איראן,
קריאה לשמירת חופש השיט ודרישה שהמזכ"ל ידווח למועצה - ללא קביעת
מועד לכך. הפעילות במועבייט תגבר עם הגיע לשם מספר שרי חוצ.

כללית, הסעודים לא מעוניינים במעורבות אמריקאית ישירה, אך כן
ביקשו נשק. ארה"ב מנסה לעזור בעניין.

לגבי הנעשה בפועל בשטח, אפ אונ"ה לא נכנסה בזמן האחרון לאי
חארג'. לאיראנים כ-70 מטוסים במצב שמיש ויש להם עדיין מלאי
של פצצות מאבריק. קודם האיראנים טענו שיפעלו נגד אונ"ה אם יחסמו
להם את המיצרים, כיום שינו זאת וטוענים שיפעלו אפילו אם ייגבילו
להם את המיצרים.

למרות חילוקי הדעות בתוכ המימשל בטהראן, ארה"ב בדיעה שתהיה
בקרוב מתקפה באזור בצרה. עם זאת, להערכתו העיראקים יוכלו
להחזיק מעמד.

למשרד המדינה
היום 24/5/77

Handwritten signature

ארמקוסט - הסעודים טוענים שאמנם העיראקים התחילו בהתקפות, אך הם צמצמו זאת לאזור המלחמה, בעוד האיראנים מתקיפים שיט נייטרלי.

באשר למועבייט, ארהייב לא מתלהבת מהרעיון מאחר וכיום בריהיים מטמשת כנשיא המועצה. כמו כן מתנגדים בתוקף לאיזכור פרק 7 וזאת בגלל התקדים ודבר זה קשור גם לישראל. ארהייב ערה להגברת התמיכה הסובייטית בעיראק ומודאגים מכך. לשאלה השיב שלא ידוע לו על עמדת הסינים במועבייט.

נתניהו - יש כאן מציאות מוזרה מאד. רוב הפגיעות הנ עייר העיראקים, חלק מהאוניות שנפגעו הנ סעודיות, אתם מספקים נשק לסעודיה לשימוש נגד איראן, בעוד סעודיה ממנת העיראקים.

מרפי - אכן מצב מוזר ומבחינה הגיונית אתה צודק אך לא מבחינה פוליטית. המציאות היא שאכן הן 40 התקפות עיראקיות ורק שתיים איראניות. עשינו דה-מרש לעיראקים וביקשנו מהם להפגין הבלגה.

ארמקוסט - תגובת העיראקים היתה תרעומת על כך שאנו לא תומכים בהם מספיק. באשר לטיילי הסטינגר, ישנה החלטה טנטטיבית לשגר, על בסיס חירום, טיילי סטינגר לערב הסעודית. אנו עדיין בשלב התייעצות עם הגבעה. מדובר בכמה מאות טילים ~~אך אין להם~~ xxx וכמות גדולה יותר בשלב מאוחר יותר. לסעודים דרושות הגנות מגיטימיות ובאופן הורמלי מעולם לא ביטלנו את ההודעה לגבעה.

אנו שבעי רצון מהסידורים להבטחת הטיילים. לדעתנו הדבר יהווה גורם מרתיע לגבי איראן. אנו מתכוונים לפעול בנדון תוך מספר ימים.

השגריר - באופן עקרוני אנו מתנגדים לאספקת נשק למדינות אשר מסרבות להגיע איתנו לשלום ומקיימות מצב מלחמה נגדנו. לגבי הסטינגר בפרט, אנו מודאגים מאחר והטייל עלול ליפול בידי טירוריסטים. נשמח אם תוכלו להודיע לנו מה הבטחונות שיש לכם שדבר כזה לא יקרה. כמובן נעביר המידע שמסרתם מיד לירושלים.

אבינגטון - (לבקשת ארמקוסט) - הבטחונות לגבי שמירת הטיילים הם אותם הבטחונות שסוכמ עליהם עם ירדן. הם כוללים אחסון בנפרד של חלקי הטייל וגישה אמריקאית במועדים לא קבועים מראש. לשאלה השיב שהכוונה להשתמש בהם להגנה על אוניות ומיתקני נפט כמו בתי זיקוק.

השגריר - מה שחסר לסעודים זה לא נשק. כבר כיום יש להם עודף כביר של כל סוגי הנשק בעולם ומה שחסר להם אינו נשק נוסף.

ארמקוסט - אך יש להם בעיות רציניות בהגנה והם חוששים מהתקפות על מיכליות.

סיבל - האם הטיילים יוצבו על גבי מיכליות ?

נתניהו - אם אכן יוצבו על גבי מיכליות יש סכנה שיפלו לידיים מסוכנות. בגלל הטווח הקצר שלהם, אם לא יוצבו על מיכליות, לא יוכלו לשמש הגנה אפקטיבית.

השגריר - יש גם לזכור את התפקיד השלישי שסעודיה ממלאת בעולם הערבי.

הם העבירי לידי מצרים מטוסי קרב צרפתיים שקיבלו, אפ על פי שהבטיחו מפורשות לצרפתים שלא יעשו זאת.

במשבר לבנון, במקום לסייע הם תמכו באסד ומלאו תפקיד שליכי. במקום ללחוצ על סוריה הם לחצו על הלבנונים.

הם ממשיכים לשלם סכומי כסף גדולים ביותר לקופת אשייפ.

להערכתנו יימנעו מלפעול נגד מטרות איראניות מאחר והם חוששים מהתקפות טרור מצד איראן ולזאת אין להם תשובה.

אנו חוששים שבסופו של דבר הטיילים יגיעו לידיים אחרות.

נתניהו - להבדיל ממטוסי F-15 קל ביותר להעביר טיילים אלה לאחריים.

מרפי - הסעודים מעולם לא העבירו נשק אמריקאי לידיים אחרות.

השגריר - במו עיני ראיתי ארגזי תחמושת אמריקאים שיועדו לסעודיה במערת אחסון של המחבלים בדאמור.

אבינגטון - בדקנו הנושא ביסודיות ולא היתה כל ראיה שהתחמושת הועברה מסעודיה.

נתניהו - לדעתנו יש כאן 3 נקודות עיקריות:

1 - יש להם די והותר נשק ולמעשה לא זקוקים לטיילים אלה.

2 - כדי שיהיו יעילים יצטרכו להציבם על גבי מיכליות.

3 - בעבר העבירו נשק לאחריים וכאן מדובר בנשק בעל איכות טכנולוגית גבוהה ביותר.

סיבל - האם מדובר בסוגי נשק נוספים ?

מרפי - זה הנשק היחיד שנמצא תחת אXX

יממודיאתו שהנשידוראיתיהנ יי תחו שתינגור יש תחו הנלץ אסתיהנ יתומ אXXאיי.

ארמקוסט - ברצוני להעלות גם את שאלת אספקת נשק לאיראן. קיבלנו אישור מחדש מכך, אך לפעמים אי אפשר לפקח כפי שאנו יודעים, על מכירות של אזרחים פרטיים. אנו מביעים שוב, דאגתנו בנושא. כידוע לכם, פעלנו במספר מקומות כדי לנסות למנוע אספקת נשק לאיראן.

השגריר - אנו לא מספקים נשק לאיראן.

השגריר העלה נושא ~~אXX-טפט-אXX~~ - מוברק בנפרד.

- לאחר הפגישה התקשר אלי אבינגטון למסור בשם מרפי כי הטיילים לא יוצבו על גבי מיכליות. הם יוצבו רק על גבי אוניות חיל הימ הסעודי, או להגנה על מתקני נפט ביבשה.

- התקשר בנפרד פנדלטון וביקש שנשמור בסודיות תוכן השיחה, בעיקר כדי להעניק לארמקוסט הרגשה שיכול לנהל אתנו מגעים גלויים בעתיד, ללא סכנת הדלפיה.

סיבל==

משרד החוץ-מחלקת הקשר

152

** יוצא **

סודי

**

**

**

אל: בטחון , ווש , ביירות , נר: חורים 1826 , מ : המשרד
דח: מ , סג: ס , תא: 240584 , נח: 1900
נד: ה 3

סודי/מיר
2-18
5/11/72

סודי/מיר

שמואל תמיר. דט: דוון , לובראני , מרחב
השלושה

פלאטן הודיעני שהציר בשגרירות ארה"ב בדמשק ניהל שיחה נוספת
לפי בקשתנו ולחץ על הסורים לאפשר את הבקור של הצליא באופן
מידי אצל שלושת הבחורים. אנשי משהח הסורי שעמם שוחחו
האמריקאים אמנם לא הבטיחו להענות מיד לבקשה אך הבטיחו להעביר
בדחיפות הבקשה לשלטונות הסוריים המוסמכים. ליה בנוגוד למה
שנעשה קודם לכן כאשר אנשי משהח הסורי נמנעו אף מהבטחה להעביר
את התביעות האמריקאיות והסתפקו בקביעה שהנושא הוא למפול
הצליא.

הסורים חירו ואמרו לאמריקאים שהמפול בשלושה הוא בהתאם לאמנת
גי'נבה
בר און

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, אליאב, ארבל, מצפא

FORMS יחיד ושעותי בע"מ. על. 330067

10.02

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 7080

** ** 0303

** **

** **

****

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

4 7 1
מתוך 16 עותק 7

א
ק
ל
7

מל: המשרד, נר: 507, מ: 111
דח: ב, סג: מ, תא: 240584, רח: 2000

סודי ביותר/בהול לבוקר יי

מנכ"ל ממנכ"ל. לנאמנים בלבד - תפוצה נוספת: לפי החלמת
הנאמנים

הנדון: פגישת השגריר - ארמקוסט.

היום, 24 במאי, נפגש השגריר עם ארמקוסט. נכחו: מרפי,
פנדלסון, אבינגטון, נתניהו וסיבל.

מרפי: ללוקסט ארמקוסט סיפר על ניקודו במפדץ. לדבריו
העומאנים רגועים, יש איתם "הסכם גישה" אין לארה"ב דרישות
חודשות והעומאנים היו SUPPORTIVE.
בסעודיה גם המלך היה רגוע, אך הבהיר שאם יהיו עוד התקפות על-
נמלי המפדץ - להבדיל מעיראק או איראן - סעודיה תצטרך לפעול
באורח צבאי. המלך לא פרש מה תהיינה הפעולות הצבאיות.
הסעודים מנסים לפעול בצינורות דיפלומטיים ופנו, בין היתר,
לפקיסטאן, תורכיה ואלג'יר על מנת שמדינות אלו תעברנה המסר
לעיראן. הסעודים עושים הנחנה בדורה בין השיט לאיראן אשר
ילגבנו לא יתערבו לבין שיט מדינות שליטות במפדץ.
הם מנסים לפעול באמצעות מועבייט. נוסח ראשונה התייחס
בעקיפין לפרק השביעי, אך הנוסח שטובדים עליו כיום מסתפק
בגינוי איראן, קריאה לשמירת חופש השיט ודרישה שהמנכ"ל ידווח
למועצה - ללא קביעת מועד לכך. הפעילות במועבייט תגבר עם
הגיע לשם מספר שרי חוץ.
כללית, הסעודים לא מעוניינים במעורבות אמריקאית ישירה, אך
בן ביקשו נשק. ארה"ב מנסה לעזור בעניין.
לגבי הנעשה בפועל בשטח, אף אוניה לא נכנסה בזמן האחרון
ללאי חאדג'. לאיראנים כ-70 מאוסים במצב שמיט ויש להם עדיין
מלאי של פצצות מאבדיק. קודם האיראנים טענו שיפעלו נגד אוניות
אם יחסמו להם את המיצרים, כיום שינו זאת וטוענים שיפעלו
אפילו אם ייגבילו להם את המיצרים.

מספר 7080 ותאריך 0303

TO: SAC, NEW YORK (100-100000) FROM: SAC, PHOENIX (100-100000)

RE: [Illegible]

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

10/27

10

ס ו ט ס ס כ ר ז

דף... מתוך 2 דפים

סוג בטחוני... שמור

דחילות

תאריך וזיחה... 23,000 מאי

מסי מברק... 437

83

מצפ"א.

ניו-יורק

תערוכת המטרופוליטן.

רצ"ב מכתבו של מנהל ה- **USIA** אלי בנדון: העבירו בא לידיעתו של מרטין ויל-במוזיאון ישראל.

רוזן

10/27

**United States
Information
Agency**

Washington, D.C. 20547

Office of the Director

N-437 $\frac{2}{2}$
J-83

May 16, 1984

His Excellency
Meir Rosenne
Ambassador of Israel
3514 International Dr., N.W.
Washington, D.C. 20008

Dear Mr. Ambassador:

I am very pleased to let you know that we just recently heard from the State Department — at long last — regarding the proposed exhibit at the Metropolitan Museum to contain artifacts from the Israel Museum. The State Department has informed us that they will recommend a grant of immunity from seizure to any of the items on either of the two master lists already proposed. It is now merely a matter of determining what specifically will be in the exhibit. Once that is done, the grant of immunity to seizure is a relatively simple matter.

I can't tell you how pleased I am at this result which I know to be most welcome by the Metropolitan and its President, Bill Macomber. I am sure that Martin Weyl of the Israel Museum will be pleased as well.

With warmest best wishes to you.

Sincerely,

Charles Z. Wick
Director

ס ל ס ס
 דף... מתוך... דפים
 סווג בטחוני... גלוי...
 דחיסות... מידי
 תאריך וזייס 23.1700 מאי 84
 משרד המערכת

11/11

המשרד + נסחון
 465
 405

אל: מצפ"א, הסברה. דע: משרד הבטחון.

כנס העורכים היהודיים.

הבקר (23.5) הדפיץ ויינברגר בפני באי הכנס והתקשורת האמריקאית והישראלית. אנו משתדלים להשיג תמליל מלא. עקרי דבריו כללו ;

- יחסי ישראל - ארה"ב "i have never been stronger"
- ולראיה הזכיר את הסיוע הצבאי והאזרחי, ה"לביא", ספינות היסער 5", והמזלטיים.
- באשר לשייך אסטרטגי - הדגש על האיום הסוביטי ואלמנט ה-deterrent שבשי"פ.
- חלק לנו מחמאות על משטרנו היציב ו "a most effective military establishment."
- חזר והדגיש את יוזמת רייגן כ"דרך היחידה" להתקדם לפתרון כולל באזורנו. ארועי לבנון רק מחזקים חשיבות הגשמת התוכנית.
- על בקור ארנס: ישמח/לפגשן, היזמה היתה של' שר הבטחון הישראלי ולמרות שעדיין לא נקבע סדר יום, בודאי ידונו מכלול נושאי הבטחון שבין שתי המדינות.

השגריר היה אורחם בא"צ אך עוד לפני דבריו הוקרא מברק הברכה של רה"מ. עקרי דברי השגריר כולל שוי"ת:

- המצב בלבנון: בכונותנו לעזוב את שטחה כאשר דרישותינו הבטחוניות ימולאו.
- יחסינו עם מצרים: עדיף כמובן מצב של שלום עם קשיים מאשר העדר שלום.
- ירושלים: היינו רוצים לראות כל השגרירויות בבירתנו והשאלה היא: האם נתן לסחטנות הערבית להכתיב סוגיות של מדיניות חוץ.
- ישנה התקדמות בשי"פ האסטרטגי ובאיזור הסחר החפשי, אך בשלב זה לא ניתן לנקוב בתאריכים ספציפיים.
- הפעילות היהודית המחתרית: למרות קיצונו במצב של מלחמה - ממישראל נחושה בהחלטתה להביא לדין כל מפרי החוק ומשפט. נחישות זו מוכיחה בעליל דבקותנו מאז ומתמיד בעקרונות הצדק המנחים אותנו.

הראל.

שמה רה"מ מנכ"ל מנכ"ל סגן מנכ"ל מנכ"ל
 ראש אגף ראש אגף ראש אגף

טגרירות ישראל - רוטינגטון

ס ר ט ס

ד...1...מתוך...1...דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיסות

תאריך וד"ח 23/14:00 מאי 84

מס' מברק 466

אל:

ה מ ש ר ד

אל: ממנכ"ל. מצפ"א.

State Department Briefing - May 23, 1984

Statement- The Jordanian Rapid Deployment Force. - Did the US withdraw secretly its plan to finance the Jordanian RDF?

As you know its a classified program, the administration has requested Congress to defer action without prejudice on that classified item in the FY 84 defence supplemental. The request to Congress followed close consultation and agreement between the governments of the US and Jordan, it was agreed that the program should be reviewed again and its costs reestimated. The US expects to continue to work closely with Jordan on peace and security issues of mutual interest, our relationship continues to be close and cooperative as befitting friends.

Following that consultation it is agreed that the program should be reviewed and its costs reestimated. I don't want to mislead you, I don't want to suggest that it may not be resubmitted.

In response to questions:

Q: Is that why the commander in chief of the Jordanian army is here? ---No, it may well have been discussed while he was here but it wasn't the reason, this was a visit that was scheduled as part of a routine series of consultation.

Q: Have the Israelies been objecting to it as the way they objected the stingers or was the objection more a give and take position. ---You will have to ask the Israelies about that.

Q: Could it be that Jordan took the initiative to drop out or is it that the US has decided to lean on Jordan, because of the Kings' observations about US policy? ---I don't have anything on how it was decided.

Q: Was the consultation process also including Israel on this decision? ---Don't have anything for you on that.

Q: About the new ME initiative by the US. ---I'll take a look at it but I would steer you away from these reports.

Q: Reports from the ME that Israel gave a guarantee not to attack the pipe line project? ---Don't have anything specific on guarantees but there were some guidances on pipe line plans.

תחנות.

Handwritten notes at the bottom of the page.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

** 6701

** ** 1010

** **

** **

****

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

2 מתוך 10 עותק 20 מתוך 2 סודי ביותר

מל: המשרד, נר: 473, ט: 1111
דח: ט, סג: ט, תא: 230584, רח: 1700

11 ה'ת"ק

סודי ביותר/מיד

מל: ממנכ"ל, ממנכ"ל משה'ב (נכח העבירוונא)
דע: בן -אהרון, יתום (במחון העבירוונא)
דון פורטייר - HSC

נפגשתי היום לארוחה עם פורטייר. להלן תקציר שיחתנו:-
המפרץ

1. הסעודים אכן אמרו שבשלב זה יפעלו באיום אוירי איראני ובכוחות עצמם. פורטייר מסיל ספק הן ביכולתם נעל אף מטוסי ה-F 15 שברשותם, אין לנו שום הוכחה לכוחם המבצעי של טייסייהם והן בנכונותם להתקלות אוירית עשויה לדרדר את סעודיה למצב מלחמה עם איראן, דבר שהיא אינה רוצה בו. בכל מקרה הסעודים הבהירו לאמריקאים שלא יפעלו צבאית נגד איראן ללא הבטחה של ג'בווי אמריקאי מסיבוי.
2. במקרה של התערבות חרום, אין לאמריקאים כח אוירי שיכול להגיע לחלק הצפוני של המפרץ (למבואות קארג). הכנסת נושאת מטוסים למפרץ נראית כצעד מסובך מדי כרגע. לא נותר להם אלא ליבדוק עם הסעודים אפשרות שימוש בבסיסי חיל-אויר שלהם. הסעודים כידוע מסרבים בשלב זה להענות בחיוב.
3. ב-HSC חוששים שהידוק היחסים שחל לאחרונה בין עיראק ובוריהים. מבחינה פומבית מתבטא הדבר בהצהרות סובייטיות לטובת עיראק (בעוד שבעבר הקפידו על נייטרליות בסכסוך), ובהתקפות על סאדאם חוסיין נגד ארה"ב. ביחוד מטרידה את ארה"ב האפשרות שהסובייטים יבניסו טיילי 21-SS לעיראק ויפרו את מאן הבכוחות במפרץ.
4. הדעות בממשל חלוקות לגבי התמיכה שנותנת ארה"ב לעיראק (פורטייר מן הספקניים). בכל אופן, כולם מסכימים שאין היום סכנה של קריסה עיראקית, ובמידה רבה עצרו והדפנו כוחותיה של המתקפה האיראנית.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

27 2 מתוך 2
20 מתוך 10 עותק

סודי ביותר

**
** **
** **
** **
****
**

**
**
**
**
**
**

5. הערתי שהעיראקים הצליחו לתמרן את ארה"ב לעמדה הנוחה להם.
על אף שהצליחו לבלום את האיראנים, ועתה הם מטביעים אניות לא-
פחות מאיראן ומהדקים קשריהם עם בריה"ם, ארה"ב מתייצבת לצדם.
הסכנה של נצחון עיראקי צריכה להסריד את ארה"ב לא פחות מנצחון
האיראני. העיראקים יצאו ממלחמה עם למעלה מ-20 דיביות ועם
תאבון לספל במטרות פחות בעיתיות מאיראן, ארה"ב לא תצליח
ל'יקנות' את עיראק ולהביאה למחנה המערבי, ואילו הסובייטים
י'וכו בבסיס דדיקלי מחוץ על גדות המפרץ ופיתחת חצי האי-ערב.

סודיה

6. מעבר להחלפת הערכות פורטייר אמר שהוא מודאג מן האפשרות
שבדיה'ם תנצל חילופי שלטון בדמשק כדי להביא לשינוי ביחסי
סוריה-עיראק.
נתניהו.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכב, רם, אמן, מצפא,
רובינשטיין

*****

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 6634

** ** 1310

** **

** **

****

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

דף 1 מתוך 1
עומק 10 מתוך 32
סודי ביותר

ארה"ק

**אל: המשרד, נד: 436, מ: 111
**דה: ב, סג: מ, חא: 230584, צח: 0900
**נד: איראן-עיראק

**סודי ביותר/רגיל

**מצפ"א, ממ"ד.

**איראן-עיראק, לשלי 434.

**השלמות.

**הבקשה הסודית לציוד התייחסה גם לשילי סטינגר והלאנס.
**בפנסגון נוסים לאשר הבקשות האלו, אולם הנושא מבקש לבדוק קודם
**באילו מידה אכן נכונה סעודיה לפעול.

**==171==

**תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכי, דס, אמן, מצפא,
**רובינסטיין

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

ס ו פ ס ס נ ר ק
דף.....מחוק.....דסים

סווג בסחונני שמור.....

דחירות.....

תאריך וזיח. 221000 מאי

מס' מברק... *halo*

10/15
5

רוביבשטיין.

לשלך 485. לשלי נר 8. יוג'ין רוטסאו.

1. שוחחתי עם קמפלמן. מסר לי שהוא כתב מכתב בנדון לפרופ' פטנקין. הבטיח לי רשימת פרסומים נפרטי תולדות חיים. אדאג להעבירם אליך.

2. בפגישתי עם אייב הרמן אחמול העליתי הנושא. מסר לי שהיוזמה חייבת לבוא מן הפקולטה למשפטים.

רנזן

לרהח מנעו מנעו מנעו רוב'שטיין

8272

**

וצו

**

**

**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10 די

אל: ווש, במחון, נד: חורם 1439, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 200584, וח: 2000
נד: ש"פ אסטרטגי

10 די

10 די/מידי

רוון.

דע: מנכ"ל משהביט.

בנפרד ובגלוי מעבירים כתבתו של גליצר כפי שהופיעה היום
בידיעות
אחרונות.

סכמתי עם מנ"י שהדובר אם וכאשר ישאל לגבי ש"פ אסטרטגי ימשיך
להגיד
שאין אנו מתיחסים לנושא.
אודיע זאת גם מחר ללואיס.

בר-און

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: טהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

סודי ביותר

תאריך: טז' באייר התשמ"ד
18 במאי 1984

מספר:

אריה

אל: השגריר, הציר, וושינגטון
מאת: מנהל מח' מצרים בפועל

הנדון: יחסי ישראל - מצרים - חומר רקע

1. לצורך פגישותיכם, בעיקר עם אנשי מחמ"ד, אנשי-קונגרס ויהודים, רצ"ב חומר רקע אודות מגעינו האחרונים עם המצרים:
  - א. סיכום שיחת שגרירנו בקהיר עם סגן רה"מ ושה"ח כמאל חסן עלי (5.5) באשר להמשך הדיאלוג הישראלי-מצרי (נספח א').
  - ב. תשובתם המתחמקת של המצרים כפי שנתנה לשוון בפגישתו במשה"ח המצרי (13.5) עם השגריר שאפי עבדאל חמיד (נספח ב').
2. האמריקאים עודכנו בנושאים אלו ע"י היועץ בקהיר (נר 158 מקהיר שהועבר אליכם ע"י מצפ"א).
3. בוודאי תדעו כיצד לנצל חומר זה בשיחותיכם הנ"ל, אף כי כמובן שאין למסור החומר.
4. אנו מצידנו נידע שגרירות ארה"ב כאן בנושא.

ב ב ר כ ה,

יוסף למדן

העתק: מר ר. סייבל, וושינגטון
מר ע. ערן, וושינגטון
מר ה. קניטל, וושינגטון
מר ש. מרום, וושינגטון
ממנכ"ל ✓

מצפ"א
היועץ המשפטי (ללא נספחים)
סמנכ"ל מז"ת (")
השגריר, קהיר (")

נודנית ישראל

סמ"א 14

77

משרד החוץ
ירושלים

סודי ביותר

תאריך: 9/5/84

מספר:

אל : סמנכ"ל מז"ה

מאת : מנהל מחלקת מצרים בפועל

הנדון : שיחת ששון-עלי (5/5)

שגרירנו בקהיר נפגש ביוזמתו במוצאי שבת עם ס/רה"מ ושה"ח מצרים. להלן סיכום השיחה (על יסוד נר 50 מאת השגריר).

1. עלי בקש להעביר לרה"מ שמיר ד"ש חמה ומסר בזו הלשון :
"ברצוני שרה"מ יהיה סמוך ובטוח שנפעל יחדיו ונפתור את הבעיות התלויות ועומדות אחת אחר השנייה (קרי נושאים בילטרליים השנויים במחלוקת) ושהשלום שהושג חשוב שנבנה עליו.

2. במהלך השיחה העלה ששון שני נושאים :-

(א) התקרבותה המדאיקה של מצרים לאש"פ ושיתוף פעולתה עמו : עלי הגיב באומרו כי "שום גורם ערבי, ובוודאי לא אש"פ, לא יגרור מדינה כמו מצרים". לדבריו כל עניינם באש"פ הוא, להביא לשלום. "ברגע שיתברר שאין סיכוי לכך יתנתקו מהם.

(ב) דברי מובארכי ב-26/4 : לפיהם אם ישראל תיסוג מלבנון והציב "קו ירוק" הסורים לא יעברוהו. ששון אמר שלו הסורים היו מתחייבים, אז היינו דנים בכובד ראש ברעיון, נאולם מצד הסורים אין שום התחייבות ור"מז לכך, אפילו באמצעות צד שלישי.

3. לאחר ויכוח, הסכים עלי שבמישור הבילטרלי, "הדיאלוג מוכרח להימשך". אופרטיבית, הסכים עלי להצעותינו אודות :

(א) שיחות-משטרתיות וקונסולריות (לדון בדרג האיזורי בנושאים הקשורים לגבול הבינלאומי ולהפרץ אילת). עלי יודיע לשגריר באשר למועד ולמקום. בדעתו לצרף גורמים ממשרד הפנים המצרי, ע"מ להבטיח פוריות השיחות.

2/...

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

- 2 -

תאריך:

מספר:

(ב) שיחות בדבר הסדרי הביניים בטאבה :

4. כ"כ העלה שתי שאלות נוספות שבניגוד לנושאים הנ"ל אין הסכמה עקרונית לנהל שיחות עליון :-

(א) שכונת קנדה - לדבריו, ללא קשר וזיקה לנושאים בסעיף הקודם הציג שיחות בעניין זה מאחר והוא חשוב לגופו, ולמערכת היחסים הבינלאומיים, מה גם שיש לי תקציב לכך". שטון ציין שאינו מוסמן לדון בנושא זה, ולבקשת עלי קבל על עצמו להעביר את ההצעה ארצה תוך תקווה (מצד עלי) שביענה בחיוב.

(ב) "טאבה - פרוצדורה" - עלי הציג שהשיחות בשאלה זו תקויימנה במתכונת ובמיקום של השיחות המוצעות בדבר הסדרי הביניים, ואילו השגריר חזר על הצעתנו להתחיל שיחות אלה בקהיר. עלי גרס כי הסכמת מצרים להצעה זו, יש בה מעין הסכמה לקיים את המשך השיחות בירושלים דבר שאינו אפשרי כעת בגלל רגישות הנושא (הפעילות בקונגרס, הפעילות המוטלמית והערבית, ומערכת הבחירות בארה"ב). עלי חזר להצעה שראש המשלחת המצרית ייצא לשיחה בירושלים עם רה"מ, אך יחד עם זאת קבע שאם אנו עומדים על קיום השיחות בירושלים יצטרך הנושא להדחות.

5. שטון הבין שכיום אין כל סכוי לכנס ועדות בירושלים אך להערכתו "אין כאן גזירה לנצח". ע"מ לקדם היחסים הבינלאומיים עלי בדעה, להערכת השגריר, שיש לאתר נושאים שלגבי מיקומם אין מתעוררת שאלה - וע"י כך לפתור חלק מהבעיות העומדות על הפרק וגם להקרין תדמית של התחלת הנועה, במקום קפאון.

6. מאידך אין המצרים פוסלים בואם של אישים (בניגוד לוועדות) לירושלים ובכדי להמחיש זאת אמר עלי שהוא עצמו מוכן לנסוע "מ ח ר" לירושלים אם למשל יוחלט על נסיגה מלבנון ואם ישראל תהיה מוכנה לתת למצרים והתכנון לומר "CREDIT" (כך התבטא עלי באנגלית, אם כי יתכן

7. הערה בסיכום : כעת "הכדור במגרש המצרי" ועלינו להמתין ולראות אם עלי ימלא אחר הבטחותיו בסעיף 3 ולעיל. עם זאת אנו חייבים תשובות להצעות בסעיף 4.

העתקים : לתיק יחסי ישראל מצרים
התכתבות רשמית
טאבה רגיל
משטרה - פרוצדורה
מחנה קנדה
מצרים - אש"פ
מצרים - לבנון

ב ב ר כ ה
יצר
יוסף למדן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2669

נבנס

טורי

Handwritten signature/initials

מל: המשרד, נר: 120, ס: קהיר
דח: מ, טג: ט, תא: 130584, דח: 1622
נד: שאפיטי עבדול חמיד

טורי/מיד

מחלקת מצרים, מטפט

מהטגריד, קהיר

הפגישה עם שאפיטי עבדול חמיד

1) במנדקי אליכס 99 מסקה 4 בתותי שנפגישה לו אדע כנראה את
טמות במאל חסן עלי במיחתי עמו נ בנושא שני המפגשים אושרה
טיי מוכארך או נדחתה וכו'.

2) הדושם הברור שלי משיחתי עם שאפיטי טעמות במאל חסן עלי לא
חורר לא אושרה ושיטנה נטיגה מההסכמה.

3) להלן עקרי הדברים משיחה (שוחקת) בת שעה וחצי:
א) שאפיטי פתח בשאלה אם יש לי תשובה בקשר לוקשת במאל בנושא
קודה עניתי שהעברתי כמובן בקשתו וטרם קבילתי תשובה
ב) שאלתי אם קרא את הדו"ח על שיחתי עם עלי ומשהטיב בחיוב
שאלתי אם יש לו הצעה למועדים ולמקומות נינוס שתי הועדות
ענה שמוכותו לסמוך על הדדיות והראיה שלא הואתי עמי תשובה
למטרת השר בנושא קודה
ג) מדוכות שחודתי לפניו שיחתי עם עלי בנושא זה והדגשתי
בתשובה לשאלה בדורה וחזה שהצגתי לעלי אמר השר שלו במפורש
שאין לינקגי בין ההסכמה על שני המפגשים לבין בקשתו של עלי
בנושא קודה שאפיטי לא רק שלא הכחיש את הדברים אלא אישר
אותם ואף טען שאין מדובר בלינקגי, להיפך קבע שאפיטי אין כל
קשר אולם זכותו לעמוד על ההדדיות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דא אין טעם שאספיד כאן על הלהג הפספוס ושאר הטיעונים
והאיובורים למיניהם. מנקודה זו ואילך היתה מלת המפתח בדברי
שאפיטי 'הדדיות'.
ה) נפרדתי ממנו כאשר דאשית אני מדגיש בפניו שלעניות דעתי
ענינם בקיום ובהצלחת שתי הועדות צריך להיות רב משלנו ואני
אם וכאשר אקבל תשובה בנושא קודה אתקשר עמו ובי אני מניח
שאם ובאשר תהיה לנו הצעה לגבי מקומות ומועדי המפגשים אני
מניח שיזמין אותי והוא מצדו הולך על המלה הדדיות וחוזר
ואומר שאין כאן לינקגי בעוד שאני משנה אותו על כך שמצא
במילון מלה שונה אך למעשה בעלת אותו תוכן ממש.

1199

טפ: שהח, דהמ, שהנב, מוכל, ממנבל, ר/מרכי, רס, אמן, ממד, קידד,
מצרים, רובינשטיין

FORMS 7-63 חוקר ושוחי נצ"מ טל. 30697

4346

נכנס

שמור

סמך 6

**
**
**
**

אל: המשרד, נד: 171, מ: קהיר
דח: מ, סג: ט, תא: 170584, זח: 1450
נד: מאבה

מיד/שמור

תל-58

אל: מח מצרים

דע: לשכת המנכל, היועץ המשפטי, ערב 1, הסברה, תאל שיאון
(הועבר).
מאת נוריאל, קהיר.

מאבה. שהח עלי - אלמוסואר מ-17/5.
שהח עלי בראיון עם העתונאי הנכיר פומיל לניב באל-מוסוואר
סוקר בהרחבה נושאי יחסי ישראל מצרים ומצבם כיום ונוגע בין
השאר גם בנושא מאבה. להלן תרגום מלא של הקטע המתייחס למאבה.
נעל השאר בנפרד.
מאבה:

ינאמר שממשלת שמיר רוצה לחדש את המומי בנושא מאבה וכי מנכל
משהחי הישראלי ביקר לאחדונה בוושינגטון והצהיר שם על נכונות
ישראל לשדטט מחדש את הגבול במאבה. מה היא האמת לגבי כל הנושא
הזה?
תשובה.
העובדה היא שאנו קבלנו את זה במישרין מישראל. יש התייעצויות
בין שתי המדינות בנושא המומי בדבר הצבת הכרלי באיזור מאבה,
וכבי פתרון מספר בעיות בגבול ובמעברים... ובעיות אחרות
הקיימות בין שתי המדינות.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, דט, אמן, ממד, קידר,

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מצרים, רובינשטיין, משפט, יגד, מעת, הסברה, מינרבי

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי (א) 722

טז' באיר התשמ"ד

18 במאי 1984

אל : מנהל מצפ"א

מנהל קשתו"ם

הנדון: הסכם מדעי

למכתבו של מר סיבל מה-14 דנא

גם אני בדיעה שמוטב להניח לנושא.

ב ב ר כ ה,

חנן בן-אורן

העתק: מנכ"ל

מר ר. סיבל, רושינגטון

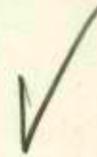
מר נ. בלקינד, רושינגטון

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

ס ו ד י

שגרירות ישראל
ושינגטון

14 מאי 1984

אל :- ממנכ"ל מוצפ"א
תנחום גריזים - מנכ"ל משרד המדע והפתוח
מאת :- ר. סיבל - וושינגטון

הנדון :- הסכם מדעי
בהמשך לשלנו 167 מה-11 אפר'

התקשרה רובין רפאל, עוזרתו של איגלברגר, סיפרה כי ניהלו דיון מקיף בנושא. כל הגורמים היו תמימי דעים שאין צורך מעשי בהסכם מסוג זה. לדבריה הדבר יקל בנושא מימון, ובכל נושא ספציפי יש לנו הסכמים קיימים לפי הצורך. הציעה לנו לא ללחוץ בנושא. הגבתי שהעקרון שהנחה אותנו היה מתן גושפנקא רשמית וגלויה לשת"פ מדעי. ציינתי שכידוע למספר רב של מדינות יש הסכמים כאלה וחבל שפקיד כלשהו בעתיד ילמד מהעדר הסכם עם ישראל שאין לארה"ב ענין עקרוני בשת"פ כזה.

בברכה

רובי סיבל

העתק :- נ. בלקינד - כאן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 4627

** ** 101

** **

** **
****

מתוך 2 1 דף
עותק 10 מתוך 30 סודי ביותר

מל: המשרד, נר: 338, מ: 111
דח: מ, סג: מ, תא: 170584, רח: 1500

ש.נ.ל

סודי ביותר/רגיל

מל: ממנכ"ל, מצפ"א.

משיחה עם רובין רפאל:-

1. ההחלטה לדחות הבקשה לקונגרס למימון ה- J.L.P. באה בעקבות שיחות עם חוסיין בהם הוחלט להקפיא את הנושא עד לאחר הבחירות בארה"ב. סוכס במפורש שיעלו מחדש את הנושא לאחר הבחירות.
2. ארה"ב אכן מסרה לרוסים שהם מוכנים לדבר על סכלול נושאים בינלאומיים לרבות אפריקה והמז"ת. הכוונה היתה לנהל את השיחות עם דוברינין כאן בוואשינגטון. לדברי רפאל לא היתה כל כוונה לנסות להגיע לסיכום משותף עם הסובייטים בנושא מז"ת אלא להציג את עמדת ארה"ב ולשמוע עמדה סובייטית. הסובייטים סרבו מאחר ואין להם כל ענין לסייע במתן תדמית מתונה לנשיא ריגאן.
3. מבחינת תהליך השלום ברוד להם לחלוטין שהגיעו למבוי סתום ולא ינסו אפילו לגבש תכניות חדשות עד לאחר הבחירות בארה"ב.
4. בנושא סטינגרדס הערכתם שחוסיין צופה ברצינות לכיוון בדריה'ים והדבר מדאיג אותם כי למעשה השאירו את חוסיין ללא כל ברירה. עלינו לצפות איפוא שלאחר הבחירות ארה"ב תשאף לחדש גם נושא הסטינגר.
5. סיפורה שסוכס על חלוקת תפקידים סופית בלשכת ארמקוסט לפיה פנדלסון יטפל בישראל ומדינות ערב וסולן ג'ונסון תטפל בצפון אפריקה ובעיות ארבי"ל.

סיבל==

** **
** **
** **
** **

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**
** **
** **
** **
****
**
**
**
**
**
**

סודי ביותר

מחוך 2   דף 2
מחוך 30   עותק 10

**
**
**
**
**
**
**
**

**תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, דס, אמן, מצפא,
רונינשטיין

סגירות ישראל - ווסינגטון

ארכיון

ט ו ס ס

ד...ל...מתוך...דפים

סוג בטחוני...גלגל...

דחיסות...רגל...

תאריך וזייח. 05:15/17.04 84

מס' מברק... 346

אל:

ה מ ש ר ד

אל: ממנכ"ל. מצפ"א.

State Department Briefing - May 17, 1984

In response to questions:

Q: It was one year ago that the May 17 Agreement was signed in Lebanon, do you have any observations?

---No, except that clearly our goals for Lebanon are as they were and we continue to work for them.

Q: Any change in the AWACS deployment in and around Saudia Arabia?

---No.

Q: There are some incredible stories coming out of Southern Lebanon, about massacres worse than Sabra and Shatila, and the other side of the story is that the press was taken to these places and they found nothing, virtually nothing, they found munitions, weapons, 2 people were slightly wounded, what does the SD have on this?

---We are looking into that question, we remain concerned about the recent incidents in that area, including the destruction of private property by the Israeli Defense Force, an action that is prohibited by the Geneva Convention. We urge all parties to refrain from further actions that harm the security of the area.

Q: Do we feel the same way about the killings further north?

---I don't think you would find any divergence or discrimination in our attitude towards, but I'm not responding to the report about killing, there is some discrepancy about whether infact killing has taken place, there certainly was destruction of property.

Q: You feel there is a ddiscrepancy on the reports of the killing?

---I think there is some confusion as to whether people have been killed in that incident, yes that has not been established.

Q: Is it true that the radio station of Beirut is controlled by the Shi'ite sect?

---I don't know.

למה רמת שלום תהיה אף היא נרצחה והתושבים קילצו חמס וסאלח
אין רב

6781

צא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

**
**
**
**

אל: ווט, נד: 459, מ: המשרד
דח: ב, סג: ש, תא: 160584, זח: 1720
נד: שיראק

שיראק

שמו/נהול

אל: בלוך

לשן 289 מ-15 דנא

מציע שתמסור לליין שהתרשמותנו היא שגישתו של שיראק אלינו
לפחות
טסוייגת לעומת קשריו ההדוקים במיוחד עם עיראק. כדאי לזכור
ששיראק
כאשר שימש כרוהמי צרפת ניהל מומי עם עיראק בעניין הכור
הגרעיני.
יחד עם זאת, כנראה מתוך שיקולים פוליטיים שלו הוא מחפש דרכים
לשפר
תדמיתו בעיני הקהילה היהודית בצרפת.

לאור הנלי לא כדאי להעלות עימו נושאים ספציפיים. מולם לא יזיק
אלא
רק יועלו אם ליין ישתפו בגישתו הוא לישראל.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נר-1111

פח : שהח, מנכל, ממנכל, ענוג, אירא, ר/מרכו, ממד, רובינשטיין,
מצפא

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ירושלים, י"ג באייר התשמ"ד
15 במאי 1984

סודי

סודי ביותר

א ל : מר דני בלור

הנדון: שיחתך עם ג'קי פרטו
מכתבך מה-9 דנא

הרבה תודה על הדיווח. אין צורך להוסיף מלים
על ההערכה הרבה שקשריך עם פרטר זוכים. אם הרפובליקאים
יזכו בבחירות אני מניח שמעמדה של ה-AFL-CIO יהיה
בירידה ומעמדם של הטימסטרס יעלה.

דרך אגב מה מצב המשפט נגד פרטר?

ב ב ר כ ה,

חנן בר-און

העתק: מר א. בנצור
השגריר, הציר וושינגטון

ארכיון

9 במאי 1984
182

סודי ביותר

אל: חנן בראון, משנה למנכ"ל
איתן בנצור, מנהל מצפ"א
השגריר מ. רוזן
הציר ב. נתניהו
מאת: דניאל בלוך

הנידון: שיחה עם ג'קי פרסר, נשיא הטימסטרס

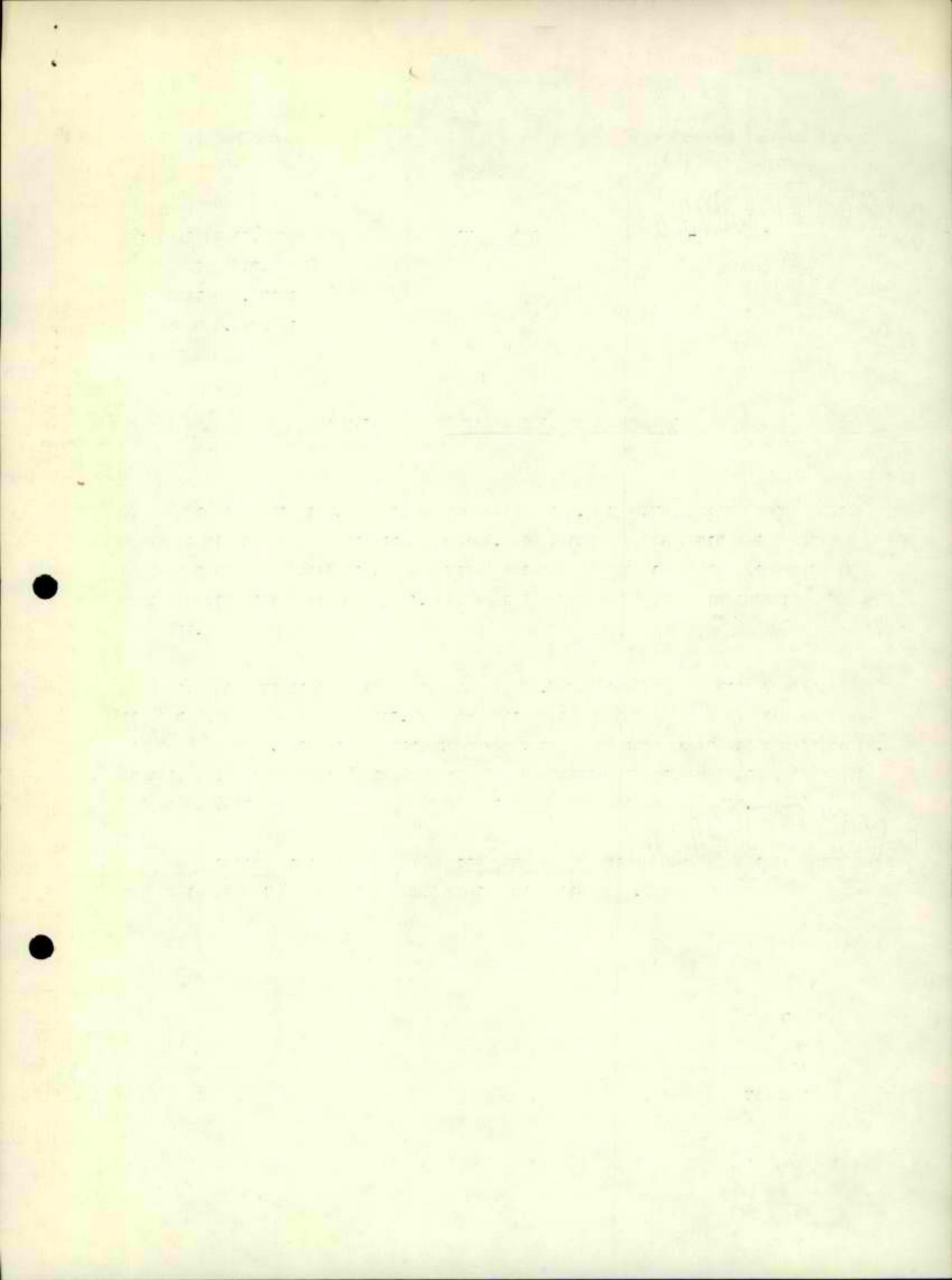
להערכתו רייגן יזכה, כמובן, בתקופת כהונה שניה. הוא מודע לסכנות לישראל מתקופת כהונה שניה, אך מבטיח לעזור לנו ככל שיוכל. הוא סבור כי עלינו ליצור מערכת קשרים אמיצה כבר עתה עם ג'ורג' בוש, שכן בקדנציה השניה של רייגן הוא ירצה לבנות קשרים כדי לזכות במינוי הרפובליקני ב - 1988. ככל שנקדים להשקיע בקשרים עם בוש ואנשיו - כן ייטב לנו.

בנובמבר - דצמבר 84 תחול תחלופה רבה בממשל. לדבריו שולץ אינו רוצה להמשיך, וויינברגר יעדיף להמשיך בפנטגון. קיימת אפשרות קלושה ביותר שג'ין קירקפטריק תהיה מועמדת לתיק החוץ. הוא מוכן לעזור לנו בהשפעה, בעיקר אם נרצה לבלום מועמדים לא נוחים. לדבריו, ישנם חוגים ריפובליקניים שאינם מרוצים מהכוון הפרו-ערבי של מורפי, ויש סיכוי שארמקוסט, לאחר תקופה מסויימת ישתלט על הנושא הישראלי כדוגמת איגלברגר.

הביע נכונות לנסות ולהשפיע על שינוי עמדת הממשל בנושא ירושלים, כמובן, כפועל על דעת עצמו, ולהשיג לפחות נכונות לצעד הצהרתי או מחווה סמלי.

ב ב ר כ ה,

דני בלוך

דפים 2 סחוד 1
 סיווג בטחוני: סודי
 דחיפות: בהגל
 תאריך וז"ח: 15/11
 מס. מברק: 394

אל: הוא"א, באמצעות משרד הבטחון -
 (אנא הודיעו לרנן מיד עם הגיע המברק)

לשכת בר-און

לשימוש
 מח'
 הקשר

דוד רנן . אפשרם טרי.

ל בהמשך לפיחה הטלפונית, רצ"ב הנייר האמריקאי:

(קטר - נא העבירו הרצ"ב).

לשכת בר-און

תאריך: 15.5.84 השולח: לשכת בר-און אישור מנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

מספר משלוח

לשימוש מח' הקשר בלבד

שהיא גלגל

התפוצה:

אם יאלק ארמל 2 פר"ן מלכו ולדבר

רובינשטיין

הנושא:

2 of 394

TALKING POINTS

-- We read with great interest Prime Minister Shamir's address of May 2 in which he commented upon several international problems including problems associated with the peaceful development of nuclear energy.

-- While we believe some portions of the address may be helpful in ameliorating concern about Israel's intentions in the nuclear area, we believe that these remarks may not be sufficient to address the issues which will arise in the in the International Atomic Energy Agency (IAEA) with respect to General Conference Resolution 409.

-- Therefore we believe it is of the utmost importance for Israeli officials to provide a specific public statement of Israeli policy on the issues addressed under Resolution 409 as much in advance of the June 5-8 meeting of the IAEA Board of Governors as possible.

-- While we, of course, recognize Israel's prerogatives as a sovereign state to make its own decisions in responding to the Resolution, we urge you to consider a supplementary statement disavowing any threats of attacking nuclear facilities dedicated exclusively to peaceful purposes.

-- We believe that such a statement would protect Israel's interests as well as assist our common efforts to preserve Israel's rights in the IAEA.

-- Moreover, unless such a statement is made we believe it will prove difficult to put this issue behind us in the IAEA. It could even make it more difficult to maintain the backing of those countries that have until now been generally supportive of the US/Israeli position.

-- We hope you will be able to take whatever steps are necessary to have supplementary, clarifying remarks issued as quickly as possible so that we both may use this to the fullest advantage in curtailing debate at the June IAEA board meeting and subsequent IAEA meetings which might be aimed against Israel.

2 of 394

5453

משרד החוץ-מחלקת הקשר

י ו צ א

בלמים

מל: נוש, נד: 356, מ: המשרד
דח: ד, סג: ב, תא: 140584, רח: 0800
נד: תנחומים

Handwritten signature or initials.

בלמים/רגיל

19 קס.
אודה באם תטבירו לניל שניידר :

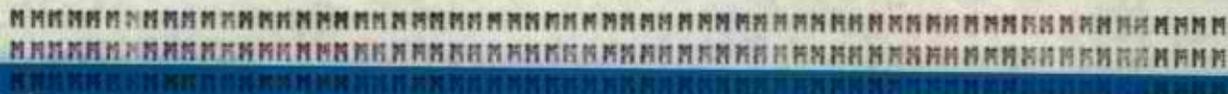
I KNOW THAT WORDS CANNOT CONSOLE BUT PLEASE ACCEPT MY
HEARTFELT CONDOLENCES ON THE OCCASION OF THE DEATH OF YOUR
FATHER.

HANAN BAR-ON.

עד כאן. בר-נון

98: ממנכל

10.82 FORMS וולף ושותף בע"מ, סל 336967

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5271

NSI

שמור

**

**

**

**

אלי: ווט, נר: 340, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 130584, רח: 1630

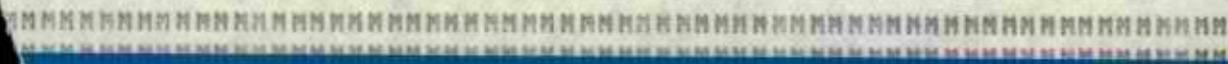
כנס

שמור/רגיל

ערן - קנימל

עם אישור חוק הסיוע בבית הנבחרים, נתונה גם לכם חודתנו.
בר-114==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא

מל: וו, נר: 272, מ: המשרד
 דח: ר, סג: ס, תא: 110584, זח: 0800

ארכיב

סודי/רגיל

מל: רוזן. סיבל

צינור הנפט העירקי. שלכם 150

הזכרתי היום את הנושא לפלאמן. אמרתי שאני במקצת משתומם שיטנו מישהו הסועך שאנו יימתגדימי לצינור. הוא פלאמן יודע יפה את ההסטוריה של גשתנו. אך מעבר לכך ברור לגמרי שנהיה חייבים למצוא פתרון לביעה האקולוגית היות מבחינתה של אילת זהו התנאי היסודי ואחד המרכיבים המרכזיים בכל גשתנו.

פלאמן אמר שהוא מבין זאת ושהם מחפשים דרך למציאת פתרון לבעייה כפי שהיא מתעוררת. ספר שייתכן ושיש למישהו שביב של דעיון איך לגשת לענין אך שהדברים טרם גובשו ושהוא מניח שיטוחחו אתנו בקרוב על הנושא.
 כן ספר לידיעתנו בלבד שהשגרירות באן הכינה מזכר הכולל את כל העמדות שלנו בנושא זה כפי שהדברים מצאו משך החודשים האחרונים ביטויים בדברי רוהמי, שהבטי, המנכ"ל, היועמ"ש והחמ" בשיחות שונות. הוא מקווה להעביר את המזכר בהקדם לווישינגטון לשם הבהרת עמדתנו.
 נר-110ן. =

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, ר/מרכי, ממד, רס, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4359

יציא

בלמים

אלי: לונדון, נד: 135, ט: המשרד
דח: ט, סג: ב, תא: 100584, רח: 2000
נד: חנן בר-און

Handwritten signature: זל

בלמס/מיד

דוד פלג

להלן תולדות חיים של מר חנן בר און

MR. HANAH BAR-ON

DEPUTY DIRECTOR GENERAL

BIOGRAPHICAL SKETCH

MR. HANAH BAR-ON IMMIGRATED TO ISRAEL FROM GERMANY WITH YOUTH ALIYAH IN 1936.

HE SERVED IN THE JEWISH BRIGADE DURING THE SECOND WORLD WAR AND IN THE HAGANAH. IN 1948 HE JOINED THE ISRAEL DEFENSE FORCES.

IN 1951, MR. BAR-ON WAS APPOINTED PRESS ATTACHE OF ISRAEL'S PERMANENT-DELEGATION TO THE UNITED NATIONS. FROM 1955 TO 1958 HE SERVED WITH THE PRIME MINISTER'S OFFICE IN JERUSALEM AND FROM 1958 TO 1961 WAS CONSUL GENERAL IN ADDIS ABABA, ETHIOPIA.

IN 1961 HE WAS APPOINTED CONSELOR AT THE EMBASSY OF ISRAEL IN WASHINGTON D.C. WHERE HE SERVED UNTIL 1964. FROM 1964 TO 1965 HE ATTENDED THE NATIONAL DEFENCE COLLEGE IN JERUSALEM AND FROM 1965 TO 1968 SERVED AS DIRECTOR OF THE PRESS DEPARTMENT AT THE MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS IN JERUSALEM AND AS ITS SPOKESMAN.

33667 70
10.82
תולדות ישראל, ג' ע"מ

7000 001 10088 000 000
0000 001 10088 000 000
0000 001 10088 000 000

0000 001

000 001

0000 001 10088 000 000

MR. HAHAN BAR-ON

DEPUTY DIRECTOR GENERAL

BIOGRAPHICAL SKETCH

MR. HAHAN BAR-ON IMMIGRATED TO ISRAEL FROM GERMANY WITH
YOUTH ALIYAH IN 1936.

HE SERVED IN THE JENISH BRIGADE DURING THE SECOND WORLD
WAR AND IN THE HACHANAH. IN 1948 HE JOINED THE ISRAELI
DEFENSE FORCES.

IN 1951, MR. BAR-ON WAS APPOINTED PRESS ATTACHE FOR
ISRAEL'S PERMANENT DELEGATION TO THE UNITED NATIONS.
FROM 1952 TO 1958 HE SERVED WITH THE PRIME MINISTER'S
OFFICE IN JERUSALEM AND FROM 1958 TO 1961 HE SERVED AS
GENERAL IN ADDIS ABABA, ETHIOPIA.

IN 1961 HE WAS APPOINTED CONSUL AT THE EMBASSY OF
ISRAEL IN WASHINGTON D. C. WHERE HE SERVED UNTIL 1964
FROM 1964 TO 1968 HE ATTENDED THE NATIONAL DEFENSE
COLLEGE IN JERUSALEM AND FROM 1968 TO 1969 HE SERVED AS
DIRECTOR OF THE PRESS DEPARTMENT AT THE MINISTRY FOR
FOREIGN AFFAIRS IN JERUSALEM AND AS ITS SPOKESMAN.

מדינת ישראל

לשכת המשנה למנכ"ל

המשרד/היחידה

זכרון דברים

מס' התיק	מס' הריון	תאריך 10.5.84
משיחה טלפונית עם		מדיון ב(מקום/ועדה)
הנושא		
השתתפו בישיבה/בפגישה		

סודי ביותר

ירדן. משיחה עם לוואיס:-

1. שגארה"ב בעמאן ריצרד וויטס, דנוח על סכוב השיחות האחרונות של ערפאת בירדן שלא היה בהם שום דבר חדש. הן בשיחות עם חוסיין והן עם יתר האישים הירדניים לא חלה כל התקדמות. ערפאת ניסה להשתמש במצב היחסים הנוכחי בין ארה"ב לבין ירדן על מנת להביא את חוסיין לתזוזה לעברו. חוסיין מצידו עמד על תביעתו להצהרה משותפת המבוססת את 242 ו-338 (?) ההצעה הזאת נידחתה ע"י ערפאת.

וויטס דיווח שהתרשמותם של רוב הגורמים הירדניים היא שערפאת יהיה מוכן להתפיסות עם הסורים כל רגע שהסורים ידגימו נכונות כלשהיא לכך. כ"כ דווח שברוב שיחותיו דיבר ערפאת ארוכות על נסיעתו לסיין ויתר מגעיו בזמן האחרון.

2. ב-30 לאפריל נפגש חוסיין עם רוב חברי הפרלמנט לפגישה סודית בה פרש בפניהם את ראיתו הוא של המצב הבינלאומי. בדבריו סקר חוסיין גם את המצב הכספי הכלכלי של ירדן כ"כ התעכב בפרוט רב על המאזן הצבאי בין ישראל לירדן ובין ירדן לסוריה. הוא גם סקר את ההסטוריה של המאמצים להגיע להסדר כלשהוא של הסכסוך. חוסיין הביא בפני חברי הפרלמנט את מסקנתו, מבוססת על הנתונים הכלכליים והצבאיים שאין כל אפשרות להגיע לפתרון כלשהוא של הסכסוך באמצעים צבאיים ושלכן הדרך היחידה האפשרית היא מ"מ מבוסס על 242.

לדברי וויטס חוסיין הדגיש בהצגתו את החשיבות שיש ליחס לארה"ב כשותפה של ירדן. כ"כ הוא הדגיש את התפקיד הממתן שמצרים יכולה וחיבת לשחק. הוא לא הזכיר בהקשר זה שום מדינה ערבית אחרת.

מטרת המפגש של המלך עם הפרלמנטרים היתה כנראה TO SOBER THEM UP

.....
חתימה

..... חנן בר-און
רושם הדברים

חפוצה:

לכל אחד מהשתתפים

- ..... ר' מרכז
- ..... מנהל מצפ"א
- ..... השגריר וושינגטון

- ..... ול: מנכ"ל
- ..... יועץ מדיני לרה"מ

מדינת ישראל

לשכת המשנה למנכ"ל

המשרד/היחידה

זכרון דברים

מס' הדיון	מס' התיק	תאריך 9.5.84
משיחה טלפונית עם		מדיון ב(מקום/ועדה)
הנושא		
השתתפו בישיבה/בפגישה		

סודי ביותר

משיחה עם לואיס עם המנכ"ל והח"מ:

1. שיחת ברתלומיו עם כרמה מה-3 דנא:-

כרמה טען כי הדרום היה ונשאר הסעיף הראשון בסדר היום של הממשלה החדשה. הוא טען שעל ארה"ב לסייע באופן אקטיבי לפתרון הבעיה דהיינו נסיגת צה"ל מלבנון. כרמה העלה את העמדה הטעונית האפשרייה למה על ישראל לסגת מיידית מהדרום. הוא חזר והדגיש שהוא משוכנע שברגע שישראל תסוג יהיו הסורים מוכנים לעזוב את לבנון. בשיחה העלה כרמה שורה שלמה של טענות ותביעות מישראל כגון פתיחת כביש החוף, הגשת שרותים ממשלתיים לדרום דבר שישראל כביכול מונעת ועוד. הוא כ"כ טען נגד קיום הנציגות בדביה ואמר שאינו רואה כל צורך בקיומה. לגבי היחסים העתידיים עם ישראל טען כרמה שקיים הסכם שביתת הנשק שבמסגרתו יכולים להתנהל כל המגעים ההכרחיים עם ישראל.

ברתלומיו העלה בפני כרמה את השקפת ארה"ב לצורך של מגעים ישירים בין לבנון לישראל. כרמה טען בתוקף נגד כל נסיון מעין זה הוא חזר ותבע מעורבות אמריקאית או אומית במגעי לבנון - ישראל וטען שעצם קיום שיחות פרוש הדבר הכרה בישראל דבר שלבנון לא יכולה להרשות לעצמה.

בתגובה לברתלומיו שטען שהכנסת גורם מתווך בין ישראל ללבנון אינו יכול לשרת כל אינטרס אמר כרמה שעל לבנון להיות מציאותית הוא הוסיף ואמר שלבנון למדה מנסיונה הקודם (כרמה לא פירש דבריו אך ברתלומיו פירש את הדברים כהתיחסות להסכם ה-17 למאי).

ברתלומיו טען ארוכות באזני כרמה נגד מעורבות אומית כלשהיא.

כרמה חזר וטען משך כל השיחה שהדרום הוא המפתח ליציבותה של לבנון ולכן יהיה על הממשלה החדשה לעשות את הכל על מנת להביא לנסיגת צה"ל.

תפוצה:

לכל אחד מהמשתתפים

.....
חתימה

.....
רושם הרברים

.....

.....

.....

.....
ול:

.....

FORM 1041

INSTRUCTIONS

RECEIPTS

DATE RECEIVED

AMOUNT

BY

FOR

NAME

ADDRESS

REMARKS

PAID TO THE ORDER OF

FOR DEPOSIT TO THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

FOR DEPOSIT TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

FOR DEPOSIT TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

FOR DEPOSIT TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

FOR DEPOSIT TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

FOR DEPOSIT TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

FOR DEPOSIT TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

FOR DEPOSIT TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

FOR DEPOSIT TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

FOR DEPOSIT TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

PAID TO THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF THE ORDER OF

DATE

AMOUNT

BY

NAME

ADDRESS

REMARKS

REMARKS

REMARKS

DATE

AMOUNT

מדינת ישראל

המשרד/היחידה

זכרון דברים

מס' הדיון	מס' התיק	תאריך	
משיחה טלפונית עם		מיוזם (במקום/רעה)	
הנושא			
השתתפו בישיבה/בפגישה			

סודי ביותר

- 2 -

בשיחה הועלה נושא השלושה.

ברתלומיו סיכם את השיחה "לא מעודדת".

2. שיחת ברתלומיו עם אמין ג'ומייל מה-1.5 הנושא העיקרי בשיחה זו היו השלושה (על חלק זה של השיחה נמסר כבר דיווח קודם לכן)

בנושאים אחרים אמר ג'ומייל שהוא תמיד צידד בממשלה קטנה ולא רחבה המורכבת ממנהיגי העדות בנקודה זו מצא את עצמו בתמימות דעים עם כרמה.

אמין ג'ומייל גם העיר במהלך השיחה, שאיתה קצרה יחסית, שלבנון חייבת כעת לחזור למדיניותה הקלאסית, דהיינו הסתמכות על סוריה וזה מאחר והנסיון של הסתמכות על ארה"ב וישראל נכשל.

הוא ג"כ העיר שמצע הממשלה שעליו יוסכם יהווה למעשה אמנה לאומית חדשה שתבוא במקום אמנת 1943.

(ברתלומיו העיר שהוא מצא בשיחה זו את אמין במצב רוח מדוכא ומאוד מופנם).

.....ג.ג.ג. ג.ג.ג. ג.ג.ג.
רושם הרבים

תפוצה :

לכל אחד מהמשתתפים

ול: רה"מ

מג"ל

.....
חתימה

.....ג'מ"ג

.....צבי קידר

.....השגריר וושינגטון

REPORT FORM

REPORT NO.

PROJECT TITLE

DATE

TIME

BY

FOR

LOCATION

DESCRIPTION

RESULTS

1. The first part of the report describes the general situation of the project and the objectives to be achieved. It also mentions the names of the persons who have taken part in the work.

2. The second part contains a description of the methods used for the collection of data and the results obtained. It is divided into two sections: one for the field work and one for the laboratory work.

3. The third part is a discussion of the results obtained and a comparison with the results of other workers in the same field. It also contains some suggestions for further work.

4. The fourth part is a summary of the work done and the conclusions reached. It also contains some suggestions for further work.

5. The fifth part is a list of references and a list of the persons who have taken part in the work.

REPORT NO.

PROJECT TITLE

DATE

DATE

TIME

BY

FOR

- ...
- ...
- ...

DATE

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ד' באיר התשמ"ד

6 במאי 1984

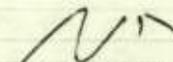
אל : מר יוסי גל, מצפ"א

הנדון: תמורות דמוגרפיות בקהילה היהודית בארה"ב

מזכרך מה-3 דנא

תודה על המזכר המפורט והמועיל. ברור שיש לקחת את הדברים בחשבון והרי זה חלק מאותו מכלול שבו התחלנו לדון לאחרונה ואין ספק שיש לשלב את הנושא בחומר שאתם מכינים.

ב ב ר ל ה,

חנך בר-אב

העתק: הירועץ המשפטי

מנהל טמ"ד

מנהל מצפ"א

נודינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך: א' באייר תשמ"ד
3 במאי 1984

מספר:

אל : המשנה למנכ"ל ✓

מאת: מצפ"א

ה נדוץ: תמורות דמוגרפיות בקהילה היהודית בארה"ב

בנאומו של סטו אייזנשטט בטקס הזכרון לדוד בן גוריון (13 נובמבר 1983) עמד הדובר על בעיית שקיעתה הדמוגרפית של הקהילה היהודית בארה"ב וההשפעות העתידיות של שקיעה כזאת על העוצמה הפוליטית של יהדות ארה"ב (זאת כמובן נוסף לבעיה המרכזית יותר של שקיעת העם היהודי).

הקשר בין הנתונים הדמוגרפיים והכח הפוליטי יכול להטעות אם התהליכים נבחנים בטווח הקצר. הנה היום, הקהילה היהודית נמצאת בשיא עצמתה הלובי היהודי נחשב להיות הלובי האפקטיבי ביותר בווינגטון. הייצוג היהודי בסינאט ובבית הנבחרים עולה הרבה מעל ומעבר לפרופורציה היהודית באוכלוסיה ונמצא בשיא שלא היה כמוהו מעולם. כספים יהודיים מניעים את גלגלי הפוליטיקה המקומית והארצות וכו'.

אך נחטא לנושא אם לא נבדוק את הכוון והמגמות לטווח הארוך.

לבעיה הדמוגרפית היהודית מספר מרכיבים

1. רמת הפרייון - רמת הפרייון או מספר הילדים הממוצע הנולד לאשה יהודיה בארצות הברית נמצא בשפל. שיעור הפרייון הנחוץ לשמירת האוכלוסיה עומד על 2.1. הממוצע של האשה האמריקאית עומד על 1.8 (את הגדול באוכלוסית ארה"ב תורמת ההגירה ולא התחלופה הטבעית).

אצל האשה היהודיה עומד שיעור זה על 1.5-1.7 לפי חשובי הועד היהודי האמריקאי. חשובים קצוניים יותר (של סרג'יו דה להפרגולה מהאוניברסיטה העברית) נוקטים בשיעור 1.3-1.5.

2. שיעור יחסית לאוכלוסיה הכללית - אוכלוסית יהודי ארה"ב קבועה מספרית זה זמן רב. רק לפני 20 שנה הוץ 5.8 מליון היהודים (לפי אומדן מכסימלי) כ-3.7% מכלל החברה האמריקאית. ב-1980 ירד השיעור ל-2.7% ובמהרה יגיע השיעור ל-2% בלבד.

3. התפלגות הגילים - בעוד שבאוכלוסיה הכללית מהווה הקהילה הבוגרת (+45) כ-30% מפלל התושבים הרי שבקהילה היהודית עומד שיעור זה על 40% - הפרוש המיידני ברור מאליו - בעוד תקופת זמן של פחות מדור אחד יצטמק עוד יותר מספר היהודים גם נומינלית ובודאי כאחוז מהאוכלוסיה.

מודינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

- 2 -

מספר:

4. נשואי תערובת - ביותר מ-40% מהנשואים אצל יהודים מעורב בן זוג שאינו בן הדת היהודית. גם כאן ההדרדרות מדהימה. אם מדברים בשעורים כללית הרי שהיום אחד מכל 4 יהודים נשוי מחוץ לעמו. ב-1960 עמד השעור על 1:5 ובתחילת המאה - אחד מכל 50.

תופעה דמוגרפית מענינת - בנשואי התערובת שעור הפריזון נמוך עוד יותר מהשעור של הקהילה היהודית.

רק מעט מזעיר של בני הזוג הלא יהודים מתגיירים.

5. חנוך יהודי - לפי US NEWS הרי רק כ-85 אלף ילדים יהודיים משולבים בבתי ספר יהודים (JEWISH DAY SCHOOL). למעלה מ-1/3 הילדים היהודיים נבגיל ביה"ס אינם כל חינוך יהודי (וכד' SUNDAY SCHOOL). חלק נכבד מהילדים המשולבים בני"ס יהודי משתייכים לזרם האורתודוקסי מה שמדגיש את הבעיה של חנוך במגזרים העקריים של יהדות ארה"ב-הרפורמים והקונסרבטיבים.

6. העתקת מקום מגורים - מסורתית מרוכזים היהודים ברכוזים גדולים במדינות התעשיות בצפון מזרח ארה"ב. אך הנדידה המתמדת של מרכז הכובד הדמוגרפי של ארה"ב (דרומה ומערבה) מובלת על ידי היהודים. התוצאה היא דלדול הקהילות המסורתיות וצמיחתן של קהילות צעירות שלא במקרה רמת ההתבוללות בהן גבוהה מאד (קהילות דנבר וסן פרנסיסקו מדגימות היטב את הנקודה).

7. הגירה יהודית לארה"ב - עיקר ההגירה בשנים האחרונות בה משני מקורות - בריה"מ וישראל. הקהילה הרוסית, בעיקרה אגנוסטית, נבלעת מהר מאד ולא נוטלת חלק פעיל בחיי הקהילה הישראלית פרובלמטית לא פחות בגלל מכלול של סיבות רגשיות ובעיות של מדיניות שלנו בנושא.

8. שנויים בדפוסים מסורתיים של תעסוקה - רמת הטמיעה של הקילה היהודית הביאה עליה שנויים עמוקים בדפוסים הקבועים של תעסוקה וחברה. יש להניח שגורם זה משפיע גם על הרמת התרבותית-השכלתית ושקהילה שנתנה לארה"ב בעבר 20% מפרסי הנובל של ארה"ב משקיעה מאמציה בכוונים אחרים.

כל אלה הם, על קצה המזלג, נקודות בסיסיות לדיון מעמיק ורציני יותר בבעיה שיש לתת עליה את הדעת.

ב ב ר כ ה

י. א. ג.

יוסי גל

העתק: היועץ המשפטי

מנהל מ"ד

מנהל מצפ"א

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 2520

** ** וצא

** **

** **

****

**

** אל: זוש , בטחון , מקמר , נר: חוץ 314 , מ : המשרד

** דח: מ , סג: מ , תא: 040584 , רח: 1200

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

א.נ.ר

** דף 1
** עותק 6
** מתוך 8
** מתוך 1
** סודי ביותר

** סודי ביותר/מיד

** סיבל דע מנכל משהבם - לנמען בלבד

** מקמדם עבור עינן ואגית

** הועדה הצבאית מדינית

** שלך 26 1-60

** תודה

** אנו מאשרים את התאריכים המוצעים. דהיינו ה-27 עד ל-29 ביוני

** בר און

** פ: שח, מנכל, ממנבל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2462

** יצא

שמו

**

**

**

מל: 110, נר: 103, א: המשרד
דח: ד, סג: ש, תא: 040584, יח: 1400

40/10

שמו/רגיל

דורן . נתניהו .

פלאטן סיפר שנוש שומד לוקר בין ה-7 ל-20 דנא ביפן ,
פקיסטרן ,אינדונזיה, וטומאן לידיעתכם

לשבת בר און==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, ד/מרכז, ממד

FORMS 10.82 316907 עול וטוטר ביע"ה וולק וטוטר

2451
**
**
**
**

יציא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מל: 1101, נר: 107, ט: המשרד
דח: ד, סג: ש, תמ: 040584, רח: 1430
נר: ברכות

א.צ.ר

שמואל דגיר

מל: הראל

להלן מלשכת רוהם'

JERUSALEM, MAY 4, 1984

MY GREETINGS TO THE CONFERENCE OF EDITORS OF THE JEWISH PRESS.
YOUR NEWSPAPERS ARE AN IMPORTANT FACTOR IN THE BATTLE FOR TRUTH AND THE EDUCATION AND INSPIRATION OF THE LARGE AND IMPORTANT JEWISH COMMUNITY OF NORTH AMERICA. IT IS NOW NECESSARY FOR YOU TO ADDRESS YOURSELVES TO THE YOUNGER GENERATION, TO STRENGTHEN THEIR JEWISH CONSCIOUSNESS AND THEIR BONDS WITH THEIR ANCIENT AND REBORN PEOPLE. I WISH YOU SUCCESSFUL DELIBERATIONS.
YITZHAK SHAMIR

לשכת בר און.==

90: רהם, שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, תפוצות, יגר, מעת

FORMS 1010
טל. 336667
דולר ושטר. בטי"ז

ארכיון

ממלא
א"כ: המשרד,
מ-: זוש, נ"ר: 85, תא: 030584, זח: 1800, דח: מ, סג: ב,
בבבב

בכמט/מ"ד"י

חנן בר-און - א"ש"י

רצ"ב דברי הערכה של ארתור גונדברג על נתנו בר-עקב ז"ל.
אודה לך מאד אם תוכל להעבירם עוד היום לאכמנתו.
(כתובתה מצו"נת במכתבו של גונדברג א"י).

תודה.

ב"פ.
סססס

א/א/א

85 $\frac{2}{4}$

ARTHUR J. GOLDBERG

May 3, 1984

The Honorable Benjamin Netanyahu
Minister of the Embassy of Israel
3514 International Drive
Washington, D.C. 20008

Dear Ben:

This will confirm our telephone conversation of this afternoon.

As I told you, I would appreciate it if you would have the enclosed tribute to the late Nathan Bar-Yaacov delivered to his widow, Lois Bar-Yaacov, at Habad 40, Apt. 3, Jewish Quarter, Old City, Jerusalem.

Mrs. Bar-Yaacov telephoned and requested that it be sent by teletype since there will be a stone-laying ceremony before the pouch arrives.

I appreciate very much your courtesy in this matter.

Yours most cordially,

Arthur

Enclosure.

AJG:mes

effective Labour Attache, accepted as a colleague by the American labor movement and as an expert in labor management matters by my Government.

Nat Bar-Yaacov was invited to speak to innumerable labor conventions and received by the AFL-CIO and its international labor unions as a respected, knowledgeable and trusted friend.

I recall that the late George Meany, President of the AFL-CIO, expressed regret when Nat Bar-Yaacov was recalled to his country to occupy important posts in the Foreign Ministry of Israel. Meany told me that he could not conceive a Labour Attache of Israel more qualified, committed and acceptable than Bar-Yaacov.

From 1964-69, Nathan Bar-Yaacov served as Israel's Ambassador to Norway and Iceland. During a visit to Scandinavia in one of my official capacities, I learned that he was welcomed by Norway's Labour Government, not only as an esteemed representative of his country but also as a long-time friend and colleague.

In his several posts, both for the Histadrut and the Israeli Government, Ambassador Bar-Yaacov had the loving support of his charming and intelligent wife, Lois, and their children, who shared his enlightened viewpoint and ideology.

After completing his diplomatic mission to Norway and Iceland, Nat Bar-Yaacov served the Government of Israel in other important diplomatic and labour posts -- Delegate to the ILO, UNESCO, the World Health Organization and other international bodies, where he won praise and commendation from many countries, including some without diplomatic relations with Israel.

Unfortunately, these strenuous assignments, both for the Histadrut and for the Government of Israel, exacted a heavy toll.

Health considerations necessitated an all too early retirement and undoubtedly contributed to his untimely death.

We are all diminished by his passing.

*****

May 2, 1984.

85 5/5

A TRIBUTE TO THE LATE NATHAN BAR-YAACOV

BY

ARTHUR J. GOLDBERG,

FORMER COUNSEL FOR THE AMERICAN LABOR MOVEMENT,
SECRETARY OF LABOR, JUSTICE OF THE SUPREME COURT,
AMBASSADOR TO THE UNITED NATIONS, AND
AMBASSADOR AT LARGE

Nathan Bar-Yaacov died in Jerusalem on April 6.

Israel lost a distinguished diplomat and public servant; a staunch advocate of the Histadrut and a missionary of its ideals to its counterparts in the United States and other countries.

I, a friend and colleague of his, both in the labor movement and in diplomacy, lost a friend of long-standing. He exemplified the best tradition of Israel's founding fathers.

Nathan Bar-Yaacov and I first met in 1949. I was then Legal Counsel for the Congress of Industrial Organizations (the CIO); Bar-Yaacov was the Executive Director of the International Department of the Histadrut. Before making Aliyah, Nat Jackson, his birth name, reflecting his Scottish origin, education and upbringing, was an active member of the British Labour Party, and an important functionary in the activities of the Zionist movement and the British branch of the Pale Zion. There was a nexus to his two activities -- a commitment to social and economic justice in Britain, in Israel and other nations.

As the Executive Director of the International Department of the Histadrut, Nathan Bar-Yaacov made several trips to the United States. Because of his background and personality, he was an ideal representative of the Israeli labour movement. His winning personality and wholehearted commitment to the improvement of the lot of working people in Israel, the United States and elsewhere won him many friends in America and the international community.

In 1956, he was appointed Labour Attache, accredited to the Israeli Embassy in Washington. This was the beginning of his formal diplomatic career.

As a former Secretary of Labor of the United States, I can bear witness that Bar-Yaacov was an extraordinarily

A TRIBUTE TO THE LATE NATHAN BAR-YAACOV

by

Arthur J. Goldberg,

Former Counsel for the American Labor Movement,
Secretary of Labor, Justice of the Supreme Court,
Ambassador to the United Nations, and
Ambassador at Large

Nathan Bar-Yaacov died in Jerusalem on April 6.

Israel lost a distinguished diplomat and public servant; a staunch advocate of the Histadrut and a missionary of its ideals to its counterparts in the United States and other countries.

I, a friend and colleague of his, both in the labor movement and in diplomacy, lost a friend of long-standing. He exemplified the best tradition of Israel's founding fathers.

Nathan Bar-Yaacov and I first met in 1949. I was then Legal Counsel for the Congress of Industrial Organizations (the CIO); Bar-Yaacov was the Executive Director of the International Department of the Histadrut. Before making Aliyah, Nat Jackson, his birth name, reflecting his Scottish origin, education and upbringing, was an active member of the British Labour Party, and an important functionary in the activities of the Zionist Movement and the British branch of the Poale Zion. There was a nexus to his two activities -- a commitment to social and economic justice in Britain, in Israel and other nations.

As the Executive Director of the International Department of the Histadrut, Nathan Bar-Yaacov made several trips to the United States. Because of his background and personality, he was an ideal representative of the Israeli Labour Movement. His winning personality and wholehearted commitment to the improvement of the lot of working people in Israel, the United States and elsewhere won him many friends in America and the international community.

In 1956, he was appointed Labour Attaché, accredited to the Israeli Embassy in Washington. This was the beginning of his formal diplomatic career.

As a former Secretary of Labor of the United States, I can bear witness that Bar-Yaacov was an extraordinarily effective Labour Attaché, accepted as a colleague by the American Labor Movement and as an expert in labor management matters by my Government.

A TRIBUTE TO THE LATE HONORABLE SIR JAMES

BY

THE HONORABLE LORDS OF THE PARLIAMENT, THE HONORABLE MEMBERS OF THE HOUSE OF COMMONS, THE HONORABLE MEMBERS OF THE HOUSE OF LORDS, AND THE HONORABLE MEMBERS OF THE HOUSE OF COMMONS.

AND BY THE HONORABLE MEMBERS OF THE HOUSE OF COMMONS.

Printed and Published by RICHARD CLAY AND COMPANY, LTD., BUNGAY, SUFFOLK.

Price 1s. 6d. net. Postage 6d. extra.

THE HONORABLE MEMBERS OF THE HOUSE OF COMMONS, THE HONORABLE MEMBERS OF THE HOUSE OF LORDS, AND THE HONORABLE MEMBERS OF THE HOUSE OF COMMONS.

Printed and Published by RICHARD CLAY AND COMPANY, LTD., BUNGAY, SUFFOLK.

Price 1s. 6d. net. Postage 6d. extra.

Nat Bar-Yaacov was invited to speak to innumerable labor conventions and received by the AFL-CIO and its international labor unions as a respected, knowledgeable and trusted friend.

I recall that the late George Meany, President of the AFL-CIO, expressed regret when Nat Bar-Yaacov was recalled to his country to occupy important posts in the Foreign Ministry of Israel. Meany told me that he could not conceive a Labour Attaché of Israel more qualified, committed and acceptable than Bar-Yaacov.

From 1964-69, Nathan Bar-Yaacov served as Israel's Ambassador to Norway and Iceland. During a visit to Scandinavia in one of my official capacities, I learned that he was welcomed by Norway's Labour Government, not only as an esteemed representative of his country but also as a long-time friend and colleague.

In his several posts, both for the Histadrut and the Israeli Government, Ambassador Bar-Yaacov had the loving support of his charming and intelligent wife, Lois, and their children, who shared his enlightened view-point and ideology.

After completing his diplomatic mission to Norway and Iceland, Nat Bar-Yaacov served the Government of Israel in other important diplomatic and labour posts -- Delegate to the ILO, UNESCO, the World Health Organization and other international bodies, where he won praise and commendation from many countries, including some without diplomatic relations with Israel.

Unfortunately, these strenuous assignments, both for the Histadrut and for the Government of Israel, exacted a heavy toll.

Health considerations necessitated an all too early retirement and undoubtedly contributed to his untimely death.

We are all diminished by his passing.

May 1984

Bar-Yehor was invited to speak to numerous labor unions and was received by the A.L.I.-C.I.O. and the International Labor Union as a respected, knowledgeable and capable person.

I recall that the late Joseph Meany, President of the A.L.I.-C.I.O., expressed regret when Bar-Yehor was recalled to his country to occupy important posts in the Foreign Ministry of Israel. Meany told me that he would not consider a former member of the Soviet Union as a qualified and acceptable labor negotiator.

In 1954-55, when Bar-Yehor served as Israel's Ambassador to Norway and Iceland, during a visit to Washington in the U.S. and Canada, I learned that he was welcomed by the U.S. Labor Government, not only as an official representative of his country but also as a long-time friend and colleague.

In his several posts, both for the Ministry and the Israel Government, Ambassador Bar-Yehor had the lasting support of his country and its people, and his selflessness, who shared his anti-communist views and ideology.

For completing his diplomatic mission to Norway and Iceland, Bar-Yehor served the Government of Israel in other important capacities and posts - Director of the I.L.O. Bureau, the World Health Organization and other international bodies, where he was praised and recommended from many countries, indicating some of his diplomatic relations with Israel.

Consequently, these strong relationships, both for the Ministry and for the Government of Israel, created a heavy debt.

Health conditions were not ideal and all his every retirement and undoubtedly contributed to his early death.

The file is classified by the Agency.

1954

או (ה)כ

41

ט ו ט ס
 דפ. 1... מחור. 2... דפים
 סוג בטחוני... שמור
 דחיפות...
 תאריך וז"ת 9903.3 מאי 84
 מס' מברק...

53

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ממנכ"ל, מצפ"א

סטינגר

מצ"ב מכתב הבית הלבן בנדון המרמז על כוונת הממשל לחזור
 לנושא בעתיד.

שרת רחמי סהבט גנץ מ/ט מרמז ר/גז אגז
 רמז אלמן רואינשטין גינרבו

צויל
 ערו

Amato

53
1/2

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

April 19, 1984

Dear Senator D'Amato:

This is to acknowledge and thank you for the March 21 letter, which you cosigned with 54 of your colleagues, urging the President to reconsider the proposed sale of Stinger missiles to Jordan and Saudi Arabia.

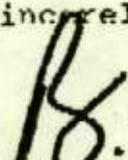
As I am sure you know, the Administration withdrew the Congressional notifications of both sales on March 22. While we continue to believe that these proposed sales are important to U.S. national interests, it has been decided, based on consultations with Congress, not to proceed further with them at this time.

Despite the withdrawal of the Stinger notifications, the Administration remains committed to maintaining a close, mutually beneficial security relationship with both Jordan and Saudi Arabia, as well as with other friendly Arab States. In our own interest, the United States recognizes the importance of helping our Middle East friends to defend themselves. The resulting relationship provides vital support to our overall objectives in the region.

At the same time, we are satisfied that this relationship and the proposed sale of Stinger to Jordan and Saudi Arabia do not threaten Israel's security. The United States is fully committed to that security and there are no proposals which could be seriously considered by this Administration if they involved any compromise of that commitment. Israel's security is always in our mind as we pursue foreign policy objectives in the Middle East.

With best wishes,

Sincerely,

M. B. Oglesby, Jr.
Assistant to the President

The Honorable Alfonse D'Amato
United States Senate
Washington, D.C. 20510

דאס

אויס מיט דער הייליגער
שפּיטל

אויס מיט דער
שפּיטל

אויס מיט דער הייליגער
שפּיטל

H. TRUMAN - אויס מיט דער
שפּיטל

ג ב ר כ ה

א ת

משרד החוץ
ירושלים

Jerusalem, 30 April 1984

Dear Mr. Kalge,

It gives me great pleasure to send you greetings on the 100th birthday of President Harry Truman.

Yesterday, Israel marked the 36th Anniversary of its independence. Today you are commemorating the centennial of "The Man from Independence", the 33rd President of the United States of America, Harry S. Truman.

For us, in Israel, these two events are inevitably linked - for Harry Truman was the first world leader to grant recognition to the newly-born Jewish State on 14 May 1948.

His actions regarding Israel were guided by his conviction that the rebirth of Israel was a historical event of supreme moral significance, and by his strong belief in the ties of the Jewish people to their Homeland.

Harry Truman once said:

"I am proud to have been the first to recognize the State of Israel. I did it because I knew that in so doing I was expressing not only the fundamental wishes of the American people but the high traditions of the USA."

Today, we all know that his trust in history and in the Jewish people has borne fruit.

The legacy of this great American endures through the bonds that link our two nations together which are stronger than ever. Harry Truman has and will always have a special place in our hearts as well as in the hearts of free men everywhere.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי

1360

**

י'צא

**

**

**

אל: 1115, נר: 56, ט: המשרד
דח: ר, סג: ט, תא: 020564, רח: 1900
נר: צינור הנפט

Handwritten note: 14
- -
3

סודי/רגיל

השגריר.
צינור הנפט עיראק-עקבה.

א. בעקבות שיחת המנכ"ל עם מרפי ומגעים קודמים בנדון, מוצע כי
תפנו למרפי ותבקשו נתונים בכל שיש בידם על תכניות הצינור
ובתי הריקוק, זאת כדי שניתן יהיה כאן, בדרגים מקצועיים, ללמוד
את הנושא ולהציע תכניות להסדרים האקולוגיים מראש.
הצביעו נא על כך שדברים אלה אינם נעשים בין לילה ורצוי לסיים
את קביעת ההסדרים לפני שהפרייקט ייכנס לשלבים רציניים.
בר-און - רובינשטיין

תפ: שהה, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, רובינשטיין, ר/מרכב, ממד, רם, אמן

136067 סל עיריית תל אביב

אל:

המשרד

(Handwritten signature/initials)

ס ד ת ס
דף... מתוך... דפים
סוג בטחוני... סודי ביותר
דחופות... רגיל... (קס)
תאריך וז"ח... 2. מאי 84
מס' מברק... 50

אל :- מנכ"ל, ממנכ"ל, בכצור

הנדון :- פגישה מנכ"ל - ארמקוט

ב-30 אפר' נפגש המנכ"ל לשיחה מסכמת עם ארמקוט נכחו מרפי :- פלטרוא, רובין רפאל, שגריר, ציר והח"מ.

מרפי - ביקש לשמוע והערכת המנכ"ל על לקחי פרשת לבנון.

המנכ"ל - השיב, בצינינו בין היתר שלקח חשוב הינו הצורך להגיב חזק ומייד לפעולות טרור. המנכ"ל חזר על הצורך בהעברת מסר חזק וברור לסורים על מנת להרתיע מהדרדרות לעימות.

מרפי - ביקש לשמוע מחשבותינו בטווח ארוך לגבי הסדר באיזור.

השגריר - ציין שמוי"מ מולטילטרלי עם מדינות ערביות מועד לכשלון מאחר והם תמיד ילכו לפי המכנה המשותף "הצ'יני" ביותר. על כן ועידות מסוג ועידת ג'נבה לא יכולות להשיג הסדר. תביא את הדוגמא

של ההודעה הסובייטית - אמריקאית מ-11 אוק' 77, שהיתה מוטעית מיטודה והניע את סאדאת אלכ' נאסיך (הוא הסי). השגריר ציין שהגשת הכניח קבועה מראש על ידי ארה"ב כדוגמת תכנית רודג'רס או 1 ספט' 1982.

אף היא מועדת לכשלון מאחר וחכמיות כאלו מעודדות את הערבים לחשוב שארה"ב תוכל To Deliver את ישראל ונשאר להם רק, יחד עם האירופאים, להגביר לחץ על ארה"ב שאכן תעשה זאת.

כמו כן אסור שיווצר מצב שארה"ב וישראל מתדיינות ביניהן על בעיות הסדר בזמן שמדינות ערב עומדות מהצד ובהנות מהמחזה. השגריר סיים בהזכירו כי עבורנו יחסי ישראל - ערב הינם שאלה של

קיום בעוד שעבור ארה"ב זו אחת מבעיות יחסי החוץ שלה בלבד.

ארמקוט - הוא מבין את דברי השגריר אך להערכתו אין סכנה כזאת. כרגע הידוק היחסים בין ישראל לארה"ב הולך ומתחזק ולא להיפך.

השגריר - אך יש סכנה של התרחקות מ-ק.ד. יש לזכור ש-ק.ד. היה מתפתח להטגת הישגים, והערבים טעו מבחינתם טעות חמורה שלא "חטפוי" מה שהוצע להם.

מנכ"ל - ישראל למעשה, מהוות את הקונצנזוס היחידי בעולם הערבי. הם מתאחדים רק בנושא עוינות ישראל. בעיני מדינות ערב "הפשעי" של סאדאת היה לא כל כך כריזמטי הסכס שלום עם ישראל אלא שבירת

הקונצנזוס הזה.

הדבר נכון במיוחד לגבי סוריה שם העלאווים משתמשים בישראל למען קבלת לגיטימציה איסלאמית ועל כן ההתנהגות הקיצונית שלהם נגדנו. לגופו של ענין אין לעלאווים הילוקי אינטרסים שורשיים עם ישראל

חוסין חסר כח לשבור את הקונצנזוס הערבי הזה ואין לצפות ממנו שיעשה זאת. גדולת ק.ד. היתה שבירת קונצנזוס זה של עוינות.

מרפי - נשאלת השאלה אילו אמצעים יש לנו לטפל בטוריה אשר בפועל הוכיחה את יכולתה בשטח. הסכס עם כך שירדן לא הפשית לפעול באורח עצמאי.

ס ד ט ס

ד. 9. 2. בחור. 2. דפים

סוג בטחוני. סופי. (סוף) דחיפות

תאריך וז"ח

50 מס' מברק

המלך דורש כתנאי להצטרפות לתהליך -

א. הסכמת אש"פ.

ב. הסכמת טעודית - דהיינו סיוע כספי.

ג. הבטחות לגבי מה ישראל תהיה מוכנה להעניק לה.

ד. תמיכה פוליטית של ארה"ב.

באשר לסוריה יש לזכור שלגבי הסכם 17.5 לא היתה כל התיעצות עם הסורים בין ינו' 83 עד מאי. לבנון אמנם שלחה מסרים אך כנראה שהיו חלקיים. השאלה אם לגבי העתיד ניתן לחשוב על שיחות עם סוריה.

השגריר - יש לנו נסיון עם הסורים שקשה מאד לנהל עמם מו"מ אך מאידך כאשר הם חותמים על הסכם הם מקיימים אותו. לגבי ירדן כדאי לזכור שעל ידי אישור יציאת תושביה מיו"ש להשתתפות בפרלמנט הירדני, שלחנו לתוסין מסר ברור על נכונותנו למו"מ.

מרפי - כך הבנו זאת.

מנכ"ל - להערכתנו הסורים מעדיפים שיו"ש תשאר תחת שלטון ישראלי על הגדלת השפעה של ירדן עם, לדעתנו לא יסכימו איפוא לפתרון ירדני - ישראלי ביו"ש.

ציר - גם רמת הגולן לא מעניבת את הסורים. הם בהשפעת סובייטית ולהערכתנו לא צפוי כל שינוי לטובה בגישתם.

מרפי - בחשבה לשאלת השגריר סיפר שאין להט כיום ידיעות על מהיחות טוביטית - סורית. נכון שלפני 82 היו מספר תקריות. יש ידיעות שכן מתכווננים להעביר את טילי ה-ק.ק. 21 לידי הסורים אך כנראה שלא מעבירים את ה-ק.א. 5 לידיהם.

מנכ"ל - סוריה כמדינה לא היתה המיד ראדיקאלית. בסופו של דבר יש עם שכבה גדולה של אנשי מסחר ועסקים.

ציר - האם אתם מצפים למשבר ברה"מ - סוריה וגירוש יועצים כפי שהיה במצרים ?

מרפי - להערכתנו לא.

המנכ"ל - המפתח אולי בידי טעודיה אשר ממשיכה בתמיכה מסיבית לסורים.

בנקודה זו הצטרף איגלברגר לשיחה ועברו לזון בנושא שצ'ראנטקי (דווח בנפרד).

ס י ב ל

Handwritten notes at the bottom of the page, including a table with numbers and Hebrew text.

מחלקת הקשר - ניו-יורק

טופס מברק גלוי

דף 1 מתוך 3 דפים

סיווג בטחוני: _____

דחיות: _____

תאריך וז"ח: ספרים

מס. סכ"ס: SS

לשימוש
המחלקה
לבד

אל: המשרד

רע:

מאח: נאו"ם

מורה

ישראל אלישיב, סמ"ד
מלוי

בהמשך להחברקוח בנדון הצינור כרכוך-עקבה, ראה נא פרטים על מיסון לחלן
סה"מידאיסט ריפורט" מהיום.

נאו"ם

לה מנס מלש וצפן צרותי אטל - קלוצ נמז רם אלן חירות.
רובינשטיין

**MIDEAST FINANCE
EXCLUSIVE**

55

2/3

UBAF ARAB AMERICAN BANK SOUNDS OUT BANKS
FOR FINANCING KIRKUK-AQABA PIPELINE

The 540-mile pipeline, linking Kirkuk in Iraq to the Jordanian port of Aqaba on the Red Sea, is taking shape. Bechtel Petroleum Inc.'s London-based subsidiary is responsible for overall design and management for the nearly \$1 billion project. The pipeline will have a capacity of 1 million to 1.3 million barrels a day (b/d).

Financing through commercial banks is being initially arranged by UBAF Arab American Bank of New York, a financial institution whose shareholders include several Arab banks as well as the following American banks: Bankers Trust New York Corp., First Chicago Corp., Security Pacific Corp. and Texas Commerce Bancshares, Inc. UBAF Arab American Bank's holding company, UBIC Nederland BV, has Iraq's government-owned Rafidain Bank among its shareholders.

Almost one-third of the \$1 billion funding required for the Kirkuk-Aqaba line is likely to be raised in the Eurodollar market. The rest of the financing will be in the form of supplier credits and credits from export-import banks. Japanese, French, West German, Italian and American concerns might be involved in the pipeline construction. MidEast Report has learned that the Iraqis approached Bechtel because the firm had previous experience in building the Trans Arabian Pipeline from the Saudi Arabian oilfields to Zahrani, just south of Sidon, Lebanon, in the late 1940s.

The U.S. Export-Import Bank is taking the position that the project requires more prequalifications before it becomes "bankable." Despite reportedly "amicable pressure" from the State Department and the Department of Defense, whose Secretaries are both former high Bechtel officials, Eximbank is digging in its heels. Meanwhile, UBAF Arab American Bank seems to believe that part of the pipeline financing could be acceptable to the international banking community.

MidEast Report has also learned that despite "hard times," Iraq as well as Jordan could conceivably put up front financing for the joint project. Iraq's total foreign exchange expenditure has been estimated at \$18 billion a year, plus or minus \$2 billion. About \$12 billion of that amount goes into military expenses and the war (at the rate of \$1 billion monthly). Half of the \$18 billion is coming from oil exports and the other \$9 billion from the oil-rich Gulf

55 3/3

states as well as from credit and export financing. Iraq and Jordan are even thinking of a joint venture company to run the pipeline, which is scheduled to be completed by 1986.

The pipeline, when constructed, will have its terminal located less than a mile from the Israeli Red Sea port of Eilat. In an interview with The Wall Street Journal, Iraq's Foreign Minister Tareq Aziz, who also serves as the country's Deputy Prime Minister, said that the U.S. has given his nation assurances that Israel "won't attack" the proposed pipeline.

Actually, what happened was that the U.S. put out feelers to Israel, American officials told this newsletter, and the idea was "kicked around" in Jerusalem. There was no "clear-cut" reply from the Jewish state such as "no objection." However, the Israeli position was described as one of "live and let live." Those U.S. officials declined to say whether or not they have been approached by Iraq to sound out the Israelis.

Another pipeline project linking Kirkuk to the existing Saudi Petroline terminating in Yanbu, the Saudi Red Sea port, appears to be moving along. The Saudis have so far been reluctant to hook up an Iraqi line to theirs because, Riyadh contends, that would interfere in overall Saudi Arabian oil pumping capacity. The desert kingdom is now pumping around 5 million b/d, and in better days this throughput has reached a full 12.5 million b/d. The Iraqi line would only accommodate 500,000 b/d. The Saudis' real reason for the reluctance is that the Saudi oilfields are too close for comfort to Khomeini's wrath just on the other bank of the Gulf. Latest reports have it that the Saudis now "almost agreed" to hook up the Iraqi line, which was designed by Brown & Root, Inc. of Houston, Texas, a unit of Halliburton Co. of Dallas.

In a separate development, the Iraqi Government has reportedly asked for a one-year deferment of debts owed to three Japanese trading houses: Mitsubishi Corp., Sumitomo Corp. and Marubeni Corp. The Iraqi request follows an earlier request to defer for two years payments due in 1983 and 1984 for industrial plants built by Japanese companies. Last year, Japanese contractors agreed to defer until 1985 90% of the \$4.4 billion owed them by Iraq, and receive payment on a piecework basis for the remaining 10%.

Iraq has also proposed making payment of \$150 million due to Indian contractors in the form of crude oil and sulphur. Some 68 Indian companies have won Iraqi contracts totaling \$2.65 billion since the early 1970s.

Iraq's Deputy Prime Minister Taha Yassin Ramadan was in Moscow at the end of April for the purpose of rescheduling payments on weapons purchases from the USSR, according to a report by The Financial Times.

2.5.84

אל: ממנכ"ל

מצפ"א

מאת: ע. ערן

א.ס.כ.
5

הנדון: פעילות בקונגרס

מצ"ב סיכום ממצה של איפא"ק בנדון.

בברכה

עודד ערן

LEGISLATIVE UPDATE

April 30, 1984

TO: Officers, Key Contacts, Executive Committee,
National Council

FROM: Thomas A. Dine, Executive Director
Douglas M. Bloomfield, Legislative Director

April was a month of quiet, yet substantive activity, as Congress was in recess for 10 days. The Senate Foreign Relations Committee reported out a fiscal year 1985 foreign aid authorization bill, which includes \$2.6 billion grant aid for Israel. Representatives Thomas J. Downey (D-NY) and Sam Gibbons (D-FL) introduced legislation to allow the President to negotiate and implement an agreement eliminating tariffs in bilateral trade between the United States and Israel. Two House Foreign Affairs subcommittees held a joint hearing on legislation to move the U.S. Embassy in Israel to Jerusalem. Sponsors of companion legislation total 225 in the House and 42 in the Senate.

On April 8-10, AIPAC held its 25th annual Policy Conference, the most successful ever. The 1,000 delegates heard speeches by Vice President George Bush, Senators Daniel K. Inouye (D-HI) and Bob Dole (R-KS) and Representatives Dick Cheney (R-WY), Tony Coelho (D-CA), Sam Gejdensen (D-CT) and Larry Smith (D-FL). Over 100 representatives and one-third of the Senate participated in the three-day event.

FOREIGN AID

Authorization

The Senate Foreign Relations Committee, in a 16-2 vote, reported out a fiscal year 1985 foreign aid bill, which provides \$2.6 billion in grant aid for Israel: \$1.4 billion military (FMS) and \$1.2 billion economic (ESF) assistance. Its pro-Israel provisions -- including earmarking \$400 million of FMS for

continued development of the Lavi and early disbursal of ESF -- were detailed in the February and March UPDATE.

The committee also unanimously passed an amendment sponsored by Senators Paula Hawkins (R-FL) and Rudy Boschwitz (R-MN) reaffirming the current U.S. policy of not recognizing or negotiating with the PLO until it recognizes Israel's right to exist, accepts U.N. Security Council resolutions 242 and 338 and renounces terrorism. Its language is similiar to the House committee's. There is a provision in the Senate bill which allows U.S.-PLO contact "in emergency and humanitarian situations," an existing practice.

Senators Nancy Kassebaum (R-KS) and Richard Lugar (R-IN) voted against the complete bill -- Kassebaum for budgetary reasons, Lugar because of provisions for Turkey, Greece and Cyprus. Floor action is not expected until mid-May (after the run-off election in El Salvador), if then.

The House bill (with \$2.5 billion FY 1985 grant aid for Israel), which was approved in committee last month, has not yet gotten a rule from the Rules Committee which clear the way for Floor action. Some on the Foreign Affairs Committee are hopeful that the bill can get to the House Floor by mid-May, but others are skeptical about its ever coming to a vote.

Appropriations

AIPAC Executive Director Thomas A. Dine and Legislative Director Douglas Bloomfield testified April 11 before the House Appropriations Subcommittee on Foreign Operations, chaired by Rep. Clarence D. Long (D-MD). The appropriations committees are not expected to mark-up their foreign aid bills until the budget process is completed.

Budget

In this, the year of \$200 billion deficit, there have been concerns that a zealously frugal Congress would cut the international affairs portion of the budget, which includes foreign aid. As the completion of the budget process draws near, the "150 Function" -- for international affairs -- appears likely to be frozen at last year's levels with some technical adjustments.

Aid to Israel is not expected to be affected because it is earmarked by Congress; if the Budget Resolution does not contain sufficient funding for foreign aid, however, there will not be enough funds for those countries not earmarked (i.e. specified by law). It is important that the "150 Function" be adequate, so that it not leave the impression that aid to Israel comes at other countries' expense.

FREE TRADE AREA

Legislation allowing the President to negotiate and implement an agreement eliminating all tariffs in U.S.-Israel bilateral trade was introduced in the House by Representatives Thomas J. Downey (D-NY) and Sam Gibbons (D-FL). Gibbons is chairman and Downey a member of the Ways and Means Subcommittee on International Trade, which has jurisdiction over the bill, HR 5377. Principal cosponsors are: Representatives Guy Vander Jagt (R-MI), the subcommittee's ranking member, Richard A. Gephardt (D-MO) and Bill Frenzel (R-MN), both subcommittee members, and Del. Walter Fauntroy (D-DC). Recent sponsors are Representatives Wayne Dowdy (D-MS) and Raymond McGrath (R-NY). FTA legislation in the Senate has not moved since the Finance Committee held hearings February 6.

The Free Trade Area (FTA) agreement is designed to boost Israel's troubled economy by increasing its exports to the United States. The Administration supports an FTA without product exemptions, but "import sensitive" industries -- including tomato processors, bromine interests, rose growers and jewelry manufacturers -- as well as some major labor unions are mounting efforts to exempt specific products or kill the whole proposal.

On April 13, the Executive Director testified at a two-day series of hearings on the FTA by the Trade Policy Staff Committee staff committee, an interagency group examining the merits of an FTA with Israel.

ACTION NEEDED

IT IS ESSENTIAL THAT YOU URGE YOUR REPRESENTATIVE TO SPONSOR THE DOWNEY-GIBBONS BILL, HR 5377, ALLOWING THE PRESIDENT TO NEGOTIATE AND IMPLEMENT A U.S.-ISRAEL FREE TRADE AREA

JERUSALEM

The House Foreign Affairs Subcommittees on Europe and the Middle East and International Operations held hearings April 11 on the legislation to move the U.S. Embassy in Israel to Jerusalem. Only current and former members of Congress testified at the session. Speaking in support were Sen. Arlen Specter (R-PA) and Representatives Tom Lantos (D-CA), Ben Gilman (R-NY), Michael Barnes (D-MD) and John Porter (R-IL). Rep. Nick Joe Rahall (D-WV) and former representatives Pete McCloskey (R-CA) and Paul Findley (R-IL) spoke in opposition.

Further House hearings are scheduled for next month. AIPAC will testify May 1. The bills now have 225 sponsors in the House and 42 in the Senate. Senators Gary Hart (D-CO) and Spark Matsunaga (D-HI) are the latest Senate sponsors.

The U.S. Consulate in Jerusalem has become embroiled in the controversy over proper American representation in Israel's capital. Rep. Richard Ottinger (D-NY) is circulating a letter to President Reagan among his colleagues criticizing the Consulate because it operates independently of the Tel Aviv Embassy (reporting directly to Washington) and violates U.S. policy by maintaining contact with PLO sympathizers. Rep. George Crockett (D-MI) quickly fired off a response, objecting to Ottinger and claiming the Consulate needs to maintain relations with PLO sympathizers.

ACTION NEEDED

URGE YOUR SENATORS AND REPRESENTATIVE TO SPONSOR BILLS TO MOVE THE U.S. EMBASSY IN ISRAEL TO JERUSALEM. THE LANTOS-GILMAN HOUSE BILL IS HR 4877; THE MOYNIHAN SENATE BILL IS S 2031. BE SURE TO THANK MEMBERS OF CONGRESS WHO HAVE ALREADY SPONSORED THIS LEGISLATION.

TERRORISM

Legislation will be formally introduced in early May aimed at taking affirmative steps against state-sponsored terrorism. In a message to Congress April 26, President Reagan outlined four separate bills drafted by the White House. Earlier this month, the President approved a top secret National Security Decision Directive (NSDD 138) which laid out an aggressive new U.S. policy against terrorism.

The bills would: make it illegal for American firms or individuals to train, recruit or provide technical or logistical assistance to terrorists or terrorist groups; permit the secretary of state to determine which group or government is engaged in terrorism; authorize cash rewards for information about terrorism in the U.S. or abroad; and tighten existing law on hijacking and sabotage.

TRANSITION

Rep. Gerald Kleczka (D-Wis.) won the April 3 special election to represent Milwaukee's Fourth District, following the death of Rep. Clement J. Zablocki (D-Wis.). Kleczka served in the

Wisconsin Legislature since 1969.

First-term Rep. Frank Harrison (D-PA) was upset in the state's Democratic primary by local attorney Paul Kanjorski. Harrison represents the 11th District, the Wilkes-Barre area.

As the primary season progresses, twelve lawmakers (8 House, 4 Senate) have announced plans to retire, and 13 Representatives their intention to give up their seats to pursue other office.

RETIRING

Sen. Howard Baker (R-TN)
Sen. Jennings Randolph (D-WV)
Sen. John Tower (R-TX)
Sen. Paul Tsongas (D-MA)
Rep. John Erlenborn (R-IL)
Rep. Jack Edwards (R-AL)
Rep. J. Kenneth Robinson (R-VA)
Rep. Larry Winn, Jr. (R-KA)
Rep. Richard Ottinger (D-NY)
Rep. Ray Kogovsek (D-CO)
Rep. Barber Conable (R-NY)
Rep. Harold Sawyer (R-MI)

DEATHS

Rep.-elect Jack Swigert (R-CO)-- succeeded by D. Schaefer (R)
Rep. Ben Rosenthal (D-NY) -- succeeded by Gary Ackerman (D)
Rep. Phil Burton (D-CA) -- succeeded by his widow, Sala (D)
Rep. Larry McDonald (D-GA) -- succeeded by George Darden (D)
Rep. Clement Zablocki (D-WI) -- succeeded by G. Kleczka (D)
Rep. Ed Forsythe (R-NJ) -- seat vacant
Sen. Henry Jackson (D-WA) -- succeeded by Daniel Evans (R)

RUNNING FOR OTHER OFFICE

Rep. Tom Corcoran (R-IL) -- sought Senate nomination, defeated
Rep. Paul Simon (D-IL) -- seeking Senate seat
Rep. Ron Paul (R-TX) -- seeking Senate nomination
Rep. Kent Hance (D-TX) -- seeking Senate nomination
Rep. Jim Martin (R-NC) -- seeking governorship
Rep. Phil Gramm (R-TX) -- seeking Senate nomination
Rep. Norman D'Amours (D-NH) -- seeking Senate seat
Rep. James Oberstar (D-MN) -- seeking Senate seat
Rep. Tom Harkin (D-IA) -- seeking Senate seat
Rep. Ed Markey (D-MA) -- seeking Senate seat
Rep. Jim Shannon (D-MA) -- seeking Senate seat
Rep. Dan Marriott (R-UT) -- seeking governorship
Rep. Ed Bethune (R-AK) -- seeking Senate seat

DEFEATED IN PRIMARY

Rep. Frank Harrison (D-PA) -- vs. Paul Kanjorski
Rep. Tom Corcoran (R-IL) -- vs. Sen. Charles Percy

טופס מברק גלוי

דפים _____ מתוך _____

סיווג בטחוני: _____

דחיפות: _____

תאריך וזי"ח: _____

מס. מברק: _____

לשימוש
מח
הקשר

אל: נדו יזרק, נושינגטון

52 67

30/50

בלום דע: רוזן.
 יום הולדת 100 לטרומן.
 בהמשך למברקיננו, להלן המסר של ראש הממשלה לארוע בקנזס סיטי ב-8.5.
 נודה באם אתה תקריא את המסר בזמן הארוע.
 (קשר - נא העבירו הרצ"ב).

לשכת בר-און

תאריך: 2.5.84 השולח: לשכת בר-און אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

לשימוש נוח הקשר בלבד

מח אגס אגס

התפוצה: ~~מספר~~ רהא מברק טקס

א:

מספר משלוח

Jerusalem, 30 April 1984

Dear Mr. Kalge,

It gives me great pleasure to send you greetings on the 100th birthday of President Harry Truman.

Yesterday, Israel marked the 36th Anniversary of its independence. Today you are commemorating the centennial of "The Man from Independence", the 33rd President of the United States of America, Harry S. Truman.

For us, in Israel, these two events are inevitably linked - for Harry Truman was the first world leader to grant recognition to the newly-born Jewish State on 14 May 1948.

His actions regarding Israel were guided by his conviction that the rebirth of Israel was a historical event of supreme moral significance, and by his strong belief in the ties of the Jewish people to their Homeland.

Harry Truman once said:

"I am proud to have been the first to recognize the State of Israel. I did it because I knew that in so doing I was expressing not only the fundamental wishes of the American people but the high traditions of the USA."

Today, we all know that his trust in history and in the Jewish people has borne fruit.

The legacy of this great American endures through the bonds that link our two nations together which are stronger than ever. Harry Truman has and will always have a special place in our hearts as well as in the hearts of free men everywhere.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

משרד החוץ

סווג ..... ירושלים.

תאריך .....

מאמר

Handwritten notes in blue ink, including a large 'A' and 'מקור' (Source).

מאחז לשכת המנהל הכללי

המסוק הדואר משלוח THE NATION

אנו סבורים כי "הדואר" הדואר
הדואר של היום ולו.

אנו מניחים שכל השנה
לאורך השנה של השנה, הוועדה
הוועדה של היום של היום.

3. התקן הזה של השנה

השנה של השנה של השנה
של השנה של השנה של השנה
של השנה של השנה של השנה

השנה של השנה
בבניה.

השנה של השנה של השנה
של השנה של השנה של השנה

של השנה של השנה של השנה

The Nation.

72 FIFTH AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10011
(212) 242-8400

5.21C
May 1, 1984

David Kimche
Director General of the Ministry
of Foreign Affairs
Ministry of Foreign Affairs
Romema, Jerusalem
ISRAEL

To the Honorable Director General David Kimche:

This June 16-30, a delegation of American journalists, intellectuals and Nation readers will be visiting Israel and the occupied territories on a fact-finding tour independently sponsored by The Nation magazine.

We are coming because of our desire for firsthand knowledge of the problems facing Israelis today, because of our country's role in the region, and because of our concern for peace.

We would be deeply honored and grateful if you would be able to meet with our group to talk with us about Israel's foreign policy.

In previous years, The Nation has held similar tours of the Germanies, the Soviet Union and Cuba. This year's group will be led by author and journalist Milton Viorst, a frequent Nation contributor on the Middle East. Tour participants include Hamilton Fish 3rd (publisher of The Nation), Prof. Herman Schwartz (contributing editor), a former State Chief Justice, several academics and freelance journalists, and other Nation readers. Not quite a high-level diplomatic mission, but clearly much more than a typical group of American tourists.

We will be in Jerusalem from June 17-23, and in Tel Aviv from June 27-30. Our representative in Jerusalem, Gadi Sternbach of Neot HaKikar Tours, will be contacting you shortly to arrange a mutually convenient time. In addition, The Nation's tour coordinator, Micah Sifry, will be in Israel in mid-May and will attempt to reach you then.

cont'd.

David Kimche
May 1, 1984
Page 2

The Nation, America's oldest continually published weekly (since 1865), has long stood for a tradition of independent journalism and editorial integrity. The subject of Israel and the Arab-Israeli conflict often appears in the magazine, and we have featured the work of many well-known Israeli writers. As Nation readers and contributors, the group will be well-informed, sympathetic, critical--and interested in being exposed to the full range of Israeli politics. A chance to hear your views and share your knowledge would be greatly appreciated.

Sincerely,

Hamilton Fish
Hamilton Fish 3rd
Publisher

Victor Navasky
Victor Navasky
Editor

HF/VN/sjs